

HARUN YAHYA
(ADNAN OKTAR)

NURCULUK

Genişletilmiş 2.Baskı

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imanı, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

**SİPARİŞ
HATTI**

0.212.4444441

www.globalkitap.com

VISA P.K. 413 Şişli/İstanbul

**ARAŞTIRMA
YAYINCILIK**

BARKOD

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ
رَسُولُ
مُحَمَّدٍ

HARUN YAHYA
(ADNAN OKTAR)

NURCULUK

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyyattır ve bu külliyyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah (sav)'in mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'in mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonez-ya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fran-sa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okun-maktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eser-ler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve fel-sefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyyatı karşısında fikren mağlup olmuş-lardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmakta-dır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hida-yetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında her-hangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, din-sizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizme-tin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

✦ Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorisinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorisinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

✦ Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

✦ Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplar da anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

✦ Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

✦ Bunun yanında, sadece Allah'ın rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

✦ Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğu şahit olacaktır.

✦ Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

HARUN YAHYA - ADNAN OKTAR

NURCULUK

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Eylül 2012

İkinci Baskı: Kasım 2012

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3
Ataşehir - İstanbul Tel: (0216) 6600059

Baskı: Ertem Matbaası
Nasuh Akar Mahallesi 25. Sokak No: 19
Balgat - Ankara Tel: (0312) 2841814

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net
www.harunyahya.tv - www.a9.com.tr

Kasım, 2012

İçindekiler

ÖNSÖZ.....	10
1. BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, "BUNDAN BİR ASIR SONRA" DEDİĞİNDE 1977 YILINDAN DEĞİL 2010 YILINDAN BAHSETMEKTEDİR.....	14
2. HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALININ OLMAYACAĞI VE PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN HADİSTE BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN İSMİNİ MÜJDELEDİĞİ İDDİASI DOĞRU DEĞİLDİR.....	40
3. BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ HİCRİ 13. YÜZYILIN MÜCEDDİDİR, AMA AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK MÜÇTEHİDİ VE EN BÜYÜK MÜCEDDİDİ DEĞİLDİR.....	90
4. HZ. MEHDİ (AS)'IN "HAKİM" OLMASININ MANASI "FİLOZOF" OLMASI DEĞİL, TÜM DÜNYADA ADALETE VESİLE OLMASIDIR... 105	
5. BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN SEYYİD OLDUĞU VE MAHKEMELERDEN ÇEKİNDİĞİ İÇİN SEYYİD OLDUĞUNU GİZLEDİĞİ İDDİASI DOĞRU DEĞİLDİR.....	112
6. BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, "KIYAMET 300 YIL SONRA KOPACAK" DEMEMİŞTİR, "ALLAHUALEM, HİCRİ 1545'DE KIYAMET KOPACAK" DEMİŞTİR.....	119

ÖNSÖZ

Bilindiği gibi Peygamberimiz (sav) hadislerinde, ahir zamanda zuhur edecek olan Hz. Mehdi (as)'ın hem fiziksel özellikleri hem de dünya üzerinde İslam ahlakının yayılmasında üstleneceği görevle ilgili çok kapsamlı bilgiler vermiş, Hz. Mehdi (as)'ın zuhur edeceği ortamı detaylı anlatmıştır. Peygamberimiz (sav)'in söz konusu hadislerini kaynak alan büyük İslam alimleri de hazırladıkları eserlerde konuyla ilgili geniş açıklamalarda bulunmuşlardır.

Peygamberimiz (sav)'in sahih hadislerinde ve onun bu hadislerini yorumlayan büyük İslam alimlerinin ifadelerinde kullandıkları hemen her detay, her açıklama bizim Hz. Mehdi (as)'ı doğru tanımamız ve onun zuhur vaktini iyi tespit etmemiz açısından son derece önemlidir. Peygamberimiz (sav) eğer Hz. Mehdi (as) için bir tanımlama yapıyorsa o tanım, vakti geldiğinde Allah'ın izniyle tam anlamıyla Mehdi (as)'ın şahsı üzerinde görülecek ve onun döneminde yaşanacak demektir. Çünkü Peygamberimiz (sav), bu hadisleri Allah'ın ilhamıyla İslam ümmetine duyurmuştur. Dolayısıyla söyledikleri, Allah'ın ona olan vahyin sonucunda hak sözlerdir. Bu nedenden dolayı hadislerin iyi anlaşılması ve iyi açıklanması şarttır. Ancak bu hadislerin iyi açıklanması için Kuran ahlakına uygun dürüst bir bakışla, büyük bir samimiyetle ve yönlendirmeden uzak bir yaklaşımla değerlendirilmeleri gerekir. Dürüstlükten uzaklaşıldığı takdirde hem Kuran'dan, hem Peygamberimiz (sav)'in hadislerinden hem de İslam alimlerinin açıklamalarından ciddi şekilde uzaklaşılır.

İşte biz de bu kitapta Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin Hz. Mehdi (as) hakkındaki izahlarını gerçek anlamlarından saptıran bazı Nur talebesi kardeşlerimizin hatalarına yer vereceğiz. Söz konusu kişilerin Bediüzzaman Hazretleri'nin Hz. Mehdi (as) ile ilgili açıklamalarına yaptıkları akıl almaz tevillere, Peygamberimiz (sav)'in hadisleri, Bediüzzaman Hazretleri'nin kendi izahları ve büyük İslam alimlerinin konuyla ilgili açıklamalarıyla tek tek cevap vereceğiz.

Ancak şu da önemlidir ki kitaba konu olan Nur talebesi kardeşlerimiz Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'ne olan sevgilerinin ve bağlılıklarının bir gereği olduğunu düşünerek böyle bir hataya düşmüşlerdir. Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin Hz. Mehdi (as) olduğu iddiasıyla ortaya çıkmaktadırlar. Bu iddialarını ispatlamak için de Üstadımız'ın çok açık ve net olan ifadelerini tamamen kendilerince tevil ederek, doğrulardan uzak mantıklar kullanmaktadırlar.

Söz konusu Nur talebesi kardeşlerimizin, öncelikle Bediüzzaman Hazretleri'ni çok iyi anlamaları ve değerlendirmeleri gerekir. Üstadımız Allah'tan çok korkan, dürüst bir insandır. Risale-i Nur'da tüm düşüncelerini hiçbir yoruma yer bırakmayacak şekilde açıkça anlatmıştır ve muhteşem bir anlatım tekniğine sahip çok büyük bir alimdir. Kullandığı tek bir kelime ile başkalarının onlarca kelimeyle anlatabileceği bir konuyu anlatma kabiliyetine sahip çok değerli bir zat-ı muhtemdir. Üstadımız'ın yüzlerce sayfa ile açık ve net olarak anlattığı bir konuyu, "**Bediüzzaman Hazretleri böyle diyor, ama aslında şunu kast ediyor**" diyerek yorumlamaya kalkışmak ise çok tehlikeli bir yoldur. Bunu yapan kardeşlerimiz -belki de farkında olmayarak- Risale-i Nur'ların üstüne bir örtü kapatmaya çalışılmaktadır. Zira böyle bir bakış açısı kabul edildiği takdirde, tüm Risale-i Nur -haşa- çok şaibeli hale gelir. İnsanlar, Bediüzzaman Hazretleri'nin açıklamalarını açık ve net ifadeleri ile anlamaktan uzaklaşırlar

ve Risale-i Nur'a büyük bir tereddütle bakarlar. Bediüzzaman Hazretleri'nin anlatımlarını tenzih ederiz, ancak bu yol izlenirse, "Bediüzzaman dağ dedi, ama aslında ova demek istedi. Kapı dedi, ama aslında kuş demek istedi. Hakim dedi, ama aslında filozof demek istedi. Zat dedi, ama aslında tek bir kişi değil de 3 kişiden bahsetti. Siz de okuduğunuzda böyle anlayın..." gibi çok çok tehlikeli bir tevil dünyasına kapı açılır ve Risale-i Nur'un eşsiz anlatımı tamamen deformasyona uğrar.

Oysa Bediüzzaman Hazretleri'nin anlatım üslubu çok açıktır ve bir çocuk, yüksek eğitim almamış, halktan bir insan bile bu anlatımları kolaylıkla anlayabilir:

...Bir ortaokul çocuğu veya okumasını bilen bir kadın, büyük bir feylesofun eserini okuduğu zaman istifade edememiştir. **FAKAT RİSALE-İ NUR'DAN HERKES DERECE-SİNE GÖRE İSTİFADE ETMEKTEDİR.** (Şualar, sf.549)

Risale-i Nur; bütün tabakat-ı beşere (insan gruplarına) hem medrese, hem mektep, hem kışla, hem hekim, hem hakim olarak, en ami (cahil) avamdan (halktan) en ehass-ı havassa (en halis ilim sahiplerine) kadar ders verip, talim ve terbiye etmesi bizce muşhuddur (aşikardır, açıkça görülmektedir). (Kas-tamonu Lahikası, sf.70)

Bu nedenledir ki Nur talebesi kardeşlerimizin Üstad Hazretleri'ni sevme ve onun Hz. Mehdi (as) olduğuna insanları ikna etme adına Risale-i Nur'un güvenilirliğini sarsacak böyle tehlikeli bir mantık ve yöntem kullanması hiç akılcı ve doğru değildir.

Ayrıca bu kardeşlerimiz yaptıkları doğru olmayan bu açıklamalarla, hem İslam'a hem de yüzyıllardır Hz. İsa (as)'ın ve Hz. Mehdi (as)'ın zuhur etmesini bekleyen, onların nice acıların, sıkıntıların zorlukların kaynağı olan deccaliyete son verecekleri umuduyla sabreden milyonlarca Müslümana nasıl ciddi bir zarar verdiklerini görmeleri gerekir.

Söz konusu kişilerin neden oldukları bu büyük tahribat sonucunda insanlar, Risale-i Nur okuduklarında -Bediüzzaman Hazretleri'ni tenzih ederiz- hiçbir şeyi düz anlamıyla anlayamayacakları düşüncesine kapılacaklardır. Söz konusu kişilerin yaptıkları yanlış izahlar sebebiyle birçok Müslüman gerçek manasını hiçbir zaman anlayamayacakları düşüncesiyle bu muhteşem eserlerden uzaklaşacaktır.

Bazı Nur talebeleri dürüstlükten uzaklaştıklarından doğal olarak Risale-i Nur külliyyatının vesile olduğu büyük birliktelik de Allah esirgesin bozulmaya uğrayacaktır. Dolayısıyla Risale-i Nur külliyyatının vesile olduğu bereket yitirilecek ve İslam dünyasında yüz binlerce insan tarafından okunan Risale-i Nur külliyyatı böyle büyük bir fitneden çok ciddi şekilde zarar görecektir.

İşte bu kitap, söz konusu Nur talebesi kardeşlerimizin ortaya attıkları yanlış izahlara karşı net cevaplar vererek oluşabilecek böylesine büyük bir tahribatı önlemeye vesile olmak için hazırlanmıştır.

BEDÜZZAMAN HAZRETLERİ, "BUNDAN BİR ASIR SONRA" DEDIĞİNDE 1977 YILINDAN DEĞİL 2010 YILINDAN BAHSETMEKTEDİR

Ahmet Akgündüz ve Mehmet Ali Kaya gibi bazı Nur talebesi Hocalarımız ve kardeşlerimiz, Bediüzzaman Hazretleri'nin Birinci Şua'da Hz. Mehdi (as) ve talebelerinin dönemi olarak haber verdiği "bundan bir asır sonra" ifadesinin 1977 yılını kast ettiğini iddia ediyorlar. Bu yanlış iddia bir çok internet sitesinde de yer alıyor. **OYSA BU İDDİA DOĞRU DEĞİLDİR! Üstadımız, "Bundan bir asır sonra" dediğinde 1977 yılından değil 2010 yılından bahsetmektedir.**

MEHMET ALİ KAYA'NIN DOĞRU OLMAYAN İDDİASI:

Bediüzzaman 1877'de Mevlana Halid'in şakirtleri, bir asır sonra da Mehdi'nin şakirtleri mücadele edecek buyurmuş. **O zaman 1977 yılında kimin şakirtleri var? Bediüzzaman Said Nursi'nin...** (*Asırların Rehberleri Mücedditler ve Kıyamet alametleri, Deccal-Mehdi, sf. 239*)

AHMET AKGÜNDÜZ'ÜN 4 ŞUBAT 2012 TARİHLİ "HUTBE-İ ŞAMİYE EKSENİNDE, İSLAM BİRLİĞİ VE KÜRESEL BARIŞ" TOPLANTISINDAKİ KONUŞMASINDA DİLE GETİRDİĞİ DOĞRU OLMAYAN İDDİALAR:

Ben bir misal vereyim açık Sikke-i Tasdik-i Gaybi'yi okuyun. 33. ayeti açıklarken çok açık diyor ki, eğer bu mim şeddeli sayılmazsa, Bediüzzaman'ın cümlesi, benim değil "Bundan bir asır sonra"... 1293'te Osmanlı'ya karşı bütün Avrupa Hristiyan güçleri birleştiği zaman Osmanlı'yı ayakta tutuan bir değer var o da Halidi Bağdadi Hazretleri. Biliyorsunuz 12. asrın müceddidi. Şimdi bu önemli bir noktadır... Diyor ki "1293 harbinde İslamın söndürülmesi faaliyetlerine karşı Risale-i Nur şakirdleri yerine, Mevlana Halidi Bağdadi ve talebeleri vazife yapmıştır." Hemen bir cümle sonra, yani böyle konuşması lazım... Devamı çok manidardır. **Diyor ki; "Eğer mim şeddeli sayılırsa bundan", yani 1293'ten, "100 sene sonra", yani 1393, burası önemli 2000 yılından önceki yıllardır. Çok ilginçtir, "Hz. Mehdi (as)'ın şakirdleri bu vazifeyi yapacak" diyor.**

Ahmet Akgündüz ve Mehmet Ali Kaya gibi "bundan bir asır sonra" sözünün 1977 yılını haber verdiğini düşünen Nur talebesi kardeşlerimiz yanılmaktadır. Çünkü Üstadımız bu sözünde Tevbe Sure-si'nin 32. ayetinin ebced değerinin haber verdiği farklı tarihlerden bahsetmektedir, **FAKAT BUNLARIN HİBÇİRİ 1977 YILINA İŞA-RET ETMEMEKTEDİR**. Üstadımız bu sözünde 3 farklı ebced hesap-lamasından bahsetmektedir:

Üstad Hazretleri'nin 1. hesaplama yöntemi:

ŞEDDELİ LAMLAR BİR, ŞEDDELİ MİM İKİ SAYILDIĞINDA –
HİCRİ 1324 - Miladi 1906

Üstad Hazretleri'nin 2. hesaplama yöntemi:

ŞEDDELİ LAMLAR BİR, ŞEDDELİ MİM BİR SAYILDIĞINDA –
HİCRİ 1284 - Miladi 1867

Üstad Hazretleri'nin 3. hesaplama yöntemi:

Üstadımız "Bundan Bir Asır Sonra" derken verdiği ebced hesaplamasında ise, şeddeli lam'lar ve şeddeli mim'in ikişer sayıl-masını söylemekte, yani "**ŞEDDELİ LAM'LARI VE ŞEDDELİ MİM'İ İKİŞER KEZ SAYIN, İKİŞER KEZ SAYDIĞINIZDA ORTA-YA ÇIKAN TARİHTEN BİR ASIR SONRA (100 YIL SONRA) HZ. MEHDİ VE TALEBELERİ GÖREVDE OLACAKTIR**" demektedir. Üstadımız'ın dediği gibi şeddeli lam'lar ve şeddeli mim ikişer kez sayıldığında ise ayetin bu bölümünün ebced değeri Miladi 1910'u vermektedir. **Dolayısıyla Bediüzzaman Hazretleri 1910'dan bir asır sonrasında yani Miladi 2010'dan bahsetmektedir.**

Bediüzzaman Hazretleri'nin bu konuyla ilgili sözü şu şekildedir:

Allah'ın nûrunu üflemeyle söndürmek isterler. Allah ise nûrunu tamamlamaktan başka birşeye râzı olmaz. Kâfirler isterse hoşlanmasınlar. (Tevbe Sûresi, 32) ayetindeki "ALLAH'IN NÛRUNU ÜFLEMENLE SÖNDÜRMEK İSTERLER. ALLAH İSE NÛRUNU TAMAMLAMAKTAN BAŞKA BİRŞEYE RÂZİ OLMAZ." cümlesi kuvvetli ve letafetli münasebeti mâneviyesiyle beraber şeddeli (lam)'lar, birer (lam) ve şeddeli (mim) asıl kelimedenden olduğundan, iki (mim) sayılmak cihetiyle **1324** ederek

Eğer şeddeli (mim) dahi şeddeli (lam) lar gibi bir sayılsa, o vakit **1284** eder. O tarihte Avrupa kâfirleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmeğe niyet ederek on sene sonra Rusları tahrik edip Rus'un doksan üç muharebe-i meş'umesiyle (uğursuz, kötü savaşıyla) âlem-i İslâm'ın parlak nuruna muvakkat bir bulut perde ettiler. ŞİMDİ HATIRA GELDİ Kİ, EĞER ŞEDDELİ (lam)'LAR VE (mim) İKİŞER SAYILSA, BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK ZATLAR İSE, HAZRET-İ MEHDÎNİN ŞAKİRTLERİ OLABİLİR. HER NE İSE... BU NURLU ÂYETİN ÇOK NURANÎ NÜKTELERİ VAR. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s.131, 132)

Üstadımız Tevbe Suresi'nin 32. ayetinin şu bölümünün ebced hesabını yapmıştır:

ALLAH'IN NURUNU ÜFLEMEKLE SÖNDÜRMEK İSTERLER. ALLAH İSE NURUNU TAMAMLAMAKTAN BAŞKA BİR ŞEYE RAZI OLMAZ.

Ayetin bu bölümünün Arapçası ise şu şekildedir:

Yurîdüne en yutfîû NÛRALLÂHÎ bi efvâhihim ve YE'BALLÂHU İLLÂ en YUTİMME nûrahu...

Ayetin bu bölümünde lam ve mim geçen kelimeler şunlardır:

LAM'LAR:

"Allahi"

"Allahu"

"illa"

MİM:

"yutimmu"

Görüldüğü gibi Üstadımız, "şimdi hatıra geldi ki" diyerek, YUKARIDA VERDİĞİ HESAPLAMALARDAN FARKLI BİR HESAPTAN DAHA BAHSETMEKTEDİR. Diğer hesaplamalardan farklı olarak üçüncü hesaplama yönteminde; ebced hesabında çıkan tarihten BİR ASIR yani 100 YIL sonrasına işaret etmektedir. YANİ DAHA ÖNCE VERDİĞİ TARİHLERDEN DEĞİL, BU YENİ YAPTIĞI HESAPLA ÇIKAN TARİHTEN 100 YIL SONRASINDAN BAH-

SETMEKTEDİR. Ebced hesabında çıkan tarihten BİR ASIR sonrasındaki tarihte ise Hz. Mehdi (as) ve talebelerinin zalimleri ve zalim sistemleri mağlup edeceklerini söylemektedir.

Şimdi bu hesabı inceleyelim:

... **ŞİMDİ HATIRA GELDİ Kİ, EĞER ŞEDDELİ ' (lam)LAR VE (mim) İKİŞER SAYILSA, BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK ZATLAR İSE, HAZRET-İ MEHDİNİN ŞAKİRTLERİ OLABİLİR. HER NE İSE... BU NURLU ÂYETİN ÇOK NURANÎ NÜKTELERİ VAR.** Bir damla su denizin varlığına işaret eder sırrıyla kısa kestik.
(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s.131, 132)

Ağzlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar... Allah, kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor.

Yuriydune	en	yutfiuu	nura	Allahi	biefvahihim	ve
280	+ 51	+ 107	+ 256	+ 96	+ 140	+ 6
ye'ba	Allahu	illa	en	yutimme	nurahu	
+ 14	+ 96	+ 62	+ 51	+ 490	+ 261	= 1910

Görüldüğü gibi Üstadımız'ın söylediği şekilde şeddeli lam'lar ve şeddeli mim ikişer kez sayıldığında ayetin bu bölümünün ebced değeri **1910 etmektedir.**

$$1910+100=2010$$

Üstadımız "Bundan" diyerek hangi hesaptan bahsetmektedir?

- Şeddeli lam'ların ve şeddeli mim'in ikişer sayılmasıyla çıkan tarihten.

Şeddeli lam'lar ve şeddeli mim'in ikişer sayılması durumunda ortaya çıkan tarih nedir?

- 1910.

1910'dan bir asır sonrası kaç etmektedir?

- 2010

Açıkça görülmektedir ki Üstadımız bu sözünde 2010 yıllarında Hz. Mehdi (as)'ın bizzat başında bulunarak, talebeleriyle birlikte, zalimleri ve zalim ideolojileri manen yok edecek bir çalışma içinde olacağını söylemektedir. Yani Bediüzzaman Hazretleri'ne göre 2010'larda Hz. Mehdi (as) zuhur etmiş olacak ve talebeleri ile birlikte Allah'ın izniyle, materyalizm, Darwinizm, komünizm gibi zalim ve kanlı ideolojileri kökten etkisiz kılacak yoğun bir çalışma içinde olacaklardır. Dolayısıyla bazı Nur talebesi kardeşlerimizin ifade ettiği; "1977 yılında Mehdi (as)'ın talebeleri küfrü etkisiz hale getirdi" açıklaması tamamen yanlış olup Sevgili Üstadımız'ın Risale-i Nur'daki gerçek görüşünü kesinlikle yansıtmamaktadır.

KARDEŞLERİMİZİN BİR DİĞER YANILGISI DA "KÜFRÜN SON BULDUĞU" İDDİASIDIR

"Bundan bir asır sonra" ifadesinin 1977 tarihine işaret ettiğini söyleyen bazı Nur talebelerinin bir diğer önemli yanlış yorumu da o tarihlerde küfrün son bulduğu iddiasıdır. Örneğin Baki Çimiç "Bir

asır sonra gelecek o zat" başlıklı yazısında bu yanlış yorumu şöyle ifade etmektedir:

İşte tâ 1877'de İstanbul'a 13 km kala bir asır öncesinde bir önceki müceddid olan Hz. Mevlana Halid (ks) ve talebeleri Rus'un o meş'um zulümatını durdurup dağıtmış ve **bu tarihten tam bir asır sonraki dinsizlik zulümatını ise Hazret-i Mehdi'nin şakirtleri hem de 13 vekil kala dağıtmış ve durdurmuştur.** (<http://www.risaletalimhaber.com/haber/254-bir-asir-sonra-gelecek-o-zt.html>)

OYSA NE BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ DÖNEMİNDE NE DE 1977'DE VEKİLLERİ DÖNEMİNDE KÜFÜR SON BULMAMIŞTIR.

Bediüzzaman Hazretleri, ahir zamanda ilk önce Darwinist ve materyalist ideolojilerin gittikçe güç kazanacağını, bunlardan kaynaklanan fitnelerin sürekli şiddetleneceğini, terörün ve anarşinin dünyayı yakıp kavuracağını, ancak tüm belaların Hicri 1400'lerde **Hz. İsa (as) ve Hz. Mehdi (as) vesilesiyle tam anlamıyla etkisiz hale getirileceğini söylemiştir.**

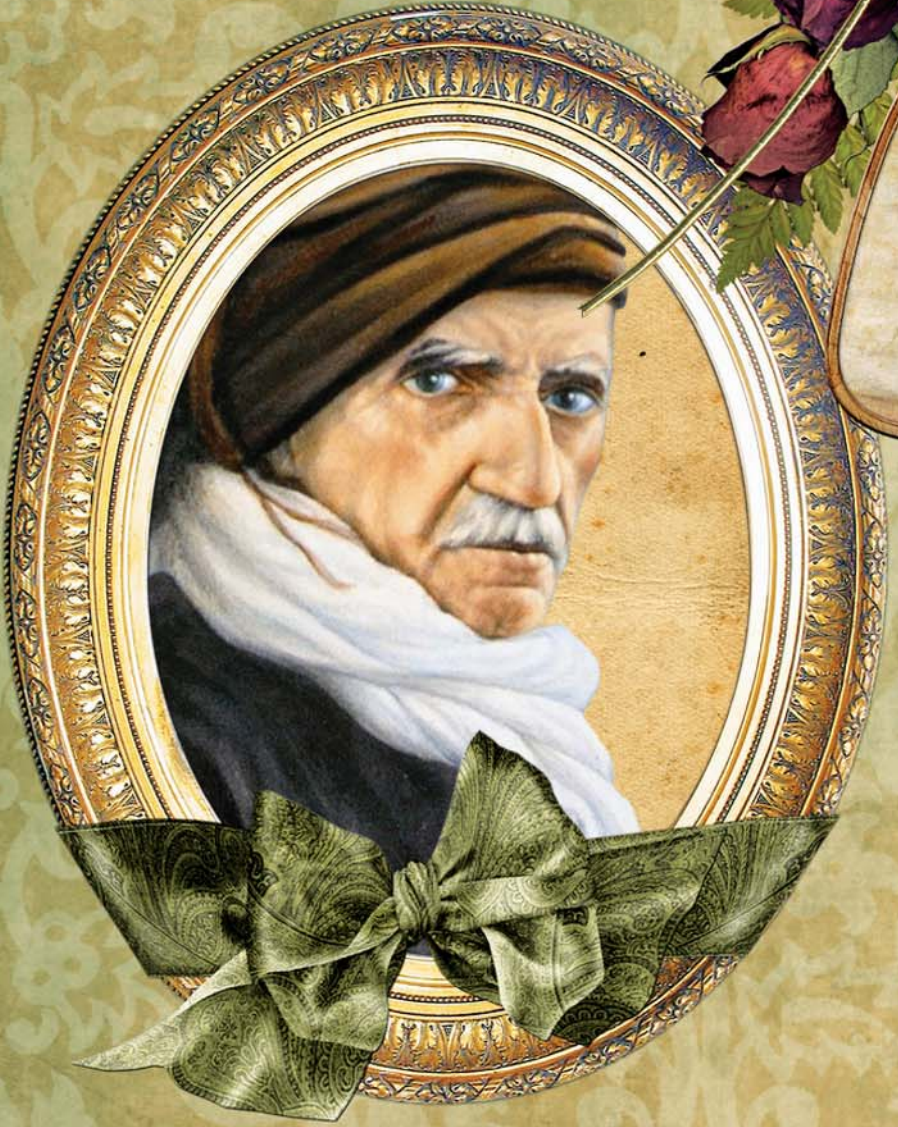
Canımız Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri kendi devrinde çok zor koşullar altında iman hakikatlerini anlatarak dinsizliğe karşı etkili bir fikri mücadele yapmış, ancak inkarcılığın tam olarak son bulmasına vesile olmamıştır.

DARWINİZM VE MATERYALİZM ÖNCE KUVVET BULARAK GELİŞECEK

Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden (materyalizm, Darwinizm'den) tevellüd eden (doğan) bir cereyan-ı Nemrudane (isyankar bir cereyan), **GİTTİKÇE ÂHİR ZAMANDA FELSEFE-İ MADDİYE VASİTASIYLA (materyalist felsefe vesilesiyle) İNTİŞAR EDEREK (YAYILARAK) KUVVET BULUP**, uluhiyeti (Allah'ın varlığını) inkâr edecek bir dereceye gelir. (*Mektubat s. 57*)

Maddiyyunluk manevi taundur (ateist, materyalist ve Darwinist felsefeler bulaşıcı bir veba hastalığıdır) ki, beşere şu müthiş sıtmayı tutturdu, gazab-ı İlahiye çarptırdı. TELKİN VE TENKİD KABİLİYETİ TEVESSÜ ETTİKÇE (GELİŞTİKÇE), O TAUNDA (MATERYALİZM, DARWİNİZM VE ATEİZM HASTALIĞI) TEVESSÜ EDER (GELİŞİR). (*Mektubat, s. 513*)

**DAHA SONRA HZ. MEHDİ (AS), DARWINİST
VE MATERYALİST FİTNEYİ FİKREN
TAM SUSTURACAKTIR**

Birincisi: FEN VE FELSEFENİN tasallutiyle (etkisiyle) ve MADDİYYUN VE TABİİYYUN TAUNU, (materyalizm, Darwinizm ve ateizm hastalığı) beşer içine intişar etmesiyle (insanlar arasında yayılmasıyla), her şeyden evvel FELSEFEYİ VE MADDİYYUN FİKRİNİ (materyalizm, Darwinizm ve ateizm gibi Allah'ı inkar eden dinsiz akımları) **TAM SUSTURACAK TARZDA** imanı kurtarmaktır. Ehl-i imanı dalâletten muhafaza etmek (iman edenleri sapkınlıktan korumak)... (*Emirdağ Lahikası*, s. 259)

**SÜFYANİYET ÖNCE GİTTİKÇE YAYILACAK,
SONRA HZ. MEHDİ (AS)'IN ŞAHSI VESİLESİYLE
BU FİTNELER TAMAMEN SON BULACAK**

Birisi: Nifak perdesi altında, risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr edecek Süfyan namında müdhiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, şeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. Ona karşı Âl-i Beyt-i Nebevînin silsile-i nurânisine bağlanan, ehl-i velayet ve ehl-i kemalin başına geçecek **ÂL-İ BEYTEN MUHAMMED MEHDİ İSMİNDE BİR ZÂT-I NURANÎ (HZ. MEHDİ (AS))**, O SÜFYAN'IN **ŞAHS-I MANEVÎSİ OLAN CEREYAN-I MÜNAFIKANİYİ (MANEN) ÖLDÜRÜP DAĞITACAKTIR.** (*Mektubat*, sf. 56-57)

**HZ. İSA (AS) VE HZ. MEHDİ (AS)'IN
İLMİ MÜCADELERİ NETİCESİNDE DECCALİYET
TAMAMEN YOK OLACAKTIR**

Hem âlem-i insaniyette (insanlık aleminde) inkâr-ı uluhiyet niyetiyle (Allah'ın varlığını inkar etmek niyetiyle – Allah'ı tenzih ederiz-) medeniyet ve mukaddesat-ı beşeriyeyi zîr ü zeber eden (insanlığın kutsal değerlerini bozan) Deccal komitesini, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın din-i hakikisini (gerçek Hristiyanlığı) İslâmiyetin hakikatıyla birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemaatı namı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâayık bir cem'iyet, o Deccal komitesini, **HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'IN RİYASETİ ALTINDA (HZ. İSA (AS)'IN BİZZAT LİDERLİĞİ ALTINDA) (MANEN) ÖLDÜRECEK VE DAĞITACAK; BEŞERİ, İNKÂR-I ULUHIYETTEN (ALLAH'I İNKAR ETMEKTEN) KURTARACAK.** (*Mektubat, s. 441*)

**AHİR ZAMANIN FESADININ EN YAYGIN OLAN
DÖNEMİNDE GELEN HZ. MEHDİ (AS) HAKİM, YANI
DÜNYAYA ADALETİ GETİREN İNSAN OLACAK**

AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA (fitnelerin en yoğun olduğu dönemde), elbette en büyük bir müçtehid hem en büyük bir müceddid, hem HAKİM (ADALETİ SAĞLAYAN), hem MEHDİ hem mürşid hem kutb-u azam olarak BİR ZAT-I NURANİYİ (nurlu bir zatı, yani Hz. Mehdi (as)'ı) GÖNDERECEK ve O ZAT (Hz. Mehdi (as)) da, EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) OLACAKTIR. Cenab-ı Hak bir dakika zarfında beyn-es sema vel- arz alemini (yer ile gök arasındaki alemini) bulutlarla doldurup boşalttığı gibi bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder (dindirir) ve bahar içinde bir saatte yaz mevsiminin numunesini (örneğini) ve yazda bir saatte kış fırtınasını icad eden KADİR-İ ZÜLCELAL (herşeye muktedir olan Yüce Allah) HZ. MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN (İslam aleminin) ZULÜMATINI (zulüm devrini, karanlığını) DAĞITABİLİR. VE VA'DETMİŞTİR VAADİNİ ELBETTE YAPACAKTIR. (Mektubat, s. 411-412)

HZ. MEHDİ (AS) TÜM DÜNYADA ADALETİN TAM HAKİM OLMASINA VESİLE OLACAK

... Başkumandanları olan "BÜYÜK MEHDİ"NİN KEMAL-İ ADALETİNİ (Hz. Mehdi (as)'ın yüce adaletini) VE HAKKANİYETİNİ (haktan ve doğruluktan ayrılmayışını, doğruluğunu) DÜNYAYA GÖSTERMELERİ gayet makul olmakla beraber, gayet lazım ve zaruri ve hayat-i içtimaiye-i insaniyedeki düsturların (cemiyet hayatına ait kuralların) muktezasıdır (gereğidir). (*Şualar, Beşinci Şua, On Dokuzuncu Mesele, s. 456*)

ÜSTADIMIZ'IN VEFATINDAN SONRA YAŞANAN SAVAŞLAR, ÇATIŞMALAR VE AYAKLANMALARIN BAZILARI

1960-1989 arası yaşanan çatışma ve savaş sayısı 111'dir.

2. Dünya Savaşı sonrasında 2000'e kadar iç çatışmalar ve savaşlarda ÖLEN İNSAN SAYISI RESMİ RAKAMLARA GÖRE 41 MİLYON'dur.

BUNLARDAN BAZILARI:

1962 Endonezya- Malezya çatışmaları

1965 Çad İç Savaşı

1966'da Guetamala İç Savaşı

1967- Arap İsrail savaşları başladı – hala 3 milyon Filistinli mülteci olarak yaşıyor

- 1967 Kamboçya İç Savaşı
1971 Hindistan-Pakistan Savaşı
1974 Angola İç Savaşı
1975 Lübnan İç Savaşı
1977 Libya- Mısır Savaşı
1979 Afganistan'ın İşgali
1980 İran – Irak Savaşı
1979 Nikaragua İç Savaşı
1980 Salvador İç Savaşı
1982 Lübnan Savaşı
1983 Sudan İç Savaşı
1987 Filistin Birinci İntifada
1989 ABD'nin Panama İşgali
1990 Ruanda İç Savaşı
1992 Bosna Savaşı
1993 Birinci Irak Savaşı
1998 Kosova Savaşı
1999 Çeçenistan'ın işgali
2000 ABD'nin Afganistan İşgali
2001 ABD'nin Irak İşgali

ÜSTADIMIZ'IN VEFATINDAN SONRA İSLAM ALEMİNDE DEVAM EDEN KÜFRÜN BELASI

Doğu Türkistan yaklaşık 35 milyon şehit

Filistin'de halen 3.5 milyon Müslüman vatanından sürgün olarak yaşıyor, tüm Filistin toprakları kontrol noktalarıyla kuşatılmış durumda, milyonlarca insan adeta bir açık hava hapisanesinde hayatına devam ediyor.

Bosna'da 350 bin kişi şehit edildi, her yer toplu mezarlarla doldu. 2 milyon kişi yurdunu terk etti.

Çeçenistan savaş sırasında iki yıl içinde Çeçenistan nüfusunun dörtte üçü şehit oldu.

Irak'ta 2003'den bu yana 1 milyon 200 bin insan hayatını kaybetti. 4,5 milyon kişi evlerini terk etmek zorunda kaldı.

Afganistan'da, Amerikan işgalinin sadece ilk dört ayında 20 bin sivil hayatını kaybetti, toplam rakamın 2 milyon olduğu tahmin ediliyor.

Tayland'a bağlı özerk bir bölge olan Patani'de günde ortalama 7 veya 8 Patanili Tayland askerleri tarafından şehit edilmektedir. Şu anda halen 30 bin kişi toplama kamplarında tutulmaktadır.

Myanmar nüfusunun yaklaşık %15'ini oluşturan Müslümanların yaklaşık 100 bini hayatını kaybetmiştir.

Görüldüğü gibi bazı Nur talebesi kardeşlerimizin "küfür son buldu, deccaliyet tamamen etkisiz hale geldi" iddiaları gerçekleri yansıtmamaktadır. Eğer kardeşlerimizin söylediği gibi "*dinsizlik zulümatı durdurulmuş ve dağıtılmışsa*" dünyanın bugün içinde bulunduğu durum nedir? Darwinist ve materyalist ideolojiler bir çok ülkede hakim konumdadır. İslam aleminin dört bir yanında kan

PAKISTAN

PAKISTAN

akmakta, dünyanın pek çok bölgesinde çatışmalar devam etmektedir. Küfrün son bulması diye bir şey söz konusu olmadığı gibi, Üstadımız'ın söylediği şekilde küfür gittikçe tırmanmıştır. Allah'ın izniyle yine Üstadımız'ın müjdelediği gibi, "ahir zamanın en büyük fesadı zamanında" yani içinde bulunduğumuz yüzyılda Hz. Mehdi (as) vesilesiyle tüm bu fitneler son bulacak, tüm dünyaya barış ve adalet hakim olacaktır.

AFGANİSTAN

AFGANİSTAN

DOĞU TÜRKİSTAN

BOSNA

DOĞU TÜRKİSTAN

KOSOVA

BOSNA

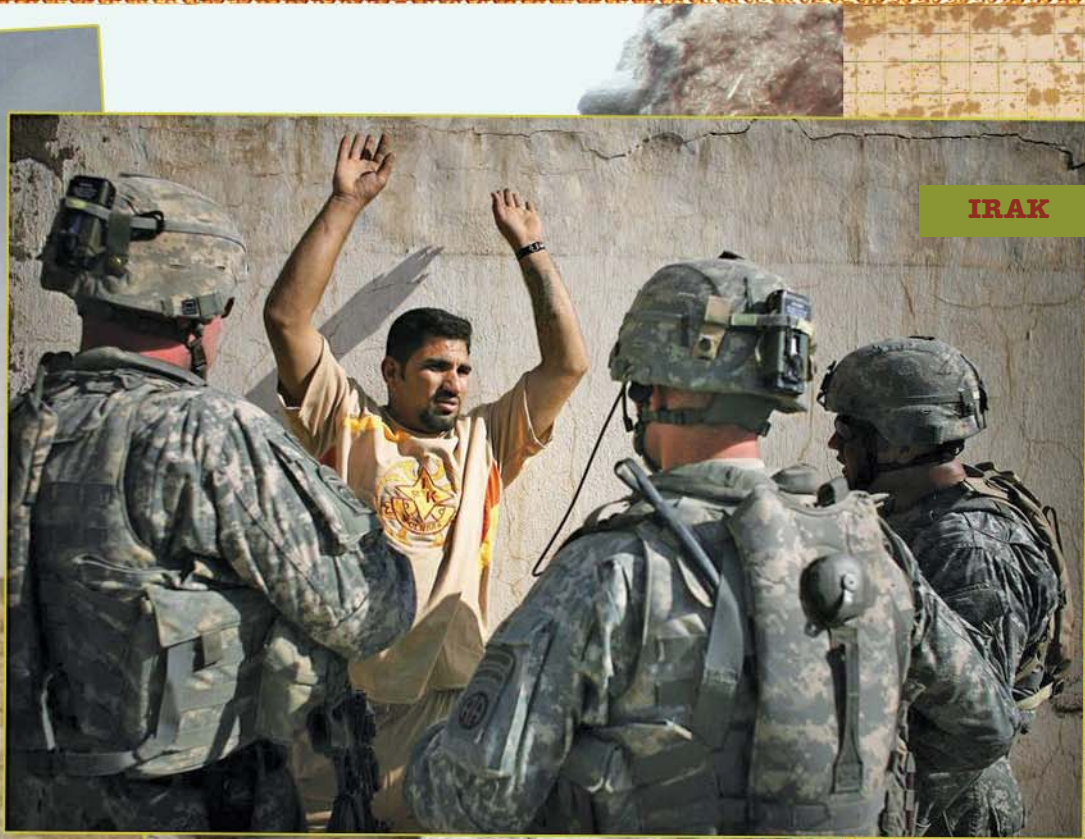

IRAK

AFGANİSTAN

IRAK

GAZZE

Görüldüğü gibi ne Üstadımız döneminde ne de vekilleri döneminde küfrün son bulması diye bir şey söz konusu olmamıştır. Tam tersine zulüm gittikçe yayılıp güçlenmiştir. Şimdi, ahir zamanın bu en büyük fesadı zamanında zulümleri Hz. Mehdi (as), Allah'ın izniyle, bitirecektir.

ARAKAN

HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALININ
OLMAYACAĞI VE PEYGAMBERİMİZ
(SAV)'İN HADİSTE BEDIÜZZAMAN
HAZRETLERİ'NİN İSMİNİ MÜJDELEDİĞİ
İDDİASI DOĞRU DEĞİLDİR

Bazı Nur talebelerinin Mehdiyette konusunda savundukları yanlış bilgilerden biri de, Peygamberimiz (sav)'in hadis-i şerifinde Bediüzzaman Hazretleri'nden bizzat ismiyle bahsettiği ve Mehdi (as)'ın sakalsız olacağını söylediği iddiasıdır.

**MEHMET ALİ KAYA'NIN HZ. MEHDİ (AS)'IN
SAKALSIZ OLACAĞI YÖNÜNDEKİ YANLIŞ
YORUMU:**

"Mehdi'nin sakallı olacağı doğrudur; ama AHİR ZAMANDA GELECEK OLAN "MEHDİ-İ AZAMIN" SAKALLI OLACAĞI KESİN DEĞİLDİR... Ancak "Mehdi-i Azam" ve "Deccal ve Süfyan'a" karşı mücadele eden "Zat-ı Nurani" hakkında farklı hadisler vardır ki özel olarak O'na işaret etmektedir. Bu hadislerden en önemlisi "Said fitnelerden uzak duran kişidir. Fitnelere maruz kalır da sabreder. Ona müjdeler olsun, onu bu hale düşürenlere de yazıklar olsun" (*Fethu'l-Kebîr, 1:315; Hilyetu'l-Evliya'dan naklen Ramuzu'l-Hadis, 105; Feyzü'l-Kadir, 2:377 Hadis No: 2081*) hadisidir. **Bu hadiste geçen "Vâhâ" (FEVAHEN) kelimesini İslam bilginleri "yüzü açık ve sakalı yok" manasına geldiğini söylerler.** Ramuz'da bu konuda açıklamalar vardır. Bu hadisin izahı ve kaynakları (*Şaban Döğen, Mehdi ve Deccal, Gençlik Yayınları, 2001, s. 158*) bu kitapta da vardır." (*Asırların Rehberleri Mücedditler, sf. 263*)

Senin Őu âciz ve fakir ve hią ender hią olan kardeŐin, bin derece haddimin fevkinde olarak, kendimi O GELECEK ŐAHIS (Hz. Mehdi (as)) olduĐumu iddia edemem, hiąbir cihette liyakatim yoktur. FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİP ŐAHSIN (Hz. Mehdi (as)'ın) BİR HİZMETKÂRI (Yani, Hz. Mehdi (as)'ın hizmetinde olan bir Őahıs olduĐumu) ...

... VE ONA (Hz. Mehdi (as)'a) YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDÂRI (zemin hazırlayacak bir öncüsü) VE O BÜYÜK KUMANDANIN (bütün İslam aleminin kumandanı olan Hz. Mehdi (as)'ın) PÎŞ-DÂR BİR NEFERİ (öncü bir askeri) OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM.

(Barla Lahikası, 28. Mektup, sf. 162)

MEHMET ALİ KAYA'NIN HADİS-İ ŞERİFİ YANLIŞ TERCÜMESİ:

"Peygamberimiz (asm), "İnne's-Saide limen cünnibe'l-fiten. İnne's-Saide limen cünnibe'l-fiten. İnne's-Saide limen cünnibe'l-fiten. Fe-vahen sümme vaha" yani "Said, fitnelere maruz kalan ve korunan kimsedir. Fitnelere maruz kalır da sabreder. O, SAKALSIZ VE ZAYIF ADAM." buyurarak Mehdi'nin şahsını tarif etmiştir." (*Asırların Rehberleri Mücedditler, sf. 225*)

SORULARLA RİSALE SİTESİNİN HADİSLE İLGİLİ VERDİĞİ DOĞRU OLMAYAN BİLGİLER:

"Şüphe yok ki said (bahtiyar) fitnelere uzak kalandır {Resûl-ü Ekrem (a.s.m.), bu cümleyi üç defa tekrarlamıştır.} Fakat fitnelere mübtelâ olur ve sabreder. Ona müjdeler, onu o hale düşürenlere de yazıklar olsun." Bu hadiste geçen, üç defa tekrar edilen ve yukarda "müjdeler olsun" diye mânâlandırılan "fevâhen" kelimesinin değişik mânâları, Alleme Aliyyü'l-Karî'nin Mirkatü'l-Mefatih'inde, Rumuz ve Levamî'de izah edilmektedir. **Rumuz'un kenarında "fevâhen" kelimesine "el-vehyü", yani "sakalı tıraş edilmiş" mânâsının da verildiği görülmektedir. Tezkire-i Kurtubî'de de aynı mânâyı yer verilir.** (<http://www.sorularlarisale.com/printarticle.php?id=17321>)

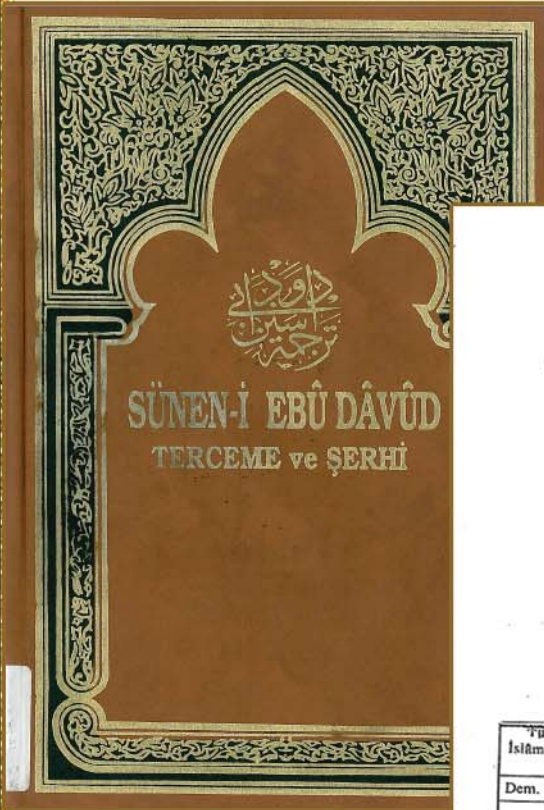
**MEHMET ALİ KAYA VE DİĞER BAZI NUR TALEBELERİ-
NİN BU HADİSLE İLGİLİ 2 TEMEL YANILGISI VARDIR:**

**1. HADİSTE BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN İSMİN-
DEN VE ŞAHSINDAN DEĞİL, FİTNE DÖNEMİNDE MÜS-
LÜMANLARIN TAMAMININ NASIL DAVRANMASI
GEREKTİĞİNDEN BAHSEDİLMEKTEDİR.**

**2. BU HADİSTE HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALIYLA İLGİLİ
HİÇBİR BİLGİ BULUNMAMAKTADIR. DOLAYISIYLA BU
HADİSE DAYANARAK MEHDİ (AS)'IN SAKALSIZ OLACA-
ĞINI İDDİA ETMEK YANLIŞTIR.**

Tüm İslam alemi bilmektedir ki, Mehdi (as)'ın en önemli fiziki alametlerinden biri sakallı olmasıdır. Hadislerde Hz. Mehdi (as)'ın sakallı olacağı bildirilmiş, hatta sakalının renginden şekline kadar konuyla ilgili çok kapsamlı bilgi verilmiştir. Peygamberimiz (sav)'in hadiste Bediüzzaman Hazretleri'nin ismini müjdelediği de doğru değildir. Söz konusu hadis, sahih hadis kitabı Kütüb-ü Sitte'nin "*Fitneler, hevalar ve ihtilaflar bölümü*"nde, "Fitnede Sabır" başlığı altında yer almaktadır. Ve bu kardeşlerimizin iddia ettiği gibi Bediüzzaman Hazretleri'ne değil, tüm Müslümanlara hitap eden bir hadistir. **Hadiste Mehdi (as)'ın sakalıyla ilgili bir konudan ise HİÇ BAHSE-DİLMEMEKTEDİR!**

**"HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALI OLMAYACAĞI" İDDİASINA
SÖZDE DELİL GÖSTERİLEN HADİS, "SÜNEN-İ EBU DAVUD"
HADİS KİTABINDA ŞU ŞEKİLDE GEÇMEKTEDİR:**

Ebû Dâvûd Süleyman b. Eş'as b. es-Sicistânî
(H. 202-275)

SÜNEN-İ EBÜ DÂVÜD TERCEME VE ŞERHİ
Cild 14

Hazırlayanlar
Necati YENİEL **Hüseyin KAYAPINAR**

Redaksiyon
Mehdi Ali Seçkin

Türkiye İyânet Vakfı İslâm Araştırmaları Merkezi Kütüphanesi	
Dem. No:	147904
Tas. No:	297-332 YENİS

ŞAMİL YAYINCILIK

Küçükayasofya Cad. Şamil Han No:80 Sultanahmet/İSTANBUL
Tel: (0 212) 518 15 39 - 516 06 50 Fax: (0 212) 516 06 51

sabahlayacak, kafir olarak akşamlayacaktır. O fitne esnasında oturan ayakta durandan, ayakta duran yürüyenden, yürüyende koşandan daha hayırlıdır.”

Rasûlullah (s.a):

“Bize ne emredersiniz?” dediler.

“Evinizin çulları (gibi) “**olunuz**” buyurdu.

AÇIKLAMA Hz. Peygamber Efendimiz, ileride korkunç fitneler çıkacağını insanların fitneden uzak kaldıkları ölçüde hayırlı olacaklarını beyan etmiştir. Bu konu 4259 no’lu hadiste geçti.

Efendimizi dinleyen sâhâbîler, o durumda ne yapmaları gerektiğini sormuşlar Rasûlullah’da evlerine çekilip olaylara karışmalarını emretmiştir. Çullar diye terceme ettiğimiz kelimesi kelimesinin çoğuludur. Bu kelimehayvanlarda semerin altına atılan çul evlerin sergisi manasına gelir. Evin çulu olmaktan maksad da nasıl, çul evde devamlı sergili kalır, başka başka tarafa taşınmazsa, insanın da evine kapanması bir tarafa çıkmamasıdır.

Bu mesele de 4258 Numaralı bâdisin izâhında geçmiştir.

٤٢٦٣ — حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْحَسَنِ الْمِصْبِصِيُّ أَخْبَرَنَا حَجَّاجٌ —
يَعْنِي ابْنَ مُحَمَّدٍ — أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ
أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ جُبَيْرٍ حَدَّثَهُ عَنْ أَبِيهِ عَنِ الْمِقْدَادِ بْنِ الْأَسْوَدِ قَالَ:
أَيُّمَ اللَّهِ لَقَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنَّبَ
الْفِتْنََ، إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنَّبَ الْفِتْنََ، إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنَّبَ الْفِتْنََ، وَلَمَنْ
أَبْتَلَى فَصَبَّرَ فَوَاهَا».

4263... Mikdad b. el-Esved (r.a) şöyle demiştir:

Allah’a yemin ederim ki Rasûlullah (s.a)’i şöyle derken işittim.

“Şüphesiz Mes’ud kişi, fitnelerden uzak kalandır. Şüphesiz mesud kişi, fitnelerden uzak kalandır. Şüphesiz mes’ud kişi fitnelerden uzak kalan, bir belâya uğradığında sabredendir. (Fitneye katılana) vah yazık”³⁸

AÇIKLAMA Hadis-i şerif fitnelerden uzak kalan ve fitneye veya bir belaya düçar olup da sabreden kişinin mes’ud olduğunu beyan etmektedir. Tabi bu saadet aslında ahiret saadeti’dir. Ama bu durumdaki kişi, aynı zamanda dünyada da mes’uddur.

38 - Sadece Ebû Davûd rivâyet etmiştir.

Mikdad b. el-Esved (ra) şöyle demiştir: Allah’a yemin ederim ki Resulullah (sav)’i şöyle söylerken işittim: “Şüphesiz Mesud kişi fitnelerden uzak kalandır. Şüphesiz Mesud kişi fitnelerden uzak kalandır. Şüphesiz Mesud kişi fitnelerden uzak kalan, bir belaya uğradığında sabredendir. (Fitneye katılana) vah yazık!” [Ebu Davud, Fiten 2, (4263).]

EBU DAVUD'UN HADİS AÇIKLAMASI:

Hadis-i şerif fitnelerden uzak kalan, fitneye veya bir belaya düçar olup da sabreden kişinin mesud olduğunu beyan etmektedir. Tabi bu saadet aslında ahiret saadetidir. Ama bu durumdaki kişi, aynı zamanda dünyada da mesuddur.

HADİSİN ARAPÇASI ŞU ŞEKİLDEDİR:

"İnne's-saide lemen cünnibe'l-fiten. İnne's-saide lemen cünnibe'l-fiten. İnne's-saide lemen cünnibe'l-fiten. Fe-vahen..."

İNNE'S-SAİDE-LEMEN = SAİD OLAN, BAHTİYAR OLAN, MUTLU OLAN O KİMSEDİR Kİ

Hadisin başındaki "bahtiyar odur ki – innessaide lemen" ifadesi "bahtiyar olan, said olan, mutlu olan o kimsedir ki" anlamındadır ve ismi "SAİD" olan bir kimseden değil, "fitne zamanında hangi tavırda bulunan kişinin mutlu, yani said olacağı"ndan bahsedilmektedir.

Peygamber Efendimiz (sav) bu hadis-i şerifte, Müslümanlara fitneden kaçınma, fitneye iştirak etmeme ve sabırlı olma tavsiyesinde bulunmakta ve böyle davranan kişiyi övmektedir. **Dolayısıyla burada Said Nursi Hazretleri'nden bahsedildiği iddiası doğru değildir.**

**BİR ÇOK HADİSTE İNSAN İSMİ GEÇER AMA
BUNLAR BELİRLİ BİR KİŞİYE HİTABEN OLAN
HADİSLER DEĞİLDİR**

Söz konusu Nur talebesi kardeşlerimiz, tüm Müslümanlara hitap olan bir hadiste geçen "Said" kelimesinin Bediüzzaman Hazretleri'nin ismi olarak hadiste yer aldığını iddia etmektedir. Bu, hem mantık dışı hem de samimiyetten uzak bir açıklamadır. Peygamberimiz (sav)'in çok sayıda hadisinde insan ismi olarak kullanılan kelimeler defalarca geçmektedir. Ama hiç kimse "**burada halim kelimesi geçiyor o zaman filanca şahıstan bahsedildi**", "**hadiste kamil ifadesi var ismi Kamil olan şu zata işaret ediliyor**" iddiasında bulunmamaktadır. Nasıl ki hadislerde geçen, "kerim, kerem, salih, kamil, halim, veli" gibi kelimeler bir şahsa işaret etmiyorsa bu hadiste geçen "said" kelimesi de Bediüzzaman Hazretleri'ne işaret etmemektedir.

Hadislerden bazı örnekler:

Hudri radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "**HALİM** olan zelle sahibidir, hakim olan tecrübe sahibidir." *Tirmizi, Birr 86, (2034)*

Hiz. Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Allah Teala hazretleri şöyle ferman buyurdu: "Kim benim **VELİ** kuluma düşmanlık ederse ben de ona harp ilan ederim." *Buhari, Rikak 38*

Hiz. Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Mü'minler arasında imanca **KAMİL** olan, ahlakça en güzel olandır. En hayırlınız da ailesine hayırlı olandır." *Tirmizi, Rad 11, (1162); Ebu Davud, Sünnet 16, (4682)*

"...Yarabbi, o kişiyi, senden başka ilah olmayıp sadece senin ilah olduğuna, Muhammed'in senin kulun ve elçin olduğuna şahadet ederdi, sen onu (bizden) daha iyi bilirsin. Ey Allahım, eğer o **MUHSİN** ise ona yapacağın ihsanı artır..." *Muvatta, Cenaiz 17, (228)*

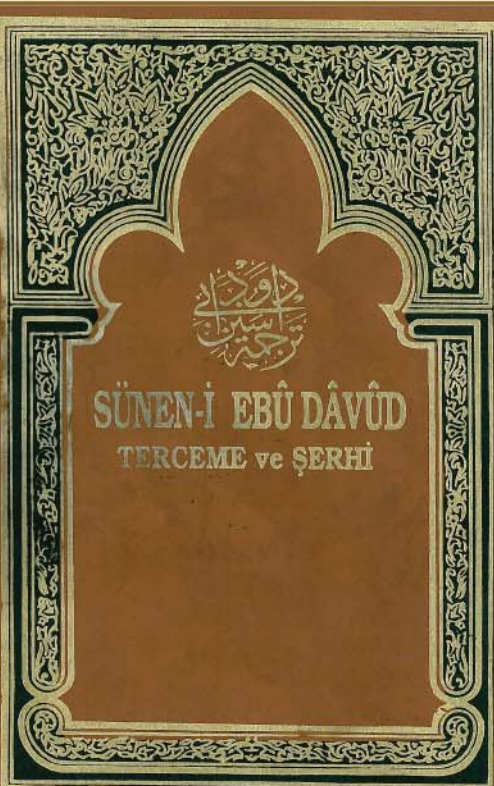

**HİÇBİR ARAPÇA VE İSLAMİ KAYNAKTA,
"FE-VAHEN VE EL VEHYU" KELİMELERİNİN ANLAMI
"SAKALSIZ" DEĞİLDİR**

Hadisin sonunda yer alan "Fe-vahen" ifadesi Mehmet Ali Kaya ve bazı Nur talebeleri tarafından, "yüzü açık ve sakalı yok" anlamında kullanılmaktadır. Oysa hadiste geçen FE-VAHEN kelimesi, hem mana olarak hem de konu akışı olarak böyle bir anlam taşımamaktadır.

**SÜNEN-İ DAVUD'DA "FE-VAHEN" KELİMESİ AÇIKLANIRKEN
SAKAL İFADESİNDEN HİÇBİR ŞEKİLDE BAHSİDİLMEZ:**

Ebû Dâvûd Süleyman b. Eş'as b. es-Sicistânî
(H. 202-275)

SÜNEN-İ EBÛ DÂVÛD TERCEME VE ŞERHİ
Cild 14

Hazırlayanlar
Necati YENİEL **Hüseyin KAYAPINAR**

Redaksiyon
Mehdi Ali Seçkin

Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Araştırmaları Merkezi Kütüphanesi	
Dem. No:	147904
Tas. No:	297-332 YEN.S

ŞAMİL YAYINCILIK
Küçükayasofya Cad. Şamil Han No:80 Sultanahmet/İSTANBUL
Tel: (0 212) 518 15 39 - 516 06 50 Fax: (0 212) 516 06 51

Hadisin sonundaki “yazık vah vah” diye terceme ettiğimiz “واها” kelimesi iki mânâda kullanılır.

1- Keder ve üzüntü anında ya da bir fırsat kaçırıldığında söylenir. Te-hassür ifâde eder. Terceme de bu mânâ esas alınmıştır. Tabii o zaman mânâ'nın düzgün anlaşılması için, bir takdir yapılması gerekir. Bu takdir de parantez içinde işaret edilmiştir.

2- Hayret anında ve bir şey güzel bulunduğu zaman söylenen bir keli-me'dir. Teaccüb ifade eder. Bazı alimler, bu mânâyı verebilmek için “لَمْرِن” kelimesinin başındaki “Lâm” harfinin kesreli okunması gerek-tiğini söylerler. Bu izâha göre hâdisteki son cümlenin “Bir fitneye düşâr olup da ona sabreden kişi ne iyidir” şeklinde anlaşılması gerekir.

Avnü'l Ma'bud müellifi “لَمْرِن” başındaki “lâm” harfini fetha oku-manın da “لَمْرِن” kelimesini teaccüb mânâsında almaya engel teşkil etmeyeceğini söyler.

٢ — باب في كف اللسان

3. DİLİ (KÖTÜ SÖZDEN) KORUMAK

٤٢٦٤ — حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ شُعَيْبٍ بْنِ اللَّيْثِ حَدَّثَنِي ابْنُ وَهْبٍ حَدَّثَنِي اللَّيْثُ عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ خَالِدُ بْنُ أَبِي عِمْرَانَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْبَيْلَمَانِيِّ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ هُرْمُزٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «سَتَكُونُ فِتْنَةٌ صَمَاءٌ بِكُمَاءٍ عَمِيَاءُ مِنْ أُشْرَفَ لَهَا اسْتَشْرَفَتْ لَهُ، وَإِشْرَافُ اللِّسَانِ فِيهَا كَوْقُوعُ السَّيْفِ».

4264.... Ebû Hureyre (r.a)'den rivâyet edildiğine göre;

Rasûlullah (s.a) şöyle buyurmuştur:

“İleride sağır, dilsiz ve kör fitneler olacak. Kim fitnelere yaklaşırsa, onlar da o şahsı kendilerine çekerler. Dilin fitnelere dalması kılıç darbesi gibidir.”³⁹

AÇIKLAMA

Bu hadis-i şerifte fitne, fitnecilerin özellikleri ile nitelenmiştir. Maksat, fitne anında fitnecinin hakkı işitmesi, hakkı bilmesi ve hakkı batıldan ayıramamasıdır.

Aliyyü'l Kârî bu konuda şöyle der “Fitneciler, fitne anında hakkı batıldan ayıramazlar. Nasihat, emr-i bi'l marûf ve nehy-i ani'l münker dinlemezler. Aksine, o ortamda hakkı konuşana eziyet edilir”.

39 - Hâdisi sadece Ebû Davûd rivâyet etmiştir.

EBU DAVUD'UN "FE-VAHEN" İFADESİNİ AÇIKLAMASI

Hadisin sonundaki "yazık vah vah" diye terceme ettiğimiz, **وَأَهْ** kelimesi iki manada kullanılır:

1. Keder ve üzüntü anında ya da bir fırsat kaçtığında söylenir. Tehassür ifade eder. Tercemede bu mana esas alınmıştır. Tabii o zaman mananın düzgün anlaşılması için, bir takdir yapılması gerekir. Bu takdir de parantez içinde işaret edilmiştir.

2. Hayret anında ve bir şey güzel bulunduğu zaman söylenen bir kelimedir. Teaccüb ifade eder. Bazı alimler, bu manayı verebilmek için "**لَمَنْ**" kelimesinin başındaki "Lam" harfinin kesreli okunması gerektiğini söylerler. Bu izaha göre son cümlenin, "Bir fitneye düşar olup da sabreden kişi ne iyidir" şeklinde anlaşılması gerekir.

Avnü'l Mabud müellifi "**لَمَنْ**" başındaki "Lam" harfini fetha okumanın da kelimesini teaccüb manasında almaya engel teşkil etmeyeceğini söyler.

RAMUZ-EL HADİS'TE SAYFANIN KENARINDA "EL VEHYU" KELİMESİNİN FARKLI ANLAMLARININ YER ALMASININ, HADİSLE HİÇBİR BAĞLANTISI YOKTUR

Ramuz-el Hadis'te söz konusu hadisin yanında yer alan şerhte, hadiste geçen **VAHEN kelimesinin DEĞİL**, bu kelimenin de kökünü oluşturan olan "**V-H-Y**" FİİLİNDEN TÜREYEN **DİĞER KELİME VE FİİLLERİN KULLANIMLARI** hakkında bilgi verilmektedir.

V-H-Y (*vehâ okunur*) kök fiili esas olarak "yırılmak, ayrılmak, sökülme, yarılmak, parçalanmak, delinmek" gibi anlamlara gelir.

Bu anlamla bağlantılı olarak "*veha essehab - bulut yırtıldı*" dendiğinde şiddetli yağmur yağması, "*vehiiyye*" dendiğinde (kesilecek olduğu için) kurbanlık deve anlaşılır. Bu şerhte ise kelimenin 9 farklı anlamına yer verilmiştir. Bu anlamlar arasında; **"yarık, parça, delik, elbisede delik olması, elbisenin ipinin sarkması, su kabının bağının sarkması, şiddetli yağmur, ahmak, ahmaklık yapan insan, sakalı düşmüş, inci, kurbanlık deve (veya zayıf deve)"** gibi anlamlar bulunmaktadır. **VE BU ANLAMLARIN HİÇBİRİNİN SÖZ KONUSU HADİSLE BİR BAĞLANTISI YOKTUR.** Hadiste yer alan "**vahen**" ifadesini gerçek ve orijinal anlamıyla kullanmayıp, konuyla hiçbir ilgisi olmadığı halde "**v-h-y**" kökünden türeyen birbirinden farklı tanım ve terimlerden rastgele herhangi birini seçerek kullanmak elbette samimi bir tutum değildir. Eğer bu şekilde bir uygulama yapılacaksa o zaman kelimenin "**ŞİDDETLİ YAĞMUR, İNCİ, KURBANLIK DEVE, DELİK, AHMAK**" gibi diğer anlamlarını **KULLANMAMAK İÇİN HİÇBİR SEBEP YOKTUR.** Ancak hem Arapça dilbilgisi hem hadisin anlamı hem konunun akışı **BÖYLE BİR UYGULAMAYI İMKANSIZ KILMIŞTIR.**

Başta Ebu Davud olmak üzere tüm büyük İslam alimlerinin açıkladığı gibi "**Vahen**" kelimesi iki anlamda kullanılmaktadır. Bir; fitnelere sabreden kimsenin güzel ahlakını ve kazandığı güzel makamı vurgulamak için "**ne mutlu ona**" anlamında. İki; fitne zamanında sabır gösteremeyen kişinin içine düştüğü durumu ifade edebilmek için "**vah vah yazık**" anlamında.

Dolayısıyla, "**Ramuz'el Hadis'te hadise sakalsız manası verilmiştir**" ifadesi doğru bir ifade değildir. Ramuz'el Hadis'te yer alan hadisin, sakalla ve Bediüzzaman Hazretleri'nin şahsıyla hiçbir ilgisi bulunmamaktadır.

Ramûz El-Ehadîs

A.Ziyâüddîn Gümüşhanevî

1

**RAMÛZ
EL-EHÂDÎS**

(HADİSLER DERYASI)

Musannif

Ahmed Ziyâüddin Gümüşhanevî
(k.s.)

Mütercim

Abdülaziz Bekkine (k.s.)

Hadisin Ramuz'el Hadis'te Yer Alan Tercümesi

SAHİFE 100

- 1 * Adamın, Allah indinde bir mevki vardır ki, ona ibadetle erişemez. O mevkie erişinceye kadar, Allah ona hoşuna gıtınmeyen seyler verir.
Hz. Ebu Hureyre r.a.
- 2 * Akrabalık, kıyamet günü arşa yapışır: "Yarabbi Sen benimle arasımlı keseni kes, birleştireni birleştir." (Yani benimle iyi geçinene Sen de iyi muamele et.)
Hz. Enes r.a.
- 3 * Rıfk (mülâyim olmak) ve rıfk ile muamele etmek uğurluluk, şiddetle muamele etmek de uğursuzluktur. Cenabı Hak bir evin hayrını murad ettiğinde, onlara rıfk kapısını açar. Rıfk nerede bulunursa orasını zinetlendirir. Şiddet ise orası için leke olur.
Hz. Aişe r.a.
- 4 * Rukn ile Makâmı İbrahim Cennet yakutlarından iki yakuttur. Allah (z.c.hz.)'i onların nurunu aldı, şayet almasa idi onlar garb ile sark arasında nurlandırılırdı.
Hz. İbni Amr r.a.
- 5 * Şu on alâmet olmadan kıyamet gelmez: Duhan, Dabbetül arz, Deccal, Güneşin garbtan doğuşu, Uç yerde yere batış, Şark, Garb ve Ceziretul Arab'da, İsa İbni Meryem'in inmesi, Ye'cuc ve Me'cucun çıkması ve Aden içinden bir ateş çıkması ve insanları mahşere (Şam'a) sürmesi ve yanlarından ayrılması. Oyle ki onlar geceleyince o ateş de geceler. Keylûle yaptıklarında o da yanlarında bekler. (Yanlarından ayrılmaz.)
Hz. Hüseyfe İbni Esid r.a.
(Bu on alâmet oluş sırasına göre değildir.)
- 6 * Mes'ud kimse, fitnelere uzaklaştırılmış kimsedir. Fitneye düşmüştü sabretmiş, ne güzel şey, ne güzel şey, ne güzel şey. Fitneyi yayanların ise, vay haline, vay-haline, vay haline.
Hz. Mikdâd İbni Esved r.a.
- 7 * Düşük olarak doğan çocuk, annesi, babası Cehennemde dustuğünde, "Allah'la mücadele" eder. Kendisine "Ey Allah'la mücadele eden çocuk, al anneni, babanı da gir cennete" denir. O da onları göbek bağıle sürükleyip Cennete götürür ve sokar.
Hz. Ali r.a.
- 8 * Selâm, Allah'ın isimlerinden bir isimdir. Arza konulmuştur. Aranızda selâmı ifşa ediniz.
Hz. Enes r.a.
- 9 * Muhakkak ki Selâm, Allah (z.c.hz.)'lerinin isimlerindedir. Ve onu arza koymuştur. Dindarlarınız için Selâm olarak ve ehli zimmet için de eman olarak.
Hz. Ebu Hureyre r.a.
- 10 * Selâm, Allah'ın isimlerinden bir isimdir. Arza sunulmuştur. Aranızda Selâmı ifşa ediniz. Bir adam bir kavme selâm verdiğinde, alırlarsa verenin kazancı, alanlardan daha fazla olur. Şayet o Selâmı almazlarsa onu daha hayırlı bir kavim âhr. (Melekler)
Hz. İbni Mes'ud r.a.
- 11 * Yedi kat gökler, yedi kat yerler ve dağlar zina eden ihtiyara lânet eder. Zina edenlerin avretlerinin kokusu bütün Cehennem halkına eza verir.
Hz. Ebu Bureyde r.a.

SAYFANIN YANINDA YER ALAN "EL VEHYU"
KELİMESİNİN FARKLI ANLAMLARI

الْوَهْيُ : الشَّقُّ وَ الْخَرَقُ يُقَالُ فِي الثَّوْبِ وَهِيَ أَي شَقٌّ / شَقٌّ
وَ رَخَا الْحَبْلُ.
يُقَالُ وَهِيَ السِّقَاءُ إِذَا اسْتَرَخَا رِبَاطُهُ. وَ شِدَّةُ مَطَرٍ. وَ أَحْمَقُ.
يُقَالُ " وَهِيَ الرَّجُلُ " إِذَا أَحْمَقَ. وَ سُقُوطُ اللَّحِيَّةِ. وَ
الْوَهْيَةُ الدُّرُّ. وَهِيَ مِنَ الْإِبِلِ وَ بِمَعْنَى الضَّعِيفِ / هَدْيٍ مِنْ
الْإِبِلِ وَ بِمَعْنَى الضَّعِيفِ

"EL-VEHYU" KELİMESİNİN BU SAYFADA YER ALAN ÇEŞİTLİ ANLAMLARI

1- **الْوَهْيُ : الشَّقُّ وَ الْخَرْقُ**

Okunuşu: Elvehyu + vehy: Eşşakku ve'lharku

Eşşakku: Yarık, parça, delik

Ve: Ve

Elharku: Delik, parça, yarık

2- / **يُقَالُ فِي الثَّوْبِ وَهْيٌ أَي شَقٌّ / شَقٌّ وَ رَخًا الْحَبْلُ**

Elbisede vehy vardır denilir. Yani yarık, yırtık, delik vardır ve ip sakmaktadır.

Okunuşu: Yukalu fis'sevbi vehyun ey şakkun/ şakka ve raha'lhablu

Yukalu: Denilir

fis'sevbi: Elbisede

vehyun: vehy vardır

ey: yani

şakkun / şakka: (şak vardır) yarık, delik, parça. / yarıldı, delindi, parçalandı

ve: ve

raha'lhablu: İp sarktı

3 - يُقَالُ وَهِيَ السِّقَاءُ إِذَا

اسْتَرَخَا رَبَاطُهُ

Bağı (ipi) sarktığı zaman kırabaya "vehiyes'sikau" denilir.

Okunuşu: Yukalu vehiyes'sikau iza'steraha ribatuhu

Yukalu: Denilir

"vehiyes'sikau" denir

Essikau: Kırba (Bir çeşit su kabı deriden yapılmış)

iza'sterha ribatuhu: Bağı (ipi) sarktığı zaman

4 - وَ شِدَّةٌ مَطَرٍ

Ve şiddetli yağmur

Okunuşu: Ve şiddetu matarin

Ve: Ve

Şiddetu: Şiddetli, kuvvetli

Matarin: Yağmur

5 - وَ أَحْمَقُ

Okunuşu: Ve ahmaku

Ve: ve

Ahmaku: Ahmak anlamına gelir

6- يُقَالُ " وَهِيَ الرَّجُلُ
" إِذَا أَحْمَقَ

Adam ahmaklık yaptığı zaman "vehiyer'raculu" denilir.

Okunuşu: Yukalu "vehiyer'raculu" iza ahmaka

Yukalu: Denilir

"vehiyer'raculu" denilir

iza ahmaka: Ahmaklık yaptığı zaman

vehiyer'raculu: Adam ahmaklık yaptı

7- وَ سُقُوطُ اللَّحْيَةِ

Sakalın düşmesi

Okunuşu: Ve sukutul'lıhyeti

Ve: Ve

Sukut: Düşme

Ellıhyeti: Sakal

8 - وَ الْوَهِيَّةُ الدَّرُّ

Vehiyye, inci demektir.

Okunuşu: Ve'lvehiyyetud'durru

Ve: Ve

Elvehiyyetu: vehiyye

Eddurru: İnci

9 - وَ هِيَ مِنَ الْإِبِلِ وَ
بِمَعْنَى الضَّعِيفِ

Okunuşu: Ve hedyun minel'ibili ve bimanad'daifi

Eğer bunun doğru yazıldığı kabul edilirse "kurbanlık deve" demektir.

Görüldüğü gibi hadisin yanındaki şerhte, **HADİSTE GEÇEN VAHEN KELİMESİNİN DEĞİL, EL-VEHYU KELİMESİNİN 9 AYRI ANLAMINA YER VERİLMİŞTİR. BU ANLAMLARIN HİÇ BİRİNİN HADİSTE GEÇEN MANAYLA BİR İLGİSİ YOKTUR. BU SEBEPLE HADİSTE GEÇEN VAHEN KELİMESİ YERİNE KULLANILMASI DA MÜMKÜN DEĞİLDİR.**

LEVAMİ'DE HADİSİN ŞERHİNDE HERHANGİ BİR ŞEKİLDE SAKALDAN BAHSEDİLMEMEKTEDİR

Aşağıda yer alan Ahmet Ziyaeddin Nakşibendi Gümüşhanevi Hazretleri'nin Ramuz'ul Hadis'in şerhi olan aynı zamanda "Levamiü'l-ukul min şerhi ramuzi'l-ehâdis" olarak da bilinen "Şerhu Ramuzül ehadis" adlı eserinin 1. cildinin 652. sayfasında, **BÖYLE BİR İFADE-NİN VAR OLMADIĞI AÇIKÇA GÖRÜLMEKTEDİR!**

LEVAMIÜ'L-UKUL MİN ŞERHİ RAMUZİ'L-EHADİS

هذا
شرح سورة موعود

المسرح باواع المقول المشتمل
 لجميع قواعد العربية * والننون الحكيمية * والادبية *
 الميزن لاحكام الغيبة والنبوية * والاسول والفروعية * من الاخلاق
 والسمائل الشريفه * والمقائد النبوية التي هي مذهب الفرقة الناجية * لانام
 الكامل والحقائق العاقل * صاحب اناليفات للرغوية في فنون شتى * الشيخ
 الطاج احمد ضياء الدين الكمشقاني بن الحاج عبدالرحمن افندي زاده
 مصطفي * قدس الله تعالى امرارهم وحشرهم تحت لواء المصطفي * نعمنا الله
 بطله وامدنا بمده * كما حازمته من حيث التبع والترتيب على سارها * كذلك
 هذا الشرح مستغنى عن سارها * لاسول ولاقوة الاية عليه توكلت واليه ائيب *
 كتاب لايمرر الحقيقة جامع * رفيع لاشارة القرعة رافع *
 له اروضه زهراني درلفظه * عيون لها عين القبر منافع *
 ليس حروف كالنظام وختها من ضيامن العلم الالهى سامع *
 لسان كابل في بيان الصانع * وقدرة اعلى واجل وطاقم *
 قد توافى الاجتهاد في طبع هذا الشرح الشريف * بدون تلك اللطيف *
 في يوم الاربعاء وهو العشر السادس من الثلث الثالث من السن
 الثالث * من العصف الاول * من العشر الاول * من العشر
 العاشر من المائة الثالثة عشر * بعد هجرة
 من له الشفاعة والكور *
 رب يسر ولا تعسر
 رب كم ييسر
 ي وس ف
 شرقى
 ٢

Türkiyâ Diyanet İşleri
İslâm Araştırma
Kütüphanesi

Kitap No. :	11378-1
Tasnif No. :	29784 GOM 2

وفي أخرى تطرد الناس (الى المحشر) الى محل المحشر للحساب وهو الشام قال الخطابي هذا قبل قيام الساعة تحشر الناس احياء الى الشام بدليل قوله (تبيت معهم حيث باتوا وتقيل معهم حيث قالوا) وهذا المحشر اخر الاشراف كما في مسلم وما ورد مما يخالفه مؤول قال ابن حجر وبترجيح من مجموع الاخبار ان اول الآيات المؤذنة تغير احوال العالم الدجال فنزل عيسى عليه السلام فخرج بأجوج ومأجوج وكلها سابقة على طلوع الشمس وخروج الدابة في يومه او يقرب منه واول اشراف الساعة نار تخرج من المشرق (طاح مدت نوح ع: اذ الطفلة ع: حذيفة ن: اسد) بفتح الهمزة تصادق

الشجرة ومات بالكوفة **ان السعيد** ضد الشقي (من جنب) يضم الجيم وتشديد النون (الفتن) يعني بعد عنها ووفق للزوم بنية (ان السعيد لمن جنب الفتن ان السعيد لمن جنب الفتن) وكرره ثلاثا بالغة في تأكيد المباحة عنها (ولن ياتلى) اي يتلك الفتن ومن يفتح اليم شرطية وابتلى في محل جزم بها (فصبر) معطوف عليه اي على ما وقع في الفتنة وصبر على ظلم الناس له ومحمل اذاهم ولم يدفع عن نفسه وازاد (فواهاهم واه) اي استرخا عنه وفي حديث خطان السعادة كل السعادة طول العمر في طاعة الله يعني السعادة التامة العظيمة الكاملة لكمال التي في ضمنها كل السعادة فانه كما طال عمره ازاد من الطاعة فتكثر حسناته وتضاعف درجاته في الجنان وازداد قربا من رضى الرحمن وفي افهامه ان الشقاوة كل الشقاوة طول العمر في معصية الله فانه كما طال عمره ازاد من المعاصي فتكثر ذنوبه فتورد

المراد من قوله (ان السعيد لمن جنب الفتن) ان السعيد لمن جنب الفتن (ان السعيد لمن جنب الفتن) وبتفتح اليم شرطية وابتلى في محل جزم بها (فصبر) معطوف عليه اي على ما وقع في الفتنة وصبر على ظلم الناس له ومحمل اذاهم ولم يدفع عن نفسه وازاد (فواهاهم واه) اي استرخا عنه وفي حديث خطان السعادة كل السعادة طول العمر في طاعة الله يعني السعادة التامة العظيمة الكاملة لكمال التي في ضمنها كل السعادة فانه كما طال عمره ازاد من الطاعة فتكثر حسناته وتضاعف درجاته في الجنان وازداد قربا من رضى الرحمن وفي افهامه ان الشقاوة كل الشقاوة طول العمر في معصية الله فانه كما طال عمره ازاد من المعاصي فتكثر ذنوبه فتورد

(النبي)

LEVAMI'DE YER ALAN HADİSİN ŞERHİNİN TERCÜMESİ

İnnes Saide (muhakkak Said) zıdduş şaki (şakinin zıddıdır). Limen cünnibe (kaçınan kişidir). Bidammil cim ve teşdidin nun (cim harfi ötreyle mim harfi şeddeyle okunur). Fiten (fitnelerden), yani baude anha ve veffega (yani fitnelerden uzak durdu ve muvaffak oldu). Liluzumi bunıyyeti (yapısı gereği böyle manalandı). İnnes saide... ve kerrerehu selasen mubalağaten fi teki-dil mubaadeti anha (Hadis fitnelerden çok uzak durulmasını vurgulamak için üç defa tekrar edilmiştir). Ve limen ibtela (kim belaya düşerse). Ey bi tilkel fiteni (şu fitnelere). Ve men bifethil mimi şartiyye.... (men şart edatıtır fethalı okunur...). Fe sabera (sabretti), yani fitneye düştü fakat insanların zulmüne sabretti, sıkıntılarına katlandı, nefesine uymadı). **Fe vaha sümme vaha (müjdeler olsun sonra yine müjdeler olsun o kişiye).** Ey isterha inanehu (yani ipi genişledi, rahatladı, rahatla kavuştu).

(Başka bir hadiste saadet lafzıyla geçmiştir. Buradaki saadet ömür boyu olan sadettir ki buda Allah'a itaatla elde edilir. Saadetli, bahtı açık kişinin ömrü ne kadar uzasa o kadar Allah'a itaatide ziyadeleşir, iyilikleri çoğalır, cennetlerdeki derecesi artar, Rahmanın rızasına yaklaşır. Fakat bunun zıttı yani şekavet/kötülükte ömür boyu Allah'a isyana sürükleyen kötülüktür, Şakinin/kötülüğe uyan kişinin ömrü ne kadar uzarsa uzasın isyanı ziyadeleşir günahı artar diye varid olmuş/rivayet edilmiştir).

SORULARLA RİSALE SİTESİNİN, "TEZKİRE-İ KURTUBÎ'DE DE AYNI MÂNÂYA YER VERİLİR" İDDİASI DOĞRU DEĞİLDİR!

Tezkire-i Kurtubi adlı eserde, iddia edildiği gibi sakalla ilgili hiçbir yorum veya açıklama yoktur!

باب الأمر بالصبر عند الفتن وتسلم النفس للقتل عندها وإن السعيد من جنب الفتن
 روى أبو داود عن أبي ذر رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم «كيف بك إذ
 أصاب الناس موت يكون البيت بالوصيف؟ أي الفبر قال فقات الله ورسوله أعلم قال عليك بالصبر أو
 قال نصبر ثم قال لي يا أبا ذر قلت ليبيك وسعدك فقال، وكيف أنت إذا رأيت أحجار الزيت قد فرقت
 بالدم؟ قلت ما خاف الله لي ورسوله؟ قال عليك بمن أنت منه قال قلت يا رسول الله أفلا أخذ سبق
 فأضمه على عاتق قال شاركت التوم إذن قال فما بأمرني قال نقرم بيتك قال قلت فإن دخل أحد
 عليّ يبيّ قال وإن خشيت أن ينهرك شعاع السيف فألق تو بك على وجهك بيوه بأمنه وإثك» وزاد
 في رواية ابن ماجه بعد ذلك «كيف بك يا أبا ذر في جوع يصيب الناس حتى تأتي مسجدك فلا تستطيع
 أن ترجع إلى فراشك أو لا تستطيع أن تقوم من فراشك إلى مسجدك قال قلت الله ورسوله أعلم
 قال عليك بالعمّة ثم قال كيف أنت يا أبا ذر وقتل صلب الناس حتى تفرق حجارة الزيت بالدم؟ فذكر
 الحديث إلى أن قال «فألق طرف رداك على وجهك فيبوه بأمنه وإثك فيكون من أصحاب النار»
 وحجارة الزيت موضع بالمدينة تكون للحمة عندها وكانت ثلاثة أحجار يضع الزبانون عليها
 رواهاهم. وفي رواية ابن مسعود في حديث الفتن قال «فإن دخل عليّ يبيّ فقال الزم بيتك وكن مثل
 الجمل الأورق الشقال الذي لا يذيعت إلا كرها ولا يمشي إلا كرها» وروى أبو داود أن رسول الله صلى
 الله عليه وسلم قال «إن السعيد لمن جيب الفتن ولم ينل نصير فواعاه»

**BU BAB: FİTNELER ZAMANINDA SABR İLE EMİR; FİT-
 NELER ZAMANINDA KATİL İÇİN NEFSİ TESLİM İLE
 EMİR VE FİTNELERDEN SAKINAN KİMSENİN SAİD
 OLDUĞU BABIDIR.**

Ebü Dâvûdun Ebû Zerr radıyallahû anh'ten rivâyet ettiğî bir hadîsi şerîfte Ebû Zerr ALLÂH'ın Rasûlü sallallahû aleyhi ve sellem: Nâsa ölüm isabet edip te evlerin kabir haaline geldiğî zamanda haalin nasıl olur? buyurdu. Ben: "ALLÂH ve Rasûlü iyi bilir" dedim. Bunun üzerine ALLÂH'ın Rasûlü "s.a.s." : Sabra devâm edersin" buyurdu. "Yâhut: Sabredersin." buyurdu. Sonra bana: "Yâ Ebu Zerre!" dedi. Ben: Lebbeyk ve Sâdeyk! Dedim. ALLÂH'ın Rasûlü: Ahcârı zeytin (1) kana gark olduğunu gördüğün zamanda haalin nasıl olur? buyurdu. Ben: ALLÂH'ın ve Rasûlünün bana emrettikleri hayır ile amel ederim, dedim. Bunun üzerine ALLÂH'ın Rasûlü bana: Kendinden olan kimselerden ayrıma, buyurdu. "Yâni: evinden ayrıma demektir." Bunun üzerine ben: Ey ALLÂH'ın Rasûlü! Kılıcımı alıp ta boynuma asmıyayım mı? dedim. ALLÂH'ın Rasûlü: "Böyle yaparsan, kavmin fitnesine ortak olmuş olursun!" buyurdu. Ben: "Ne emredersiniz?" dedim. Evinden dışarı çıkmı, dedi. Bunun üzerine ben: "Bir kimse evime girerse!" dedim. ALLÂH'ın Rasûlü: "Kılıcın parılışının seni öl-

1) Zeyt, taşları denilen, taşların.

dürmesinden korkarsan; elbisen ile yüzünü kapatırsın." seni öldürürse "kendisinin ve senin günâhını yüklenir" buyurdu, demiştir.

İbni Mâceh, rivâyetinde bundan sonra "şunu" ziyâde etmiştir.

ALLÂH'ın Rasûlü: Yâ Ebâ Zerr! "fitne" insanlara isâbet eden açlıkta; mescede gelip te evine dönmeye kaadir olmadığında; yâhut yatağından kalkıp ta mescede gelmeye kaadir olmadığın zaman haalin nasıl olur? Buyurdu. Ben: ALLÂH ve Rasûlü iyi bilir, dedim. Bunun üzerine Cenâbı Rasûl: İflete devâm edersin. "Yâ'ni: Nefsini haramlardan ve kötülüklerden men'edersin!" buyurdu. Sonra: Yâ Ebâ Zerr! Zeytin yağı taşları kana boyanuncaya kadar nâsa katil isâbet ettiğinde, sen nasıl olursun? Buyurdu ve hadîsi buraya kadar zikretti de: Kaftanın alt tarafını yüzüne atarsın. "O seni öldürürse" hem kendi günâhını, hem de senin günâhını yüklenir de Cehennem eshabından olur, buyurdular, demiştir.

Hicrâtüzzezzet, Medinede bir yerin adıdır. Büyük savaş, orada yapılır. Orada üç taş vardır. Zeytin yağı satanlar, yüklerini o taşların üzerine koyarlar, denilmiştir. Şu hadîsi şerife göre: Demekki, Fitne zamanında o taşlar öldürülen insan kanlarına garkolmuştur. Fitne böyle kötüdür. Nitekim zamanımızda da her tarafta insafsızca insan kanları dökülmektedir. Rabbımız celle ve alâ; bu belâyı ümmeti Muhammedin üzerinden kaldırsın!

Fitne hadîsinde İbni Mes'uddan bir rivâyette o zât: Evime biri girerse? De-yince ALLÂH'ın Rasûlü sallallahü aleyhi ve sellem: Evinden ayrılma! Ağır yüklü şu karamıtrak deve gibi olki: O deve ancak güçlkle gider ve ancak güçlkle yürüye bilir, buyurdular, demiştir. Yâ'ni: Fitneye karışma, ondan uzak ol demektir. ALLÂH'ü â'lem.

Ebü Dâvûdun rivâyet ettiği bir hadîsi şerifte ALLÂH'ın Rasûlü sallallahü

Bir kimse fitneye tutulurda sabrederse, ne mutlu ona! buyurmuşlardır.

Hadîsin izaahı: Fitne çıktığı zaman; bir kimse fitneye karışmaz, evinden dışarı çıkmaz, fitneden uzak kalırsa: En mutlu, en uğurlu, en meymenetli kimse odur. Fitneden kaçınmakla beraber bir kimse de fitneye yakalanır da, fitneciler ona ezâ çefâ ederler; o kimse de onların zulümlerine sabreder, ezâlarına tehammül ederse, bundan haasil olacak olan ecir o kimse için büyük seâdettir, Ne mutlu öyle olan kimseye.

وروى الترمذی عن أنس

ابن مالك قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول «بأني على الناس زمان الصارفيه على دينه كاتقاضى على الخمر» قال الامام القرطبي: الصحيح عند علمائنا أن من دخل على إنسان يئنه ليقته لا يجوز له الاستسلام له بل يقاؤه لما في صحيح مسلم عن أبي هريرة: «أن رجلاً جاء إلى النبي

Tezkire-i Kurtubi'de hadis şu şekilde açıklanmıştır:

Bir kimse fitneye tutulur da sabrederse, ne mutlu ona buyurmuşlardır.

Hadisin izahı: Fitne çıktığı zaman, bir kimse fitneye karışmaz, evinden dışarı çıkmaz, fitneden uzak kalırsa; en mutlu, en uğurlu, en meymenetli kimse odur. Fitneden kaçınmakla beraber bir kimse de fitneye yakalanır da, fitneciler ona eza, cefa ederler, o kimse de onların zulümlerine sabreder, ezalarına tahammül ederse, bundan hasıl olacak olan ecir o kimse için büyük seadettir. Ne mutlu öyle olan kimseye.

MİRKATÜ'L MEFATİH'DE VAHEN KELİMESİNE SAKALSIZ ANLAMI VERİLDİĞİ İDDİASI DA DOĞRU DEĞİLDİR!

Alleme Aliyyü'l-Karî'nin *Mirkatü'l-Mefatih* adlı eseri, *Mişkatu'l Mesabih* adlı eserin şerhidir. Her iki eserde de söz konusu hadis yer almaktadır, ancak hiçbirinde bazı Nur talebesi kardeşlerimizin iddia ettiği gibi bir anlam veya yorum yer almamaktadır.

MİŞKATU'L MESABİH

مشكاة المصابيح

تأليف

الشيخ ولي الدين محمد بن عبد الله الخطيب العمري التبريزي

بتحقيق

محمد ناصر الدين الألباني

الجزء الثالث

Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi Kütüphanesi	
Kayıt No :	1212-3
Tasnif No. :	237.333 REG.11

منشورات المكتب الإسلامي بدمشق

Miškatu'l Mesabih'de hadis şu şekilde geçmektedir

التحفة (٥٤٠٨)

٢٧- كتاب الفتن

٥٤٠٤ - (٢٦) وعن أبي هريرة، أن النبي ﷺ قال: «ويل للعرب من شرٍ قد اقترب، أفلمح من كفتٍ بده». رواه أبو داود^(١).

٥٤٠٥ - (٢٧) وعن القداد بن الأسود، قال: سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقول: «إن السعيد لمن جنبَ الفتن، إن السعيد لمن جنبَ الفتن، إن السعيد لمن جنبَ الفتن؛ ولمن ابتلي فصر فواها»^(٢). رواه أبو داود^(٣).

٥٤٠٦ - (٢٨) وعن يوبان، قال: قال رسول الله ﷺ: «إذا وضع السيف في أمتي لم يرفع منها إلى يوم القيامة، ولا تقوم الساعة حتى تلحق قبائلٌ من أممي بالمشركين، وحتى تُشبهُ قبائلٌ من أممي الأوثان، وإِنَّه سيكون في أممي كذابون ثلاثون، كلهم يزعم أنه نبي الله، وأنا خاتم النبيين، لا نبي بعدي، ولا تزال طائفةٌ من أممي على الحق ظاهرين، لا يضرهم من خالفهم حتى يأتي أمر الله». رواه أبو داود^(٤).

٥٤٠٧ - (٢٩) وعن عبد الله بن مسعود، عن النبي ﷺ قال: «تدور رحى الإسلام لخمس وثلاثين أو ست وثلاثين أو سبع وثلاثين، فإن يهلكوا فسبيلٌ من هلك، وإن يبقم لهم دينهم بقم لهم سبعين عاماً». قلت: أما بقي أو مما مضى؟ قال: «مما مضى». رواه أبو داود^(٥).

الفصل الثالث

٥٤٠٨ - (٣٠) عن أبي واقد الليثي: أن رسولَ الله ﷺ لما خرج إلى غزوة حُنين

- (١) وإسناده صحيح، وشطره الأول في الصحيحين.
 (٢) معنى هذه الكلمة هنا التلذذ، وقد تستعمل في موضع الإعجاب بالشيء.
 (٣) وإسناده صحيح.
 (٤) وإسناده صحيح، والفقرة الأخيرة منه في صحيح مسلم.
 (٥) وإسناده صحيح.

Ebu Davud'da geçen: "Said fitnelerden sakınandır. Belaya düşer de sabreder, müjdeler olsun ona" hadisi şerifi burada yazılıdır. Satırın alt tarafında "vahen" kelimesinin manası şöyle şerh edilmiştir: Burada bu kelimenin manası "telehhüh" (vah, yazık, üzüntü) anlamındadır. Bazen de bu kelime "i'cab" (taaccub etme, bir şeye şaşırma) anlamında kullanılır. Ve yine satır altındaki kısımda hadisin sahih olduğu açıklanmıştır.

Mirkatü'l-Mefatih'de ise hadis şu şekilde şerh edilmiştir

من
مرتاه المفاتيح

شرح مشكاه المصابيح

للملأمة الفاضل والفهامة الكامل

المرحوم برحمة ربه الباري

علي بن سلطان محمد القاري

نعمنا الله به والمسلمين

آمين

المجلد الحاسم

دار احببه التراث

داود وعن المقداد بن الاسود قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول ان السعدان جنب الفتنان السعدان جنب كرهات الاثام العفن ثلث الفتن (تفسير) على اذاهم ولم يعار بهم في ذلك الزمن (فرواه) بالفتن من اسم صوت موضع موضع المشركه سدده له ذكره الطيبر رحمه الله وقال ابن الله سبحانه التاهف وقد روض موضع الاعجاب بالفتن والاستطابته اى ما احسن وما اطيب صبر من صبر وفي معناه صابر به وفى النهاية قيل معنى هذه التاهف وقد روض موضع الاعجاب بالشيء يقال واهاهه وقد روي عن النوجع وقيل يقال في التوجع آه آه قال الطيبر رحمه الله ويجوز ان يكون فواهاشبران والقاه لثنتين المبتدأ معنى القسط فقل هذا فيه معنى التجب اى من ابتلى صبر فلو فيه وان لا يكون تسبيرا على ان الادمه فتوحه وتكون قوله لئن ابتلى علفنا على قوله ان جنب الفتن على هذا واهاه التمسرا اى فواها على من ياتسرها وصى فيها اه ويزيد معنى الجامع لفظا ان السعدان جنب الفتن وان ابتلى صبر وتبلى الادمه كوروه وتكون فواهاهتنب التجب اى لئن ابتلى صبر فجب ان يتجب من حاله هذا وفى القاموس واهواه يرتل تنونه كلفه تجب من طيبه شيئا كلفه تاهف اى من التفتن (رواه) فواود وعن فروان قال قال الرسول الله صلى الله عليه وسلم اذ اوزتم السيف فى اثنى اى من

151
داود) اى باساده واهه وقال الصبيح والحديث متفق عليهما حديث طويل بخلافه قد اخرج من كتبه
تقدم مرله عن التصحيح وفى الجديع انطق المشكك زواه اودادوا لهما كرم وفيه اناشد وبيت بل وادنى جهنم
يهوى فيه الكفار ارب عين خير بنات بل انا يباغ ضرره ووا احوه السائل واهما كرم وان حبان عن ابي سعد
وفيه اناشور بل لا من من علماء السوء واه لهما كرم فى ثار عنقه من انس (وعن المقداد بن الاسود) قال المرفوف
هوان عمرو الكندى وقاله ابا سالف كنهه تنسب لها ونعما هى ابن الاسود لانه كان يلبسه اولاده
يقول ان السعدان بالادم الفتوحه لانا كبد فى شبران اى الذى (جنب) بضم الجيم وشديد التوت
المكسورة اى بهه (الفتن) منه ووعلى الله المفعول ثاب ومنه ملود من العلماء اللهم - بنينا الشيطان وتولاه
منسوب بترج الحافض اى بسدتها (ان السعدان جنب الفتنان السعدان جنب الفتن) كرهات الاثام
لعمري انما كيد و يمكن ان يكون التكرار باعتبار اول الفتن وانها (ولئن ابتلى) بالادم لا يشده اى لئن
اعفن ثلث الفتن (تفسير) على اذاهم ولم يعار بهم في ذلك الزمن (فرواه) بالفتن من اسم صوت موضع
موضع المشركه سدده له ذكره الطيبر رحمه الله وقال ابن الله سبحانه التاهف وقد روض موضع الاعجاب
بالفتن والاستطابته اى ما احسن وما اطيب صبر من صبر وفي معناه صابر به وفى النهاية قيل معنى هذه
التاهف وقد روض موضع الاعجاب بالشيء يقال واهاهه وقد روي عن النوجع وقيل يقال في التوجع آه آه
قال الطيبر رحمه الله ويجوز ان يكون فواهاشبران والقاه لثنتين المبتدأ معنى القسط فقل هذا فيه معنى
التجب اى من ابتلى صبر فلو فيه وان لا يكون تسبيرا على ان الادمه فتوحه وتكون قوله لئن ابتلى علفنا
على قوله ان جنب الفتن على هذا واهاه التمسرا اى فواها على من ياتسرها وصى فيها اه ويزيد معنى الجامع
لفظا ان السعدان جنب الفتن وان ابتلى صبر وتبلى الادمه كوروه وتكون فواهاهتنب التجب اى لئن ابتلى
صبر فجب ان يتجب من حاله هذا وفى القاموس واهواه يرتل تنونه كلفه تجب من طيبه شيئا كلفه تاهف اى
من التفتن (رواه) فواود وعن فروان قال قال الرسول الله صلى الله عليه وسلم اذ اوزتم السيف فى اثنى اى من

Rasulullah (sav) buyurdu ki, (Said olan kişi) "limen" kelimesinin başındaki lam harfi tekit (manayı kuvvetlendirmek) için olup "inne" kelimesinin haberidir. Cunnibe kelimesi dua amaçlı kullanılır: "Allah'ım bizi şeytandan koru/sakındır (cennibneş-şeytan)" misalinde olduğu gibi.

"İnnes Saide limen cünnibel fiten" cümlesinin üç defa tekrar etmesinin sebebi çok çok sakının anlamında mübalağalı, tekit (manayı çokca güçlendirme)dir. Ayrıca cümlenin tekrar etmesinin sebebi, önceki fitnelerin sonraki fitnelerle irtibatlı olması anlamına gelmesi de mümkündür.

(Bu fitnelere kim düşerse sabretsin) yani eziyetlere katlanın ve şu zamanda onlarla muharebe etmesin/savaşmasın.

Allame Tıbi (rahimehullah) diyor ki: "Fevaha" savt (ünlem/hayret) bildiren bir isimdir, mastar olarak kullanılmıştır. İbni Melek "fevaha" kelimesinin "TELEHHÜF" (vah yazık, üzüntü, yerinme) anlamında olduğunu, bazen de "İCAB" (aciblik, taaccub, şaşılacak şey) anlamında kullanıldığını söylemiştir. "Ne güzel sabretti ,hayret, şaşılacak şey, müjdeler olsun ona" anlamına gelir. Sonuçta bunların hepsi ya telehhüf anlamındadır veya bazen de aciplik (şaşıрма, hayret) bildiren kelime olarak ve yine bazen de "Teveccü" (acıma anlamına geldiği de söylenmiştir.

Yine Tıbi diyorki: "lam harfi esreyle okunursa (limen şeklinde) taaccub, şaşırma anlamına gelir. Yani mana şöyle olur: "Belaya düşer de sabreder, hayret şaşılacak bir hali var."

Kamus'ta da "vahan" kelimesinin tenvinsiz yani "vaha" şeklinde kullanıldığında taaccub etmek, bir şeyi beğenmek anlamında olduğu ve bir de telehhüf anlamında kullanıldığı yazmaktadır.

ARAPÇA SÖZLÜKLERDE 'FE-VAHEN' KELİMESİNİN
KÖKÜ OLAN 'VAHEN' VE 'EL VEHYU' KELİMELERİNİN
ANLAMI 'SAKALSIZ' DEĞİLDİR

EL MEVARİD

ARAPÇA- TÜRKÇE LUGAT (MEVLÛT SARI)

**ELMUNCİD İSİMLİ (ARAPÇA-ARAPÇA) SÖZLÜKTE İSE
'VAHEN' VE 'EL-VEHYU' KELİMELERİNİN ANLAMLARI
ŞÖYLE AÇIKLANMIŞTIR**

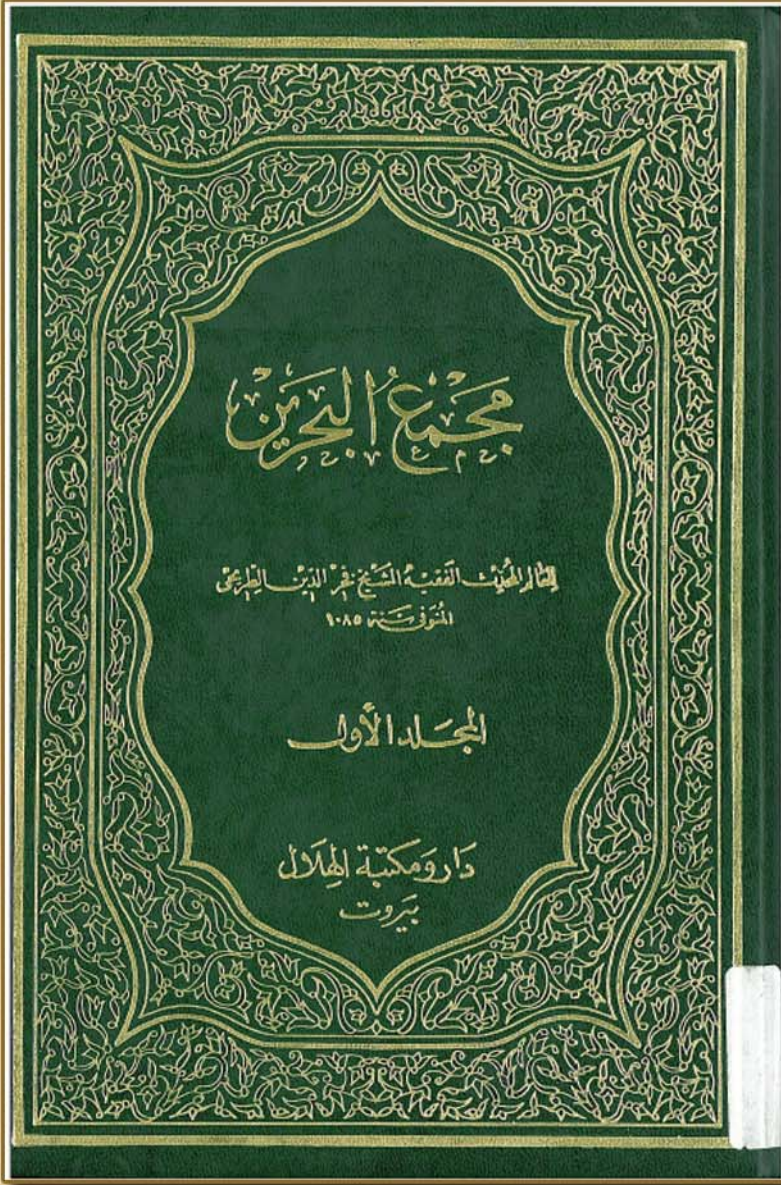
EL VEHYU Bir şeydeki çatlak.

VAHEN Güzel bir şeyden dolayı kullanılan hayret (taaccüb) kelimesi. (Ne güzel, amma da güzel vb.)

Aynı zamanda kaybolan bir şey dolayısıyla kullanılan hayıflanma ifadesi. (Ah, vah gibi)

MECMAU'L BAHREYN (ARAPÇA-ARAPÇA) SÖZLÜKTE
VAHEN KELİMESİNİN ANLAMLARI ŞÖYLE AÇIKLANMIŞTIR

وها

(٤٦٨)

ويا

(وها)

1 ← قوله تعالى : ﴿ فـهـي بـومـئذ واهية ﴾

[١٦/٦٩] أي ضميعة جداً ، من قولهم

للسقاء إذا افتتق خزره : « قد وهي بهي »

والمعنى انها واهية مسترخية ساقطة القوة

بانتقاض بيتها بعد أن كانت مستمسكة

بمحكمة .

2 ← وفي الحديث : « المؤمن واه راقع »

أي مذنب تائب ، قالوا : هي اللذنب

الذي يذنب فيصير بمنزلة السقاء الواهي

الذي لا يمك الماء شبه الزال الخاطيء به ،

والراقع الذي يتوب فيرفع ما وهي

بالتوبة ، ويروى « موه راقع » .

وفيه : « الفارة توهي السقاء » أي

تخرقه .

3 ← وفيه : « تنف الابط [يضمف

النسكين] بوهي ويضمف البصر » (١)

كأن للمعنى بوهي النسكين ويضمف

البصر .

وفي حديث علي (ع) مع الرجلين :

(١) مكارم الاخلاق ص ٦٥ .

4 → « واهاً لها فقد نبذا الكتاب جلته »

قيل : معنى هذه الكلمة التلطف وقد

توضع موضع الاعجاب بالشيء ، يقال :

« واهأله » .

5 → وقد ترد بمعنى التوجع يقال فيه :

« آهآ » ، ومنه قوله : « ان يكن خيبر

فواهاً واهاً وان يكن شراً فواهاً

واهاً » .

6 → وفي الحديث : « آهأ أبأ حفص » هي

كلمة تأسف ، وانتصابها على اجرائها

مجرى المصادر ، كأنه قال : « تأسف

أسفاً » وأصل الهمز واو .

(ويا)

قوله تعالى : ﴿ ويكأن الله ﴾

[٨٢/٢٨] قيل : وي كلمة تعجب

و كأن للشبيه ، يقال : « ويك »

و « وي لمبدأ الله » قال الجوهري :

وقد تدخل « وي » على كأن الخنفة

والثقل . وعن قطرب ان « وي » كلمة

تفجع و « كأن » حرف تشبيه ، وعن

1. Kur'an-ı Kerim de şöyle geçer: Hakka Suresi (69. Sure 16. ayet) "... O gün düzen bozulur" Yani gerçekten bir dağılma, çözülme, zayıflama olur.

(Yine) Sulama yapanların/sakaların bir sözüne göre: (Su çıkarılacak bir yerin) delinmesi, matkapla açılması. (Bununla ilgili olarak) "Muhakkak (matkapla) delindi, deliniyor..."

Anlamı: Muhakkak o gevşemiş, salınmış, kuvvetten düşmüş (sanki) sağlam ve güçlü bir şekilde yapılmış bir yapının enkaza dönüşmesi/yıkılması (gibi.)

2. Hadiste geçer: "Mümine vah olsun ki ahmaklık eder (ahmak-tır)": Yani tövbe edip arkasından günah işleyendir:

Dediler: Bu günahkârlık öyle ki günahı işler ve sulama yapanların durumuna getirir.

El-vâhî (su akıp gider) Öyle ki suyu tutamaz. Böylece hata eden ve yanılanlara benzer.

Er-rakî': Ahmak'ın (anlamına gelince): O tövbe eder tövbesini tutamayarak/bozarak (bir anlamda) ahmaklık eder. Burada denilir ki: "Fare su kaplarını deliyor, yani delik açıyor.

3. Yine burada: Koltuk altındaki tüylerini yoluyor. (Omuzları düşmüş, zayıflıktan halsiz kalmış)

Görmesi zayıflıyor/azalıyor: Aynı manada omuzları ve görmesi azalan. Hz. Ali'den nakledilen hadiste geçer. İki adamla birlikte ibaresi gelmiştir.

4. O iki kişi üzerine yazıklar olsun ki: Kitabın tamamını terk ediyorlar. Denildi ki; bu kelimenin anlamı hayıflanmak/acımak. Bir şeyi şaşılacak bir şekilde bir yerden bir yere koymak. O ikisine o hususta yazıklar olsun.

5. Sancı, sızı ağrı manasında cevaplandırıldı. O konuda denildi. Eğer onda hayır varsa ona vah olsun, eğer onda bir şer/kötülük varsa ona (iki kere) yazıklar ki yazıklar olsun.

6. Hadis'te geçer: Vah sana Ebu Hafs. Burada kelime teessüf anlamındadır. Onun ortaya çıktığı mecrasına bağlıdır. Onun gibi dedi: Teessüf, esef onun aslında hemze ve vav bulunur.

AYRICA;

İbn Malik'e göre, "fevahen" ifadesi "telehhüf" (özlem duymak) anlamına gelip, hayret ve hoş karşılama manasında kullanılmıştır. Dolayısıyla burada "sabreden o kimsenin sabrı ne kadar da güzeldir" denilmektedir. Sözlükte tenvinli ve tenvinsiz kullanılan bu kelime hem güzel bir şey karşısındaki hayreti hem de bir kayıptan doğan özlemi ifade eder. (Kaynak: *Mecmeu'l-bahreyn, c.1, s.466*)

Lisanü'l-Arab'da ise "Vahen" kelimesi telehhüf anlamına gelip, bir şey karşısında hayrete düşmek olarak açıklanır. (Kaynak: *Lisanü'l-arab, c.13, s.564*)

Dolayısıyla tüm bu sahih, muteber eser ve sözlükler açıkça göstermektedir ki, hadiste kullanılan 'fe-vahen' ifadesinin, 'sakal' anlamına geldiği, hadisin Hz. Mehdi (as)'ın sakalsız olduğunu söylediği manası yoktur.

**HADİSLERDE HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALLI OLACAĞI BİL-
DİRİLMİŞTİR. HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALSIZ OLACAĞINA
DAİR BİR TANE BİLE HADİS YOKTUR**

Bazı Nur talebelerinin bu konuda verdiği yanlış bilgilerden biri de, "Mehdi-i Azam'ın sakallı olacağı kesin değildir" ifadesidir. Oysa Peygamberimiz (sav) Hz. Mehdi (as)'ın sakalının olacağını çok net olarak haber vermiş, hatta sakalının detaylarını dahi tarif ederek bu konudaki tüm tevilleri bertaraf etmiştir. Bu hadislerden bazıları şu şekildedir:

(Hz. Mehdi (as)'ın) Sakalı bol ve sık olacaktır. (*El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar*, s. 23)

(Hz. Mehdi (as)'ın) Sakalı sıktır. (*Kıyamet Alametleri*, Berzen-
ci, s. 163)

... (Hz. Mehdi (as)'ın) Siyah saçlıdır. Siyah sakallıdır. (*Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar"*)

... (Hz. Mehdi (as)'ın) Yüzünün nuru, saçının, sakalının ve başının siyahlığı üzerine gün gibi parlar ve ona yücelik verir. (*Ukayli "En-Necmu's-sakib fi Beyanı Enne'l Mehdi min Evladı Ali b. Ebi Talib Ale't-Temam ve'l kamal"*)

Hz. Mehdi (as), gür sakallı... (**Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar"**)

HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALI YANLARDAN AZ, AŞAĞI TARAFI İSE UZUN OLACAKTIR

... (HZ MEHDİ (AS)) ORTA BOYLU, ESMER, MECZUM (HAFİF SAKALLI), KEVSEC (SAKALI YANLARDAN AZ, AŞAĞI TARAFI UZUN OLAN); ... BİR ADAM Kİ, ONA ŞUAYB BİN SALİH DENİLİR. BEYAZ ELBİSELİ, SİYAH SANCAKLI 4000 KİŞİNİN KUMANDANIDIR...**. (Fetava-i Hadîsiyye, Ebü'l-Abbas Şehabeddin Ahmed İbn Hacer el-Heytemi-41)

Peygamberimiz (sav)'in Hz. Mehdi (as) ile ilgili verdiği detaylardan biri Hz. Mehdi (as)'ın sakalı ile ilgilidir. Birçok hadiste Hz. Mehdi (as)'ın sakallı olacağını haber veren Peygamberimiz (sav) bu hadisinde de bu sakalın şekliyle ilgili detaylar bildirmiştir. Hz. Mehdi (as)'ın sakalının şekil olarak yanlardan az yani ince olarak inen, aşağı kısmı ise uzun olacak bir şekle sahip olduğunu ifade etmiştir.

Bu hadiste Peygamberimiz (sav), Hz. Mehdi (as)'a Şuayb bin Salih diye hitap etmektedir. Hadisi şerh eden büyük İslam alimi Heytemi Hazretleri, Hz. Mehdi (as) için kullanılan Şuayb kelimesinin "şubecik" anlamında kullanıldığını ifade etmiş, bu ifade ile Hz. Mehdi (as)'ın çok sayıdaki inkarcılara karşı fikri mücadele verecek olan arkadaş grubunun sayısının son derece az olduğunu ifade edildiğini söylemiştir. Yine Bin Salih ifadesiyle de Hz. Mehdi (as)'ın babasının da salih bir insan olduğuna dikkat çekildiğini açıklamıştır. Peygamberimiz (sav)'in hadiste beyaz kıyafetlerine dikkat çektiği Hz. Mehdi (as) hakkında Heytemi Hazretleri yine sahih hadislerle dayanarak ek bir bilgi daha sunmuş ve Hz. Mehdi (as)'ın bir adının da Harras yani Aslan olduğunu ifade etmiştir.

**Göklerde ve yerde olanların tümü
Allah'ı tesbih eder. Mülk O'nundur,
hamd (övgü) de O'nundur. O,
herşeye güç yetirendir.
(Teğabün Suresi,1)**

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ HİCRİ 13. YÜZYILIN MÜCEDDİDİR, AMA AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK MÜÇTEHİDİ VE EN BÜYÜK MÜCEDDİDİ DEĞİLDİR

Bir çok Nur talebesinin sıkça dile getirdiği yanılgılardan biri de, Bediüzzaman Hazretleri'nin en büyük müçtehid ve en büyük müceddid olduğudur. Bediüzzaman Hazretleri çok büyük alim, çok değerli bir Müslümandır ve geçtiğimiz yüzyılın yani Hicri 1300'ün müceddididir. Ama ahir zamanın en büyük müçtehidi ve müceddidi sıfatlarını taşımamaktadır.

MEHMET ALİ KAYA'NIN BU KONUDAKİ YANLIŞ YORUMU:

"Bediüzzaman Said Nursi ve Kuran tefsiri olan Risale-i Nur, bu zamanın müceddidi ve ahir zamanın da en son ve en büyük mehdisidir.

Bediüzzaman, bu altı vasfı üzerinde bulunduran bir zat-ı nuranidir ve Ehl-i Beyt-i Nebevi'dendir. (*Asırların Rehberleri Mücedditler*, sf. 209; sf. 271)

Üstadımız Hz. Mehdi (as)'ın altı önemli vasfını şu şekilde açıklamaktadır:

Ahir zamanın en büyük fesadı zamanında, elbette **EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD** hem **EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD** hem **HAKİM** hem **MEHDİ** hem mürşid hem **kutb-u azam** olarak **BİR ZAT-I NURANİYİ GÖNDERECEK** ve o zat da, ehli beyt-i Nebvi'den olacaktır. (*Mektubat*, s. 411-412)

HZ. MEHDİ (AS)'IN ÖNEMLİ ÖZELLİKLERİNDEN BİRİ, DEVRİNDE MEZHEPLERİN KALKACAK OLMASIDIR

Hz. Mehdi (as) gelmiş geçmiş en büyük müçtehid olarak İslam ahlakını tüm dünyaya hakim edecek bir şahıstır. En büyük bir müçtehid olduğuna göre de onun hiçbir mezhebe ve mezhep imama bağlı olmayacak bir şahıs olması gerekmektedir. Bu da onun tanınması için önemli bir alametidir. Mehdi (as)'ın "en büyük müçtehid ve en büyük müceddid olmasının" en önemli alametlerinden biri, onun devrinde mezheplerin kalkması, Mehdi (as)'ın mezhep imamlarına değil, Kuran'a ve İslam'ın Peygamberimiz (sav) döneminde yaşanan haline uymasındır. **Yani Mehdi (as) döneminde mezhepler olmayacak, İslam Resulullah (sav) devrinde olduğu gibi yaşanacaktır.**

Hz. Mehdi (as), Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde açık bir şekilde bildirdiği gibi hiçbir tarikata dolayısıyla da hiçbir mezhebe ya da mürşide bağlı olmayacaktır:

**“BEN BÖYLE BİR NURUN ZUHURUNA
ÇOK İNTİZAR ETTİM (GÖZLEDİM) VE
EDİYORUM. FAKAT ÇİÇEKLER
BAHARDA GELİR. ÖYLE İSE O KUDSİ
ÇİÇEKLERE ZEMİN HAZIR ETMEK
LAZIM GELİR. VE ANLADIK Kİ, BU
HİZMETİMİZLE O NURANİ ZATLARA
ZEMİN İZHAR EDİYORUZ.”**

(SİKKE-İ TASDİK-İ GAYBİ, S. 189)

İmam Hasan şöyle buyurmaktadır:

Meryem'in oğlu İsa (as)'ın onun arkasında namaz kılacağı Kaim (Hz. Mehdi (as))

hariç hepimizin boynunda biat sorumluluğu vardır. Yüce Allah, **BOYNUNDA HİÇ BİR KİMSENİN BİAT SORUMLULUĞU OLMAMASI İÇİN** (HZ. MEHDİ (AS)'IN) DOĞUMUNU GİZLEYECEK VE GİZLİ OLMASINI EMREDECEKTİR. (Mucem-ul Ehadis-i İmam Mehdi Cilt:3 Sayfa:165)

Hz. Peygamber (sav) en başta İslam'ı nasıl ayakta tuttuysa, **Hz. Mehdi (as) da en sonunda aynı şekilde İslam'ı ayakta tutacaktır.** (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 27)

"Fütühat-ül Mekkiye" isimli eserinde Muhyiddin Arabi el Endülüsi Hazretleri şöyle bildirmektedir:

... (Mehdi (as)) Dini, Peygamber (sav)'in zamanında olduğu gibi aynen uygulayacak. **YERYÜZÜNDE MEZHEPLERİ KALDIRACAK.** Halis hakiki dinden **BAŞKA HİÇBİR MEZHEP KALMAYACAK.** (Muhammed B. Resul El Hüseyin El Berzenci, Kıyamet Alametleri, s.186-187)

Yüzyılımızın en büyük Nakşibendi alimlerinden biri olan Hüseyin Hilmi Işık ise, Saadet-i Ebediye adlı eserinde Hz. Mehdi (as)'ın bu özelliğini şöyle haber vermiştir:

HAZRET-İ MEHDİ, AHİR ZAMANDA DÜNYAYA GELECEKTİR. Resullulah Efendimizin (sav) soyundan olacaktır. İsa Aleyhisselam'la buluşacak, **MEZHEPLERİ KALDIRACAK, YALNIZ ONUN MEZHEBİ KALACAK.** (H. Hilmi Işık, *Saadeti Ebediye*, s. 35)

Hadislerden ve İslam alimlerinin açıklamalarından net olarak görüldüğü gibi Mehdi (as)'ın en önemli alametlerinden biri, dini Peygamberimiz (sav) dönemindeki gibi yaşayacak olması ve mezhepleri kaldırarak olmasıdır. Yani Hz. Mehdi (as) geldiğinde 1400 yıldır İslam dinine dahil edilmiş tüm bidatları, yanlış uygulamaları, çelişkileri kaldıracaktır. Bu sebeptendir ki Bediüzzaman Hazretleri Mehdi (as)'ın en büyük müçtehid ve en büyük müceddid olacağını söylemiştir.

Ancak Üstadımız hayatı boyunca İmam Şafii Hazretleri'ne tabi olmuştur ve Şafii mezhebine göre amel etmiştir.

"... Evvelâ: **BEN ŞAFİÎ'YİM...**" (*Emirdağ Lahikası*, s. 38)

"... Hem **HUSUSÎ ŞAFİÎCE İBADETİME...**" (*Büyük Tarihçe-i Hayat*, s. 202)

"... Yalnız bu kadar var. **BEN ŞAFİÎ'YİM...**" (*Büyük Tarihçe-i Hayat*, s. 206)

Hatta bizzat en yakın talebeleri de Üstadımız Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin Şafii olduğunu risalelerde belirtmişlerdir:

"...Üstadımızın ... ihtiyarlığında pek çok yardıma, hizmete, sohbe muhtaç olduğu bir vakitte bunun devam etmesi için, bir nevi hastalık hâleti verilmiş. Beş dakika konuşsa, şiddetli bir hararet başlıyor, sesi çıkmıyor. HATTÂ ŞÂFİÎ MEZHEBİNDE OLDUĞU İÇİN, NAMAZDA FATİHA'YI KENDİSİ İŞİTECEK DERECEDE OKUMASI LÂZİM GELİRKEN ,..." (Emirdağ Lahikası, s. 443)

"... hattâ camiime ve ibadetime tecavüz edildi. ŞÂFİİLERCE, TESBİHAT İÇİNDE KELİME-İ TEVHİDİN TEKRARI SÜNNET İKEN, BANA TERK ETTİRİLMEMEYE ÇALIŞILDI..." (Mektubat, Sayfa 346)

Eğer bir kişi "**Ben Şafiiyim**" diyorsa o zaman "**İmam Şafii Hazretleri'ne bağlı**" anlamına gelir ve İmam Şafii Hazretleri'nin içtihatlarıyla İslam dinini yaşıyor demektir. Yani "**Ben Hanefiyim, ben Malikiyim, ben Hanbeliyim ya da ben Şafiiyim**" diyen bir kişinin aynı zamanda kendisinin müçtehid olması, dolayısıyla da Mehdi olması gibi bir durum söz konusu olamaz. Çünkü bir mezhebe bağlanarak, İmam Ebu Hanife Hazretleri'ni, İmam bin Malik Enes Hazretleri'ni, İmam Ahmed bin Hanbel Hazretleri'ni ya da imam Şafi Hazretleri'ni müçtehid kabul etmiş ve ona bağlanmıştır.

Üstelik, bilindiği üzere İslam akaidine göre, mutlak bir müçtehid başka bir müçtehide uyamaz ve onu taklit edemez:

"Mutlak müçtehidin, başka bir müçtehidini taklit etmesi caiz değildir. Kendi içtihadına uyması lazımdır..." (Hulasat-üt-tahkik)

Eğer Üstadımız en büyük müçtehid ve en büyük müceddidse neden hayatı boyunca İmam Şafii'ye tabi olarak yaşamış ve Şafii mezhebine göre amel etmiştir?

Mutlak müçtehidin bir diğer müçtehide uyması caiz olmadığına göre, Üstadımız'ın İmam Şafii'ye uymuş olmasının açıklaması nedir?

Üstadımız Şafii mezhebine tabi olarak yaşamıştır çünkü kendisi en büyük müçtehid ve en büyük müceddid değildir, dolayısıyla ahir zamanın Büyük Mehdisi de değildir.

Ayrıca Bediüzzaman Hazretleri 23. Mektupta, Mehdi (as)'ın dört büyük mezhep imamından fazilet bakımından daha üstün olduğunu ifade eder:

Hem tarikat şahlarının bir kısmı müçtehidlerdendir; onun için umum müçtehidin aktabdan (kutuptan) daha efdaldır (değerlidir) denilmez. Fakat Eimme-i Erbaa (dört mezhep imamı), sahabeden ve Mehdi'den sonra en efdallerdir denilir. (Mektubat 23. Mektup sf 280)

Üstadımız'ın bu açıklamasına göre, Mehdi (as) İmam Ebu Hanife'den, İmam Şafii'den, İmam Maliki'den, İmam Hanbeli'den manen daha üstündür. Mehdi (as) mezhep imamlarından manen üstün olduğuna göre ve bazı kardeşlerimiz Üstadımız'ın Mehdi olduğunu iddia ettiğine göre, **neden hala mezhep imamlarına uyuyor ve mezhep imamlarına göre amel ediyorlar? Madem bu kardeşlerimiz, Bediüzzaman Hazretleri'nin en büyük müçtehid ve en büyük müceddid olduğunu düşünüyor, Hanefi olan bir Nur talebesi neden hala İmam Hanefi'nin, Şafii olan İmam Şafii'nin, Maliki**

olan İmam Maliki'nin, Hanbeli olan İmam Hanbeli'nin içtihatlarına göre dini yaşıyor?

Bediüzzaman Hazretleri'nin en büyük müçtehid olduğu iddiası doğru olsa, bu durumda Nur talebesi kardeşlerimizin Hanefi, Hanbeli, Maliki veya Şafii mezhebine uymamaları gerekirdi. Kardeşlerimiz hala mezhep imamlarına göre amel ettiğine göre, Bediüzzaman Hazretleri'nin ahir zamanın büyük mehdisi olmadığını, en büyük müçtehid ve en büyük müceddid sıfatlarını taşımadığını kendileri de çok iyi bilmektedir. Üstadımız Hicri 13. yüzyılın müceddididir ve son bin yılın en kıymetli alimlerinden biridir, ancak ahir zamanın Büyük Mehdisi değildir.

Bu nedenle bazı Nur talebesi kardeşlerimizin Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'ne duydukları sevgi adına böyle mantık dışı açıklamalara girmemeleri çok önemlidir. Bediüzzaman Hazretleri Hz. Mehdi (as)'ı kapsamlı olarak anlatmıştır. Bu anlatımları çok net ve açıktır. Bediüzzaman Hazretleri teville, çarpıtmalarla yorumlanacak şekilde değil, aksine çok düz ve açık olarak okunup anlaşılacak şekilde bir tanımlar yapmıştır. Unutulmamalıdır ki Mehdilik bir kaderdir. Allah kimin Hz. Mehdi (as) olduğunu sonsuz geçmişte belirlemiştir. O kişi vakti geldiğinde yine Allah'ın kendisine öğrettiği şekilde görevini ifa edecektir. Bu kişi Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde detaylarıyla tarif ettiği özelliklere tam sahip bir kişi olacaktır. Ve bu, hiçbir zaman Bediüzzaman Hazretleri'nin değerini azaltacak bir durum olmayacaktır.

**"ÜSTAD, İMAM ŞAFİ HAZRETLERİ'NİN SEVAP
ALMASI İÇİN EN BÜYÜK MÜÇTEHİDLİK GÖREVİNİ
YERİNE GETİRMEDİ" DEMEK VICDANA
UYGUN BİR YORUM DEĞİLDİR**

İslam dininin en güzel ve mükemmel hali Kuran'da bildirildiği şekilde Peygamberimiz (sav)'in uyguladığı halidir. Peygamberimiz (sav)'in ardından çeşitli hususlarda Müslümanlar arasında görüş farklılıkları olmuş ve Sünni Müslümanlar dört büyük mezhep imamının içtihatlarına göre dini yaşamaya başlamıştır. Müslümanların mezhep imamlarına uymaları ve onların hükümlerine göre hareket etmeleri şarttır, ancak mezhepler arasındaki görüş ve uygulama farklılıklarının Mehdi (as) vesilesiyle ortadan kalkacağı da Peygamberimiz (sav)'in bir müjdesidir. Allah'ın izniyle Hz. Mehdi (as) mezhep imamlarının birbirinden farklı içtihatlarını ortadan kaldıracak, tüm İslam aleminin tam ve mükemmel şekilde Kuran'a ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetine uymasına vesile olacaktır. Hz. Mehdi (as)'ın mezhepler arasındaki farklılıkları ortadan kaldıracak, hiçbir mezhep bırakmayacak olması İslam alemi için bir nimettir.

Bazı Nur talebesi kardeşlerimizin "Üstad bunu yapabilirdi, ama İmam Şafi Hazretleri'nin sevap alması için yapmadı" demesi ise vicdana uygun değildir. Bedüzzaman Hazretleri Allah'ı çok seven, Allah'tan çok korkan ve Müslümanlara çok düşkün mübarek bir insandı. "Farklı içtihatları ve yorumları kaldırarak Müslümanların dini mükemmel yaşamasını sağlayabilecekken bunu yapmadı" demek Üstadımız'a saygı duyan bir insana yakışmaz. Üstadımız böyle bir vasfa sahip olmuş olsa -hiç kimseden çekinmeden- Allah'ın emri olan bu görevi mutlaka yerine getirirdi.

İlerleyen sayfalarda yer alan tabloda 4 mezhepteki bazı helal ve haram farklılıkları görülmektedir. Hz. Mehdi (as)'ın zatı alenen zuhur edene ve Hz. Mehdi (as) mezhepleri kaldırına kadar tüm Müslümanlar mezhep imamlarının içtihatlarına göre amel etmekle yükümlüdür. **Ancak bu tablo incelendiğinde, haram-helal konuları gibi Müslümanlar için hayati önem taşıyan konularda tamamen birbirinden farklı hükümler olduğu görülecektir.** Örneğin Hanbeli mezhebine göre abdesti belli bir sıraya göre almayan kişi farza uymamaktadır, Hanefi mezhebine göre bunu yaptığında bir mahsur olmamaktadır. Ya da Şafii mezhebine göre namazda Fatıha suresini okumayan bir kişinin namazı geçerli değildir. Hanefi mezhebine göre ise geçerlidir. Sakalı kesmek Hanefi ve Maliki mezheplerine göre haram, Şafii mezhebine göre haram değildir. Haccın şartları Hanefi mezhebine göre iki, Maliki mezhebine göre dört, Şafii mezhebine göre ise beştir. Daha burada yer vermediğimiz çok sayıda konuda mezhepler arasında farklı uygulamalar vardır. Müslümanlar için "haram-helal" sınırları en mühim konulardan biridir. Farklı mezhep uygulamaları olduğunda, bir Müslümanın yaptığı helal iken diğer Müslümanın aynı uygulaması haram kabul edilmektedir. Kuran'a göre olması gereken ise haramların ve helallerin tüm Müslümanlar için aynı

olmasıdır. İşte bunu, Hz. Mehdi (as) sağlayacaktır. Allah, Hz. Mehdi (as) vesilesiyle mezhepleri kaldıracak, din halis olarak Peygamberimiz (sav) döneminde uygulandığı haliyle uygulanacaktır.

Ancak bazı Nur talebesi kardeşlerimizin iddiasına göre ise, Üstadımız bu farklı görüşleri kaldırma imkanı olmasına rağmen bunu yapmamıştır. Bu, Üstadımız'a yönelik çok çirkin ve büyük bir iftiradır. Bir insanın en büyük müçtehid olmasına rağmen görevini ve sorumluluğunu yerine getirmemesi mümkün değildir. Üstadımız'ın böyle önemli bir görevi olmasına rağmen yapmadığını söylemek ise Üstadımız'a karşı çok ağır bir ithamdır. Üstadımız mezhepleri kaldırmamıştır, çünkü en büyük müçtehid ve ahir zamanın Büyük Mehdisi değildir.

Şu anda tüm Müslümanlar mezheplere uymakla yükümlüdür, ama Allah'ın izniyle Hz. Mehdi (as) tüm mezhepleri kaldıracak ve Müslümanların dini Peygamberimiz (sav) dönemindeki haliyle yaşamasına vesile olacaktır. Bu alenen gerçekleşmedikçe, tüm Müslümanlar Hz. Mehdi (as)'ın bu vafına bizzat şahit olmadıkça, çeşitli teviller öne sürerek bir kimsenin "en büyük müçtehid" olduğunu iddia etmenin bir manası yoktur.

MEZHEPLER ARASINDAKİ FARKLAR

KONULAR	HANEFİ	MALİKİ	ŞAFİİ	HANBELİ
Ölü hayvanın derisi helal midir?	Haram	Helal	Haram	Helal
Yılan balığı yemenin hükmü nedir?	Helal	-	-	Haram
Erkeğin kırmızı elbise giymesinin hükmü nedir?	Mekruh	Helal	Haram	Mekruh
Erkeğin sarı elbise giymesinin hükmü nedir?	Haram	Helal	Haram	Haram
Ud, zurna, dümbelek, boru davul çalmak nedir?	Mekruh	Helal	Helal	Haram
Karga eti yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	Haram	Haram
At eti yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	-	-
Midye yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	-	-
İstiridye yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	-	-
Kırlangıç eti yemenin hükmü nedir?	Helal	Helal	Haram	Haram
Kartal eti yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	Haram	Haram
Namaz kılan kimsenin önünden geçilmesinin haram olduğu mesafe ne kadardır?	40 kulaç	1 kulaç	3 kulaç	3 kulaç
Namaz içinde unutarak konuşmak namazı bozar mı?	Evet	Hayır	Hayır	Evet
Namazda "ah" ve "of" demek namazı bozar mı?	Evet	Hayır	Evet	Evet

KONULAR	HANEFİ	MALİKİ	ŞAFİİ	HANBELİ
Abdestin farzları kaç- tır?	4	7	6	7
Abdesti belli bir sıra ile almak farz mıdır?	Hayır	Hayır	Evet	Evet
Abdesti ara vermeksi- zin almak farz mıdır?	Hayır	Evet	Hayır	Evet
Abdesti bozan şeylerin sayısı kaçtır?	12	3	5	8
Namazda kahkaha ile gülme abdesti bozar mı?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
Deve eti yemek ve cenazeyi yıkamak abdesti bozar mı?	Hayır	Hayır	Hayır	Evet
Abdest şüphe ile bozu- lur mu?	Hayır	Hayır	Hayır	Evet
Kan akması abdesti bozar mı?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
Gusül abdesti almayı gerektiren sebeplerin sayısı kaçtır?	7	4	5	6
Gusül abdestinin farz- ları kaç tanedir?	11	5	3	-
Umursamazlıktan veya tembellikten dolayı namaz kılmaya- nın hükmü nedir?	Hapsedilir, kanatılana kadar dövülür, öldürülür	Tövbe etmezse öldürülür	Uç gün içinde tövbe etmezse öldürülür	Uç gün içinde tövbe etmezse öldürülür
Namazı bitirirken selam vermenin farz olduğu miktar nedir?	Farz değildir	1 tarafa vermek farzdır	1 tarafa vermek farzdır	2 tarafa vermek farzdır
Ramazan orucu için her gün ayrı ayrı niyet etmek şart mıdır?	Evet	Hayır	Evet	Evet

KONULAR	HANEFİ	MALİKİ	ŞAFİİ	HANBELİ
Kan aldirmek orucu bozar mı?	Hayır	Hayır	Hayır	Evet
Erkek ve kadının ziynet eşyalarından zekat vermeleri farz mıdır?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
Kadın yanında kocası olmadan hacca gidebilir mi?	Hayır	Evet	Evet	Hayır
Haccın şartı kaç tanedir?	2	4	5	4
İpeğin üzerine oturmak, yaslanmak, yastık olarak kullanmak, duvar örtüsü yapmak haram mıdır?	Hayır	Evet	Evet	Evet
Sakalı kesmek haram mıdır?	Evet	Evet	Hayır	Evet
Tavla oynamak haram mıdır?	Hayır	Evet	Evet	Evet
Satranç oynamak haram mıdır?	Evet	Evet	Hayır	Evet
Cinsi tecavüzde bulunan hayvanın hükmü nedir?	Öldürülür, eti yenmez	Oldürülmez, eti yenebilir	Oldürülmez, eti yenebilir	Oldürülmesi gerekir
Şarap ve diğer sarhoş edici maddelerin içilmesinin cezası kaç değnek-tir?	80	80	40	80
Dinden döndüğü için öldürülen bir kişinin malı mirasçılara verilebilir mi?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
Dinden dönen kadın öldürülür mü?	Hayır	Evet	Evet	Evet
Bir kadının hakimlik yapması caiz midir?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
Köpek necis bir hayvan mıdır?	Hayır	Hayır	Evet	Evet

HZ. MEHDİ (AS)'IN "HAKİM" OLMASININ MANASI "FİLOZOF" OLMASI DEĞİL, TÜM DÜNYADA ADALETE VESİLE OLMASIDIR

Nur Talebelerinden Mehmet Ali Kaya kitabının 277. sayfasında Hz. Mehdi (as)'ın hakimlik vasfıyla ilgili olarak şu açıklamayı yapmaktadır:

"Hakim, bilge ve hikmet sahibi anlamına gelir. Eskiler buna filozof derlerdi. Bu yönüyle Bediüzzaman o derece büyük bir hakim ve düşünürdür ki Mehmet Akif Ersoy ve Ali Ulvi Kurucu gibi alimler, Nurettin Topçu gibi felsefeciler "Sokrat ve Eflatun felsefede Said Nursi'nin ancak talebesi olabilirler" demişlerdir..." (*Asırların Rehberleri Mücedditler*, sf. 227)

ÜSTADIMIZ MEHDİ (AS)'IN HAKİM OLACAĞINI SÖYLERKEN ONUN FİLOZOF OLACAĞINDAN BAHSETMEMEKTEDİR. "HZ. MEHDİ (AS) HAKİM SIFATIYLA TÜM DÜNYADA ADALETİ SAĞLAYACAK" DEMEKTEDİR.

Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri Hicri 13. Asrın müceddidi ve en değerli mütefekkiridir. Bu doğrudur. Bu yönüyle Üstad Hazretleri Hicri 13. asrın Mehdisi'dir. Ancak ahir zamanın büyük mehdisi değildir. Ahir zamanın büyük mehdisi hakimlik vasfını yani adaletle hükmetme vasfını kusursuzca yerine getirip, tüm insanlar üzerinde hak ve adalet sağlayacak ve Kuran ahlakını, Peygamberimiz (sav)'in sünnet-i seniyyesini en güzel şekilde tatbik edecektir.

Hakim kelimesinin sözlükte geçen anlamları şunlardır:

HAKİM

Galib. Haklı ve haksızı ayırıp hak ve adalet üzere hükmeden.

Memleketi idare eden.

Mahkeme reisi.

Üstte bulunan.

Kadı, vali, amir, hükümdar, emir.

Elbette bu kelimenin anlamları arasında, "bilge ve hikmet sahibi olmak da" vardır, ancak Üstadımız'ın "Mehdi (as)'ın hakim olacağını" anlatırken kast ettiği mana bu değildir.

Bediüzzaman Hazretleri, "Mehdi (as)'ın hem en büyük müçtehid, hem en büyük müceddid, hem hakim, hem mehdi, hem kutbu azam, hem mürşid" olduğunu söylemekte ve Hz. Mehdi (as)'ın bu vasfını tüm dünyanın göreceğini ve şahit olacağını Şualar'da şöyle ifade etmektedir:

Elbette âhir zamanda, İslam dininin, Kuran-ı Kerim'in ve Hz. Muhammed (sav)'in sünnetinin canlandırılmasıyla, ilanı ile, hükümlerinin yerine getirilmesiyle, **BAŞKUMANDANLARI OLAN BÜYÜK MEHDÎNİN KUSURSUZ ADALETİNİ VE HAKKA UYGUNLUĞUNU DÜNYAYA GÖSTERMELERİ** gayet mâkul olmakla beraber, gayet lâzım ve gerekli ve sosyal hayattaki prensiplerin gereğidir. (Şualar, 510)

Bediüzzaman Hazretleri burada **"Büyük Mehdi'nin kemal-i adaletini ve hakkaniyetini tüm dünya görecektir"** demektedir. Demek ki, Mehdi (as) vesilesiyle tüm dünyaya adalet ve hak hakim olacak ve tüm dünya bu güzelliğe şahitlik edecektir.

Bir filozofun ise böyle bir sorumluluğu hiçbir zaman yoktur. Filozoflar toplumun öne çıkmış fikir adamlarıdır. Filozoflar canlılığın varoluş nedenlerini, ruhun varlığını, bilginin oluşum şeklini araştıran kişilerdir. Ancak bir filozofun Bediüzzaman Hazretleri'nin ifade ettiği gibi hakimlik vasfıyla tüm dünyada adaleti ve hakkaniyeti sağlama gibi bir sorumluluğu yoktur. Oysa Bediüzzaman Hazretleri'nin anlatımında, Hz. Mehdi (as)'ın net olarak hakimlik sıfatı olacağı görülmektedir. Hz. Mehdi (as) bu vasıfları ile, öyle bir tecelli edecektir ki Hicri 1400 içinde yaşayan insanlar onun bu vasıflarını aleni bir şekilde görecek ve onun ahir zamanın mehdisi olduğuna tam kanaat getireceklerdir. Hz. Mehdi (as) diyanete, siyasete, beşeriyete, saltanata manen hakim yetkisiyle yön verecek ve insanlar arasında muhteşem bir adaletle ve hakkaniyetle tecelli edecektir.

Peygamberimiz (sav) de, Hz. Mehdi (as)'ı anlattığı hadislerinde Hz. Mehdi (as)'ın tüm dünyaya adalet dağıtacağını ve hakimlik yetkisi olacağını bildirmiştir.

Kıyametin kopması için zamanda sadece bir günden başka vakit kalmamış da olsa Allah benim Ehl-i Beyt'imden bir zatı gönderecekyeryüzü zulümle olduğu gibi, **O YERYÜZÜNÜ ADALETLE DOLDURACAK.** (*Sünen-i Ebu Davud, 5/92*)

Hz. Mehdi bendendir, yeryüzü zulüm ve işkence ile dolduğu gibi, **ONU DOĞRULUK VE ADALETLE DOLDURUR.** (*Süneni-i Ebu Davud, 5/93*)

HZ. MEHDİ'NİN ZAMANINDA ADALET O KADAR BOL OLACAK Kİ, zorla alınan her mal sahibine geri iade edilecektir. (*El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 23*)

İnsanlar, balarılarının beyleri etrafından toplanması gibi, Hz. Mehdi'nin çevresinde toplanırlar. **DAHA ÖNCE ZULÜMLE DOLU OLAN DÜNYAYI, O ADALETLE DOLDURUR. ADALETİ O DENLİ OLUR Kİ, UYKUDA OLAN BİR KİMSE DAHİ UYANDIRILMAZ VE BİR DAMLA KAN BİLE AKITILMAZ. DÜNYA, ADETA ASR-I SAADET DEVRİNE GERİ DÖNER.** (*El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 29*)

Üstad Hazretleri "**Hz. Mehdi (as) hakim olacak**" derken, Mehdi (as)'ın hakimlik görevi gereği olarak toplumlar üzerinde kusursuz bir adalet dağıtıcısı olacağını ve tüm dünyanın bu hakimlik sıfatına şahit olacağını da ifade etmiştir. Hz. Mehdi (as)'ın bir filozof değil, ülkeler, toplumlar ve insanlar arasında adaleti sağlayacak adil bir hakim olacağını çok açık bir şekilde netleştirmiştir.

Bediüzzaman Hazretleri'nin ömrünün 30'dan fazla yılı hapis-hanelerde ve sürgünlerde geçmiştir. Bu çok şerefli bir konumdur, ancak Üstadımız hiçbir zaman toplum üzerinde adaleti uygulama yetkisine ve imkanına sahip olamamıştır. **Üstadımız, İslam aleminin büyük kumandanı vasfını almamış, tüm mezhepler, tüm cemaatler, tüm Müslümanlar Bediüzzaman Hazretleri'nin etrafında toplanmamıştır. Üstadımız vesilesiyle adaletin tüm dünyaya yerleşmesi söz konusu olmamıştır.** Yeryüzünde zulüm son bulmamış, Filistin'de, Irak'ta, Afganistan'da, Suriye'de ve İslam aleminin dört bir yanında fitneler devam etmiştir.

**Elbette âhir zamanda, İslam dininin,
Kuran-ı Kerim'in ve Hz. Muhammed
(sav)'in sünnetinin
canlandırılmasıyla, ilanı ile,
hükümlerinin yerine getirilmesiyle,
BAŞKUMANDANLARI OLAN BÜYÜK
MEHDİNİN KUSURSUZ ADALETİNİ VE
HAKKA UYGUNLUĞUNU DÜNYAYA
GÖSTERMELERİ gayet mâkul olmakla
beraber, gayet lâzım ve
gerekli ve sosyal hayattaki
prensiplerin gereğidir.
(Şualar, 510)**

BEDÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN SEYYİD OLDUĞU VE MAHKEMELERDEN ÇEKİNDİĞİ İÇİN SEYYİD OLDUĞUNU GİZLEDİĞİ İDDİASI DOĞRU DEĞİLDİR

Bazı Nur talebelerinin en sık içine düştüğü yanılgılardan biri de Bediüzzaman Hazretleri'nin seyyid olduğu iddiasıdır. Bu kardeşlerimiz Bediüzzaman Hazretleri'nin seyyid olduğunu ama dönemin koşulları içinde bu bilgiyi sakladığını iddia etmektedirler.

MEHMET ALİ KAYA'NIN BEDÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN SEYYİD OLDUĞU YÖNÜNDEKİ DOĞRU OLMAYAN İDDİASI

Bediüzzaman, Ehl-i Beyt'tendir. Bitlis'te doğması, Kürt olduğunu ispat etmek için yeterli değildir. Elbette seyyiddir ve Al-i Rasul'dendir. Gizlemesi, yukarıda ifade edilen iman davasını öne çıkarmak içindir. (*Asırların Rehberleri Mücedditler*, sf. 239)

**AHMET AKGÜNDÜZ'ÜN ÜSTADIMIZ'IN SEYYİD
OLDUĞUNA DAİR BELGE OLDUĞUNA DAİR GERÇEK DIŞI
İDDİASI**

Allah'a şükür Osmanlı'nın o zaman Bitlis'in bağlı bulunduğu Musul'daki 123 vesika şu anda benim arşivimde. **Ve 32 nesille Bediüzzaman Hazretleri'nin ta Resullullah'a kadar uzanan baba tarafından Hz. Hasan'ın torunu, Abdülkadir Geylani'nin oğlu Abdülaziz'in torunu, anne tarafından da Hüseyini yani seyyid olduğu ortaya çıktığı gibi Musul'daki sicilli nüfus defterinde, isminin de yine Muhammed Said olduğunu görüyoruz. (4 Şubat 2012 tarihli, Hutbeyi Şamiye toplantısındaki konuşması)**

Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki, AHMET AKGÜNDÜZ HOCA, BU KONUŞMAYI YAPTIĞI 4 ŞUBAT 2012 TARİHİNDEN BU YANA, 4 AYDIR HİÇBİR BELGE GÖSTERMEMİŞTİR!

Eğer Ahmet Akgündüz Hocamız'ın elinde iddia ettiği gibi bu belgeler varsa, yapması gereken "elimde belgeler var" demek değil, bu belgeleri göstermektir. İddia edildiği gibi Üstadımız'ın seyyidliğini gösteren bir belge varsa bunu göstermenin Akgündüz Hoca'yı herhangi zor durumda bırakacak bir yönü olmadığına göre, yapması gereken arşivinde olduğunu iddia ettiği bu belgeleri bir an önce kamuoyuna sunmasıdır. **Ancak böyle bir sunum olması mümkün değildir, çünkü Üstadımız seyyid değildir.**

Eğer Üstadımız seyyid olsaydı bunu açık ve net bir şekilde söylerdi. Çünkü kendisinin de Risale-i Nur da söylediği gibi seyyid olmayanın seyyidim demesi gibi, **"SEYYİD OLANIN SEYYİDLİĞİNİ GİZLEMESİ HARAMDIR."**

Seyyid olmayan seyyidim ve seyyid olan değilim diyenler, ikisi de günahkar ve duhul ve huruc (isyan) haram oldukları gibi... hadis ve Kuran'da dahi, ziyade veya noksan etmek memnu'dur (yasaklanmıştır). (Muhakemat, s. 52)

Üstadımız'ın Mahkemeden çekindiği için seyyidliğini gizlediği iddiası da doğru değildir. Çünkü Üstadımız hiçbir davada seyyid olduğu için yargılanmamıştır, kendisine dönemin koşulları içinde atfedilen suç seyyid olmak değildir. TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NDE BUGÜNE KADAR KİMSE SADECE SEYYİD OLDUĞU-NU SÖYLEDİĞİ İÇİN YARGILANMAMIŞTIR.

Bediüzzaman Hazretleri, 1935 yılında "gizli cemiyet kurmak" iddiasıyla Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesi'nde;

1943 yılında 126 talebesiyle birlikte tekrar "gizli cemiyet kurmak" iddiasıyla Denizli'de;

1947 senesinde, "gizli cemiyet kurmak" ithamıyla Afyon Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanmış, **AMA HİÇBİR ZAMAN SEYYİD OLUP OLMAMASI SUÇLAMA KONUSU OLMAMIŞTIR.**

Dolayısıyla, Bediüzzaman Hazretleri seyyid olsa bunu gizlemesini gereken bir durum söz konusu değildir.

Üstelik, Üstadımız defalarca seyyid olmadığını söylemiştir:

BEN, KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM. Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki **AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI** (yani Hz. Mehdi (as)) **AL-İ BEYT'TEN** (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) **OLACAKTIR.** (*Emirdağ Lahikası, s. 247-250*)

ÜSTADIMIZ, KENDİSİNİN MANEN SEYYİD OLDUĞUNU İFADE ETMİŞTİR:

GERÇİ MANEN BEN HZ. ALİ'NİN (RA) BİR VELED-İ MANEVÎSİ HÜKMÜNDE ondan hakikat dersini aldım ve Âl-i Muhammed (a.s.m.) bir manada hakikî Nur şakirtlerine şamil olmasından, ben de Âl-i Beyt'ten sayılabılırım (*Lem'alar, s. 22.*)

"BEN DE MÂNEVÎ ÂL-İ BEYT'TEN SAYILABİLİRİM" demekten maksadım, bir kısım müçtehidlerin, "Onun âilesine ve ashabına selâm olsun" duasında, "Seyyid olmayan, fakat ehl-i takvâ bulunanlar o duada dahildirler" dediklerinden, o umumî duada benim de bir hissem bulunması için ricakârâne bir tevildir. Yoksa, o hatâkârane mânâ hiç hatırıma gelmemiş. (*Şualar, 14. Şua, sf. 358*)

Bu sözlerinde Bediüzzaman Hazretleri net olarak neseben seyyid olmadığını belirtmiş, "Hz. Ali (as)'ın bir veled-i manevisi; manevi evladı", "Hz. Ali (as)'dan hakikat dersi almış almış biri olarak, hem

ben hem de diğer nur talebeleri manen bir anlamda seyyid ve şerif sayılırız" diyerek manen seyyid olduğunu ifade etmiştir.

Çok açıktır ki, Peygamberimiz (sav)'ın, Hz. Mehdi (as) için bildirdiği seyyidlik için "neseben" yani "genetik" olarak Peygamberimiz (sav)'in soyundan olmak gerekmektedir. Bediüzzaman, "manen seyyid sayılırım" derken ne kastettiğini, yukarıda yer verdiğimiz (Şualar, 14. Şua, sayfa: 358) sözleriyle açıklamış ve "Ben bu sözleri manevi seyyidlik anlamında söylüyorum" demiştir.

Dolayısıyla itibar edilmesi gereken Ahmet Akgündüz, Mehmet Ali Kaya Hocalarımız ve diğer bazı kardeşlerimizin var olduğunu iddia ettikleri ama göstermekten ısrarla kaçındıkları bazı sözde seyyidlik belgeleri değil, Üstadımız'ın açık ve net beyanlarıdır.

ÜSTADIMIZ'IN HAYATTAKİ HİÇBİR AKRABASI SEYYİD OLDUKLARINI SÖYLEMEMİŞTİR

Üstadımız'ın yakın akrabaları halen Nurs Köyünde ikamet etmektedir. Bölgede Seyyidlere özel bir ihtimam gösterilmesine rağmen, bu bölgedeki akrabalarından hiçbiri seyyid olduklarını söylememiştir. Üstadımız kendi reddettiği halde, yakın akrabaları reddettiği halde Üstadımız'ın seyyid olduğunu söylemek samimi değildir.

ÜSTADIMIZ, MEHDİ (AS)'IN SEYYİD OLACAĞINI SÖYLEMİŞTİR

İkincisi: ÂHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, ÂL-İ BEYT'TENOLACAK... (Şualar, 14. Şua, sf. 381, 382)

Madem adeti öyle cereyan ediyor, AHIR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA, elbette EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD, hem EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD, hem HAKİM, hem MEHDİ, hem MÜRŞİD, hem KUTB-U AZAM OLARAK BİR ZAT-İ NURANİYİ GÖNDERECEK VE O ZAT DA, EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN OLACAKTIR. (*Mektubat, sf. 422*)

Hem bu üç vezaifi birden bir şahısta yahut cemaatte bu zamanda bulunması ve mükemmel olması ve birbirini cerhetmemesi pek uzak, adeta kabil görülüyor. Ahir zamanda, AL-İ BEYT-İ NEBEVİ'NİN (A.S.M.) (Peygamberimiz (sav)'in soyunun) CEMAAT-İ NURANİYESİNİ (nurani cemaatini) TEMSİL EDEN HAZRET-İ MEHDİ'DE VE CEMAATİNDEKİ ŞAHS-I MANEVİDE ANCAK İÇTİMA EDEBİLİR. (*Kastamonu Lahikası, s. 139*)

PEYGAMBERİMİZ (SAV), HZ. MEHDİ (AS)'IN KENDİSİNİN SOYUNDAN OLACAĞINI HABER VERMİŞTİR

Kıyametin kopması için zamanda sadece bir günden başka vakit kalmamış da olsa Allah (cc) benim Ehl-i Beytimden (soyumdan) bir zatı (Hz. Mehdi (as)'ı) gönderecek.

(*Sünen-i Ebu Davud, 5/92*)

Hz. Mehdi (as), kızım Fatıma'nın neslindedir. (*Sünen-i İbn Mace, 10/348*)

Benim Ehl-i Beytimden bir şahıs (Hz. Mehdi (as)) bütün dünyaya hakim oluncaya kadar günler ve geceler gitmez. (En-Necmu's Sakıb, Ukayli)

Hz. Mehdi (as) ile müjdelenin. O Kureyş'ten ve **Ehl-i Beytimden bir kişidir.** (Kitab-ul Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 13)

Hz. Mehdi (as), **benim çocuklarımdan birisidir.** Yüzü gökyüzünde parlayan yıldız gibidir. (Ali b. Sultan Muhammed el-Kari el-Hanefi'nin "Risaletül Meşreb elverdi fi mezhebil Mehdi")

BEDÜZZAMAN HAZRETLERİ, "KIYAMET 300 YIL SONRA KOPACAK" DEMEMİŞTİR, "ALLAHUALEM, HİCRİ 1545'DE KIYAMET KOPACAK" DEMİŞTİR

Bazı Nur talebesi kardeşlerimiz "Mehdiyet dönemi 300 yıl sürecektir" diyerek, kıyametin 300 yıl sonra kopacağını iddia etmekte ve Bediüzzaman Hazretleri'nin Risale-i Nur'da hiç vermediği bir tarihten bahsetmektedir.

Örneğin Mehmet Ali Kaya Hocamız, *Asırların Rehberleri Mücedditler* isimli eserinde şöyle söylemektedir:

"Mehdi'den sonra kıyamete kadar geçecek döneme Mehdi dönemi denir. **BU DÖNEM 300 SENE KADAR DEVAM EDER Kİ**, Bediüzzaman buna, "300 sene sonra gelecek tenkidat-ı ukala mahkemesinden gelen tenkitlere yine aynı hakikatlerle cevap veririm. Ancak o zamanın libasını giydiririm" ifadeleriyle işaret eder." (*Asırların Rehberleri Mücedditler*, Sf. 248)

Üstadımız'ın "300 sene sonra gelecek tenkitlere aynı hakikatlerle cevap veririm" sözü Tarihçe-i Hayat'ta geçen bir ifadesidir ve **bu sözün Mehdiyetle ve kıyametin tarihiyle hiçbir bağlantısı bulunmamaktadır:**

Ey paşalar, zabitler! Bütün kuvvetimle derim ki: Gazetelerde neşrettiğim umum makalâtımdaki (yazılarımı) umum hakaikde nihayet derecede musırrım (doğruluklarını ispatlarım). Şayet zaman-ı mâzi cânibinden Asr-ı Saadet mahkemesinden adaletnâme-i şeriatla dâvet olunsam, neşrettiğim hakiki aynen ibraz edeceğim. Olsa olsa, o zamanın ilcaatının modasına göre bir libas giydireceğim. Şayet müstakbel tarafından **üçyüz sene sonraki tenkidat-ı ukalâ mahkemesinden tarih celbnamesiyle celbolunsam;** yine bu hakikatları, tevessü ve inbisat ile çatlayan bazı yerlerini yamalamakla beraber taze olarak orada da göstereceğim. Demek hakikat tahavül etmez. Hakikat hakdır. "Hak daima üstün gelir; hakka galebe edilmez." (*Keşfü'l-Hafa, 1:127, Hadis No: 362.*) Millet uyanmış; mugalâta ve cerbeze ile iğfal olursa, devam etmiyecektir. Hakikat telâkki olunan hayâlin, ömrü kısadır. Feveran eden efkâr-ı umumiye ile o aldatmalar ve muğalâtalar dağılacak ve hakikat meydana çıkacaktır, İnşaAllah. (*Tarihçe-i Hayat, sf. 76*)

Üstadımız burada müteşabih bir ifadeyle yazılarında yer verdiği hakikatleri savunmak için geçmişten de olsa gelecekten

de olsa kendisine yönelecek tüm eleştirileri cevaplayacağını anlatmaktadır. "Asr-ı Saadet döneminden de olsa 300 yıl sonrasında da olsa yazdıklarımıza itiraz gelirse, yazdıklarımı savunurum, çünkü hakikatleri yazdım" diyor. Üstadımız'ın hakikati savunmaktaki kararlılığını ifade eden bu sözünde Mehdiyetle ilgili en küçük bir yorum, uzaktan veya yakından tek bir bağlantı bile yoktur.

Bazı Nur talebesi kardeşlerimiz ise samimiyetten uzak bir yorumla Üstadımız'ın bu sözünü "Mehdiyet 300 yıl sürecek bir dönemdir" şeklinde tevil etmekte, "kıyametin kopmasına 300 sene daha var" mantığını savunmaktadır. Oysa Üstadımız'ın anlatmak istediği çok açıktır. **Bir insan 10 bin yıl sonra da olsa bu sözlerimi savunacağım demiş olsa, bunun anlamı dünyanın ömrünün 10 bin yıl olduğu değildir. Ya da bir insan bin yıl sonra da bu hakikati anlatacağım demiş olsa, bu, dünyanın son bulmasına bin yıl daha var anlamı taşımaz. Sadece müteşabih bir anlatımla haklılığına olan inancını ifade etmektedir.**

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN KİYAMETLE İLGİLİ VERDİĞİ TARİH HİCRİ 1545'DİR!

Üstadımız hadislerde Peygamberimiz (sav)'in dünyanın ömrüyle ilgili verdiği bilgilere, hadislerdeki ahir zaman alametlerine ve hadislerin ve ayetlerin ebced değerlerine dayanarak, kıyametin Hicri 1545'de kopacağını söylemiştir. Hicri 1506'ya kadar (yani miladi 2082'ye kadar) İslam "zahir ve aşikarane belki galibane devam edecek", Hicri 1506'dan sonra bozulma başlayacak, Hicri 1542'ye kadar İslam gizli ve mağlubiyet içinde olacak ve **Hicri 1545'de (yani Miladi 2120'de) de küfrün başına kıyamet kopacak demektedir:**

"LÂ TEZÂLÜ TÂİFETÜN MİN ÜMMETÎ." "Ümmetinden bir taife zail olmayıp devam edecektir." (şedde sayılır, tenvin sayılmaz) fıkrasının makam-ı cifrîsi, bin beşyüz kırkiki (Hicri 1542- Miladi 2117) ederek nihayet-i devamına îma eder. "Gaybı yalnız Allah bilir." "ZÂHİRİNE ALE'L-HAK." "hak üzerinde devam edecektir." (şedde sayılır) fıkrası dahi; makam-ı cifrîsi binbeşyüz altı (Hicri 1506- Miladi 2082) edip, bu tarihe kadar zâhir ve aşikârane, belki galibane; sonra tâ kırk ikiye kadar, gizli ve mağlubiyet içinde vazife-i tenviriyesine devam edeceğine remze yakın îma eder. Ve'l-ilmû indAllah; "Gerçek ilim ancak Allah Katındadır." "HATTÂ YE'TİY ALLAHÜ Bİ EMRİHÎ" "Allah'ın emri gelinceye kadar (yani kıyâmetin kopmasına kadar)" (şedde sayılır) fıkrası dahi; makam-ı cifrîsi **BİNBEŞYÜZ KIRK BEŞ (HİCRİ 1545- MİLADİ 2120) OLUP, KÂFİRİN BAŞINDA KIYAMET KOPMASINA İMA EDER.** Lâ ya'lemu'l-ğaybe illâAllah. (Gaybı Allah'tan başkası bilemez.) (*Kastamonu Lahikası, sf. 26*)

Görüldüğü gibi, Üstadımız kıyamet 300 sene sonra kopacak diyenlerin aksine, Hicri 1545'de kıyametin kopacağını açık bir şekilde ve tarih vererek söylemektedir.

Üstadımız hadis in ebced hesabına göre bu tarihi verirken, Peygamberimiz (sav)'in dünyanın ömrünün 7 bin yıl olduğunu bildiren hadisine ve İslam alimlerinin ümmetin icabet ömrünün 1500 olduğula ilgili sözlerine göre açıklama yapmıştır.

PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN DÜNYANIN ÖMRÜNÜN 7 BİN OLDUĞUYLA İLGİLİ HADİS-İ ŞERİFLERİ

Peygamberimiz (sav)'den rivayet edilen dünyanın ömrü ile ilgili söz konusu sekiz hadis şöyledir: *(Bu hadisler büyük alim Celaleddin Suyuti'nin tasnif ettiği ahir zaman hadislerinin bulunduğu "Celaleddin Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler, Ahir Zaman Mehdisinin Alametleri" adlı eserde yer almaktadır.)*

İbni Asakir diyor ki: Ebu Said Ahmed b. Muhammed Bağdadi (aradaki ravi silsilesi ile) rivayet etti. Enes b. Malik (ra)'dan O dedi ki, Resulullah (sav) buyurdu: Kim bir din kardeşinin Allah yolunda bir ihtiyacını görürse, Allah Teala onun için, gündüzlerini oruçla, gecelerini de ibadetle geçirmişçesine ŞU DÜNYANIN YEDİ BİN YILLIK ÖMRÜ MÜDDETİNCE SEVAP YAZAR.

İbni Abiyy diyor ki: Ebu İshak, İbrahim b. Abdullah Nebti, (aradaki ravi silsilesi ile) rivayet etti. Enes b. Malik (ra)'dan O dedi ki, Resullullah (sav) buyurdu: DÜNYANIN ÖMRÜ, AHİRET GÜNLERİNDEN YEDİ GÜNDÜR. ALLAH TEALA BUYURDU Kİ: "SENİN RABBİNİN YANINDAKİ BİRGÜN, SİZİN SAYDIĞINIZ BİN YIL GİBİDİR."

İbni Ebi Dünya, Zemmil Emel'inde diyor ki: Ali b. Said, Hamza b. Hişan'dan, O da Said b. Cubeyr'den rivayet ettiler ki, DÜNYA, AHİRET HAFTALARINDAN BİR HAFTADIR.

İbni Ebi Hatem, Tefsir'inde İbni Abbas'dan rivayet etti ki: DÜNYA, AHİRET HAFTALARINDAN BİR HAFTA OLUP, YEDİ BİN SENEDİR VE BUNUN ALTI BİNİ GEÇMİŞTİR.

“Celaledin Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler, Ahir Zaman
Mehdisinin Alametleri” Ali Bin Hüsameddin El Muttaki

X. BÖLÜM

HATİME

1- DÜNYANIN ÖMRÜ

• Dünyanın ömrünün yedi bin yılı olduğu

H.2 --- İbni Asakir diyor ki: Ebu Said Ahmed b. Muhammed Bağdadi (aradaki ravi silsilesi ile) rivayet etti. Enes b. Malik (r.a.)'dan O dedi ki, Resulullah (s.a.v.) buyurdu: Kim bir din kardeşinin Allah yolunda bir ihtiyacını görürse, Allah Teala onun için, gündüzlerini oruçla, gecelerini de ibadetle geçirmişçesine şu dünyanın yedi bin yıllık ömrü müddetince sevap yazar.

H.3 --- İbni Adıyy diyor ki: Ebu İshak, İbrahim b. Abdullah Nebti, (aradaki ravi silsilesi ile) rivayet etti. Enes b. Malik (r.a.)'dan O dedi ki, Resulullah (s.a.v.) buyurdu: Dünyanın ömrü, ahiret günlerinden yedi gündür. Allah Teala buyurdu ki: **“Senin Rabbinin yanındaki birgün, sizin saydığınız bin yıl gibidir.”**

H.7 --- İbni Ebi Dünya, Zemmil Emel'inde diyor ki: Ali b. Said, Hamza b. Hişan'dan, O da Said b. Cubeyr'den rivayet ettiler ki, Dünya, ahiret haftalarından bir haftadır.

H.5 --- İbni Ebi Hatem, Tefsir'inde İbni Abbas'dan rivayet etti ki: Dünya, ahiret haftalarından bir hafta olup, yedi bin senedir ve bunun altı bini geçmiştir.

H.6 --- İbni Abbas'dan sahih olarak nakledilen şöyle bir rivayet vardır. O dedi ki: Dünya yedi gündür. Her bir gün bin yıl gibidir. Ve Resulullah (s.a.v.)'de onun sonunda gönderildi.

• **Ashabı Kiramın gördüğü bir rüya**

H.4 --- Tabarani Kebir'inde diyor ki, Ahmed b. Nadr el-Askeri ve Cafer b. Muhammed-ül Feryabi nakletmişler ki; (Ravi silsilesi ile) Dakkak b. Zeyd-i Cüheni'den rivayet ettiler. O dedi ki: Ben gördüğüm bir rüya'yı Resullullah (s.a.v.)'a anlattım. Bu rüyada Peygamber (s.a.v.) yedi basamaklı bir minberin en üst basamağında idi. O buyurdu ki: Yedi basamaklı gördüğün minber şu dünyanın ömrü olan yedi bin senedir, Ben de Onun son bininde olacağım.

H.8 --- İbni Abd-il Hamid, Tefsir'inde diyor ki; Muhammed b. Fadl, Hammad b. Zeyd'den, O da Yahya b. Atik'den, O da Muhammed b. Sirin'den, O da Müslüman olmuş kitap ehli birisinden rivayet ettiler ki: Allah, gökleri ve yerleri altı günde yaratmıştır. Rabbimin yanında bir gün, sizin dünya hayatında saydığınız bin yıl gibidir. Ve dünyanın eceli altı gündür, yedinci günde kıyamet kopacaktır. Altı gün gitmiştir ve siz yedinci gundesiniz.

• **Peygamber (s.a.v.) zamanında, Adem (a.s.)'dan beri 5600 yıl geçmiş olduğu**

H.28 --- Ahmed İbni Hanbel İlel'inde nakletti. İsmail b. Abdülkerim, Abdüssamed'den O da Vehb'den rivayet etti: Dünyadan beş bin altı yüz yıl geçmiştir.

İbni Abbas'dan sahih olarak nakledilen şöyle bir rivayet vardır.O DEDİ Kİ: DÜNYA YEDİ GÜNDÜR. HER BİR GÜN BİN YIL GİBİDİR. VE RESULULLAH (SAV) DE ONUN SONUNDA GÖNDERİLDİ.

Ashabi Kiramın gördüğü bir rüya Tabarani Kebir'inde diyor ki, Ahmed b. Nadr el-Askeri ve Cafer b. Muhammed-ül Fer-yabi nakletmişler ki; (Ravi silsilesi ile) Dakkak b. Zeyd-i Cüheni'den rivayet ettiler. O dedi ki: Ben gördüğüm bir rüya'yı Resullullah (sav)'e anlattım. Bu rüyada Peygamber (sav) yedi basamaklı bir minberin en üst basamağında idi.O BUYURDU Kİ: YEDİ BASAMAKLI GÖRDÜĞÜN MİNBER ŞU DÜNYANIN ÖMRÜ OLAN YEDİ BİN SENEDİR, BEN DE ONUN SON BİNİNDE OLACAĞIM.

İbni Abd-il Hamid, Tefsir'inde diyor ki; Muhammed b. Fadl, Hammad b. Zeyd'den, O da Yahya b. Atik'den, O da Muhammed b. Sirin'den, O da Müslüman olmuş kitap ehli birisinden rivayet ettiler ki:ALLAH, GÖKLERİ VE YERLERİ ALTI GÜNDE YARATMIŞTIR. RABBİMİN YANINDA BİR GÜN, SİZİN DÜNYA HAYATINDA SAYDIĞINIZ BİN YIL GİBİDİR. VE DÜNYANIN ECELİ ALTI GÜNDÜR, YEDİNCİ GÜNDE KIYAMET KOPACAKTIR. ALTI GÜN GİTMİŞTİR VE SİZ YEDİNCİ GÜNDESİNİZ. (Celaledin Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler, Ahir Zaman Mehdisinin Alametleri, Ali Bin Hüsameddin El Muttaki, Kahraman Neşriyat Kitabevi, sf. 103-104)

RESULULLAH (SAV), DÜNYANIN ÖMRÜNÜN 7 BİN YIL OLDUĞUNU BUNUN 5600 YILININ GEÇTİĞİNİ BİLDİRMİŞTİR

Peygamber (sav) zamanında, Adem (as)'dan beri 5600 yıl geçmiş olduğuAhmed İbni Hanbel İlel'inde nakletti. İsmail b. Abdülkerim,

Abdüssamed'den O da Vehb'den rivayet etti:

DÜNYADAN BEŞ BİN ALTI YÜZ YIL GEÇMİŞTİR. (*Celaled-din Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler, Ahir Zaman Mehdisinin Alametleri, Ali Bin Hüsameddin El Muttaki, sf. 88-89*)

Burada önemli olan, Peygamberimiz (sav)'in söz konusu bu takvimin başlangıcı üzerinden Dünyanın ömrünün bu takvime göre 7000 yıl olduğunu ümmetine bildirmesi ve kendisine kadar da bu başlangıçtan itibaren 5600 yıl geçtiğini net bir şekilde bildirmiş olmasıdır.

$$7000 - 5600 = 1400$$

Peygamberimiz (sav) söz konusu hadis-i şeriflerinde özel bir takvime göre bir zaman bilgisi vermektedir. Nasıl ki, Hz. İsa (as)'ın doğum günü, Peygamberimiz (sav)'in Mekke'den Medine'ye hicreti bir takvim başlangıcı olarak alınarak Hicri ve Miladi takvimler oluşmuş ise, aynı bu şekilde Peygamberimiz (sav)'in de, o dönemde kullanılmakta olan belli bir takvime göre böyle bir hesaplama yapmış olması muhtemeldir. Şu an 2010 yılında olduğumuzu söylerken nasıl dünyanın yaşının 2010 yıl olduğunu kastetmiyorsak Peygamberimiz (sav) de, hadis-i şeriflerinde ümmetine dünyanın ömrünün 7000 yıl olduğunu, kendisine kadar da bu ömürden 5600 yıl geçtiği bilgisini verirken dünyanın başlangıcından itibarenki yaşını kastetmemektedir. Bu tarih; belki Hz. Nuh (as) ya da Hz. İbrahim (as)'ın doğumu, Hz. İbrahim (as)'a peygamberlik görevinin verilmesi veya Hz. İbrahim (as)'ın bir yerden bir yere hicreti ya da Hz. Nuh (as)'ın gemiye binip tufanın başlaması ya da tufanın son bulması ya da başka peygamberlerin hayatlarında gerçekleşmiş benzeri başka birçok önemli olayın başlangıç ve bitiş tarihlerine göre belirlenmiş bir takvim üzerinden hesaplanmış olabilir.

Demek ki Peygamberimiz (sav)'in döneminde, Dünya'nın ömründen sadece 7000 yıllık dönemi kapsayan bir takvim kullanılıyordu. Peygamberimiz (sav) de bu takvimi esas alarak; kendi döneminden, İslam ümmetinin sonuna kadar olan döneme ait bazı bilgiler verdi.

Peygamberimiz (sav)'den rivayet edilen hadise dayalı olarak Suyuti Hazretleri'nin yaptığı açıklamada ümmetin ömrünün Hicri 1500'leri geçmeyeceği belirtilmektedir:

"BENİM ÜMMETİMİN ÖMRÜ 1500 SENEYİ PEK GEÇMEYECEK." (*Suyuti, el-Keşfu an Mücavezeti Hazihil Ümmeti el-Elfu, el-havi lil Fetavi, Suyuti. 2/248, tefsiri Ruhul Beyan. Burs-evi. (Arapça) 4/262, Ahmed bin Hanbel, Kitâbu'l-İlel, sf. 89.*)

Büyük ehl-i sünnet alimi Berzenci Hazretleri ümmetin ömrünün Hicri 1500'ü geçmeyeceğini ifade eder:

"BU ÜMMETİN ÖMRÜ BİN SENEYİ GEÇECEK, FAKAT BİN BEŞ YÜZ SENEYİ AŞMAYACAKTIR..." (*Kıyamet Alametleri, Medineli Allame Muhammed b. Resul el-Hüseyni el-Berzenci, Pamuk Yayıncılık, İstanbul, 2002, sf. 299*)

**De ki: "Elbette sizin kendisinden
kaçtığınız ölüm, şüphesiz sizinle
karşılaşıp-buluşacaktır. Sonra gaybı
da, müşahede edilebileni de bilen
(Allah)a döndürüleceksiniz; O da
size yaptıklarınızı haber verecektir."
(Cum'a Suresi, 8)**

HZ. İSA (AS), "BEDİÜZZAMAN
HAZRETLERİ'NİN ARKASINDA NAMAZ
KILIP GİTMİŞTİR" İDDİASI DOĞRU
DEĞİLDİR. HZ. İSA (AS)'IN, HZ. MEHDİ
(AS)'IN İMAMLIĞINDA NAMAZ KILIŞINA
TÜM DÜNYA ŞAHİT OLACAKTIR

MEHMET ALİ KAYA HOCA'NIN "HZ. İSA GELMİŞ, KİMSE
GÖRMEMİŞ VE BEDİÜZZAMAN'IN ARKASINDA GİZLİCE
NAMAZ KILMIŞTIR" DİYE İFADE ETTİĞİ YANILGISI:

... Hz. İsa (as) herkesin huzurunda ona uyması şart ve lazım değildir. KİMSENİN GÖRMEDİĞİ BİR YERDE BİR CAMİDE GİZLİ OLARAK UYSA VE ARKASINDA NAMAZ KILSA, ALLAH'IN VAADİ YERİNE GELMİŞ OLUR... (Asırların Rehberleri Mücedditler, sf. 237)

Kıyamete yakın kendisine tabi olanların bu yanlış inanç ve kanaatlerinden (teslis) döndüğünü görmesi için tekrar dünyaya gönderecektir. Hristiyanların "kendi hakkında ve Allah hakkında inançlarının düzelmesine sebep olan KURAN-I KERİM'İN TEVHİD HAKİKATİNİ ANLATAN, "MEHDİ-İ ALİ RESUL OLAN BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ'YLE" GÖRÜŞÜR VE ARKASINDA NAMAZ KILAR. (Asırların Rehberleri Mücedditler, sf. 284)

Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne geliş hikmetlerinden biri, kendisinin Allah Katına yükseltilmesinin ardından bozulmaya uğrayan Hristiyanlık dinini hurafelerden arındırmak, sapkın teslis inancını tamamen ortadan kaldırmak ve tüm yeryüzüne tek bir din olarak İslam ahlakının hakim olmasına vesile olmaktır. Bu olayların hepsi dünyada yaşayan her bir insan tarafından açık ve net olarak görülecek, tüm bu gelişmelere yaşayan bütün insanlar şahitlik edecektir. Sahih hadis kitaplarında kapsamlı olarak detaylarıyla haber verilen bu müjdeli gelişmelerin hiçbiri yaşanmadan, Hz. İsa (as)'ı sadece bir avuç kişinin görmesiyle, İslam ahlakının dünyaya hakimiyeti gerçekleşmeden Hz. İsa (as)'ın dünyaya geldiğini ve gittiğini iddia etmek hem samimi bir tutum değildir, hem de Kuran'a ve sünnete uygun değildir.

Hadis-i şeriflerde Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne yeniden geldiğinde her türlü zulmün son bulacağı, adaletin ve barışın dünyaya yayılacağı kapsamlı olarak anlatılmıştır. Kuran ayetlerinde de Kitap Ehli'nden Hz. İsa (as)'a inanmayacak hiç kimse kalmayacağı, yani yeryüzüne İslam ahlakının tam hakim olacağı müjdelenmiştir.

Kap su ile dolduğu gibi yeryüzü barışla dolacaktır. Hiçbir kimse arasında bir düşmanlık kalmayacaktır. Ve bütün düşmanlıklar, boğuşmalar, hasetleşmeler muhakkak kaybolup gidecektir. (*Sahih-i Müslim, 1/136*)

Savaş (erbabı) da ağırlıklarını (silah ve malzemelelerini) bırakacak. (*Sünen-i İbn-i Mace, 10/334*)

Benliğime hakim olan zata yemin ederim ki, Merzem'in oğlunun adaletli bir hakem olarak size inmesi pek yakındır. O, Haç'ı kırarak (haça tapınmayı kaldıracak), domuzu öldürecek (domuz eti yemenin haram olduğunu bildirecek), cizyeyi kaldıracak; mal çoğalacak ki, kimse onu kabul etmeyecektir. (*Sünen-i Tirmizi, 4/93*)

HADİSTE HABER VERİLEN, HZ. İSA (AS)'IN HZ. MEHDİ (AS) ARKASINDA NAMAZ KILMASI DA TÜM DÜNYA İNSANLARININ GÖZLERİ ÖNÜNDE GERÇEKLEŞECEKTİR.

... Nihayet Meryem oğlu İsa Müslümanların (manevi) emiri (Hz. Mehdi) ona: Gel bize namaz kıldır, der. Bunun üzerine İSA: "HAYIR, ALLAH'IN BU ÜMMETE BİR İKRAMI OLARAK SİZİN BİR KISMINIZ DİĞER BİR KISIM ÜZERİNE EMİRLERSİNİZ" DER. (Hz. Mehdi'yi imamlığa geçirir.) (*Sahih-i Müslim, c. 1, s. 209*)

"Ya Resullullah! Peki o gün Araplar nerede olacak?" diye sordu:

"Araplar o gün azdır ve büyük çoğunluğu Beytü'l-Makdis (Kudüs)'te bulunacaktır. İmamları (Mehdi) da salih bir şahıs (olacak)dır. Sonra imamları (Mescid-i Aksa'da) öne geçip onlara sabah namazını kıldıracağı sırada sabahleyin onların üzerine İsa bin Meryem (as) inecektir. Bunun üzerine İsa (as)'ın öne geçip cemaate namaz kıldırması için imam geri yürümeye başlayacak. Fakat İsa (as) elini omuzları arasına koyarak: "Öne geç de namaz kıldır. Çünkü kamet senin için getirildi" diyecektir. Bunun üzerine imamları onlara namaz kıldıracak..." (*Sünen-i İbni Mace, Kitabü-l'fiten Tercemesi ve Şerhi- Kahraman Neşriyat, cilt 10, Mütercim: Haydar Hatipoğlu, Bab:33 s. 331-335*)

HZ. İSA (AS), HZ. MEHDİ (AS)'IN VEZİRİ OLACAKTIR

İbni Ebi Şeybe, Musannef'inde, İbni Şirin'den tahrir etti. Dedi ki: "**MEHDİ BU ÜMMETTENDİR VE HZ. İSA'YA İMAM OLACAKTIR.**" (Celaledin Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler, Ahir Zaman Hz. Mehdi-si'nin Alametleri, *(Kitabiül Burhan fi Alametil Hz. Mehdiyyil Muntazar)*, sf. 79)

Bilindiği gibi Hz. İsa (as) nazil olacak ve Deccal'i fikren yok edecek. Şurası da bir gerçektir ki, **HZ. İSA, HZ. MEHDİ'DEN HAKİMİYETİ (Müslümanların manevi liderliğini) ALMAYACAK; ÇÜNKÜ LİDERLER (Müslümanların manevi önderleri) KUREYŞ'DENDİR.** Madem insanlar arasında bu ikisi mevcut olacak, öyleyse **HZ. İSA (AS) ONUN EMİRİ DEĞİL DE VEZİRİ OLACAKTIR. BU SEBEPLERDİR Kİ HZ. MEHDİ'NİN ARKASINDA NAMAZ KILACAK VE ONA TABİ OLACAKTIR.** *(Muhammed B. Resul Al-Hüseyni El Berzenci, 'Kıyamet Alametleri' Pamuk Yayınları, sf. 185)*

Şerh'ül Mesabih 'de Resulullah (sav) Efendimiz Saadetle şöyle buyurmuşlardır: "**MERYEM OĞLU İSA (AS) VALİ DEĞİL, VELİYYÜL MUVELLA'DIR (SELAHİYETLİ HAKİMDİR). YANİ O İMAMETİ KABUL ETMEZ. HZ. MEHDİ'Yİ VALİ YAPAR VE İMAMETİ'DE ONA TESLİM EDER.**" (*Hanedan-ı Ehl-i Beyt, s. 498*)

Bediüzzaman Hazretleri de hadislere ve ayetlere dayanarak, Hz. İsa (as)'ın dünyaya nasıl bir dönemde geleceğini, hangi faaliyetlerde bulunacağını, dünyada ne gibi güzel değişikliklere vesile olacağını geniş bir şekilde açıklamıştır. Buna göre, önce Hz. Mehdi (as) kitaplar, yazılar, belgeseller gibi tüm ilmi araçlarla Darwinist ve materyalist fitneyi yani dinsizliği fikren büyük bir yenilgiye uğratacak. Samimi İsevilere, İncil'in Kuran'la mutabık yönlerini göstererek tebliğ yapacak ve onların İslam'a kalplerinin ısınmasına vesile olacak. Bu güzel gelişmeler olup, İslam ahlakının hakimiyetinin fikri zemini tam olarak gelişmişken Hz. İsa (as)'ın bizzat şahsı gelecek ve Hz. Mehdi (as)'la birlikte deccalîyeti tam etkisiz hale getirecek:

1. HZ. İSA (AS), MEHDİ (AS) DİNSİZLİK CEREYANINI GALEBE EDİP DAĞITMAK ÜZEREYKEN GELECEK

Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevilik ve İslâmiyet ittihad neticesinde, **DİNSİZLİK CEREYANINA GALEBE EDİP DAĞITACAK İSTİDADINDA İKEN....** (*Mektubat, 15. Mektup, sf. 78-80*)

2. HZ. İSA (AS), İSEVİLİK DİNİ TASAFFİ EDİP HRİSTİYANLAR İSLAM'A DÖNMEK ÜZEREYKEN GELECEK

Âhırzamanda felsefe-i tabiiyenin (Darwinizmin) verdiği cereyan-ı küfrîye ve inkâr-ı Uluhiyete **KARŞI İSEVİLİK DİNİ TASAFFİ EDEREK VE HURAFAT-TAN TECERRÜD EDİP İSLÂMİYETE İNKILAB EDECEĞİ BİR SIRADA**, nasıl ki İsevîlik şahs-ı manevîsi, vahy-i semavî kılıncıyla o müdhiş dinsizliğin şahs-ı manevîsini (fikren) öldürür; öyle de **HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM, İSEVİLİK ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEREK, DİNSİZLİĞİN ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEN DECCAL'I (fikren) ÖLDÜRÜR... YANI İNKÂR-I ULUHİYET FİKRİNİ ÖLDÜRECEK** (*fikren ortadan kaldıracak*). (1. Mektup, sf. 7)

3. HZ. İSA (AS)'IN BİZZAT CİSMİ HAK DİNİN BAŞINA GEÇECEK

... ÂLEM-İ SEMAVATTA CİSM-İ BEŞERÎSİYLE BULUNAN ŞAHS-I İSA ALEYHİSSELÂM, O DİN-İ HAK CEREYANININ BAŞINA GEÇECEĞİNİ, bir Muhbir-i Sadık, bir Kadir-i Külli Şey'in va'dine istinad ederek haber vermiştir. (*Mektubat, 15. Mektup, sf. 78-80*)

4. İSEVİLER HZ. İSA (AS)'IN RİYASETİ YANI ŞAHSININ ÖNDERLİĞİ ALTINDA OLACAK

O Deccal komitesini, HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'IN RİYASETİ ALTINDA (bizzat Hz. İsa (as)'ın şahsının yönetimi altında) (fikren) öldürecek ve dağıtacak; beşeri, inkâr-ı Uluhiyetten (Allah'ın varlığını inkar etmekten) kurtaracak. (29. Mektup, sf. 455)

5. DECCALİ ETKİSİZ HALE GETİRECEK OLAN HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI OLACAK

Sihir ve manyetizma ve ispiirtizma gibi istidracî hârikalarıyla kendini muhafaza eden ve herkesi teshir eden o dehşetli Deccal'ı (manen) öldürebilecek, mesleğini değiştirecek; ANCAK HÂRİKA VE MU'ÇİZATLI VE UMUMUN MAKBULÜ BİR ZÂT OLABİLİR Kİ: O ZÂT, EN ZİYADE ALÂKADAR VE EKSER İNSANLARIN PEYGAMBERİ OLAN HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'DIR. (Şualar, 452)

6. HZ. MEHDİ (AS) SİYASETİ HZ. İSA (AS)'A BIRAKACAK

Gerçi hakikat noktasında ahir zamandaki gelecek **BÜYÜK MEHDİ SİYASETİ TAM DİNDAR İSEVİLERE BIRAKIP YALNIZ İSLÂMİYET HAKİKATLARINI İSBATA, İZHARA, İCRAYA ÇALIŞIR.** (El Yazma Emirdağ Lahikası, s. 150)

- Bu durumda eğer bazı Nur talebesi kardeşlerimizin yanlış yorumlarında olduğu gibi, Hz. İsa (as) hiç kimse görmeden gelip gittiye, Hz. Mehdi (as)'ın siyaseti Hz. İsa (as)'a bırakması ne şekilde gerçekleşmiştir?
- İseviler Hz. İsa (as)'ın riyaseti altında toplanacağına göre böyle bir toplanma Hz. İsa (as)'ı hiç görmeden nasıl mümkün olabilir?
- Hz. İsa (as) dinsizlik cereyanı dağılmak üzereyken geleceğine göre, Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri döneminde küfrün dağılması söz konusu olmuş mudur?
- Hz. İsa (as) geldiğinde yeryüzünü barış ve adalet kaplayacağına göre, Üstadımız döneminde tüm dünya böyle bir adalete ve barışa kavuşmuş mudur?

Bu sorulara samimi olarak cevap veren Nur talebesi kardeşlerimiz, Hz. İsa (as)'ın geldiğini, hiç kimse bilmeden bir camide Bediüzzaman Hazretleri'nin arkasında namaz kıldığını iddia etmenin ne kadar büyük bir yanlış olduğunu hemen göreceklerdir. Üstadımız çok zor koşullarda fikri mücadelesini devam ettirmiş, ama onun devrinde ne İsevilerle Müslümanların ittifakı olmuş ne de deccaliyet ve süfyaniyet son bulmuştur. Deccaliyet fitnesi tam Bediüzzaman Haz-

retleri'nin tarif ettiği şekilde daha da güç bularak yayılmış ve insanlığın %99.9'unu esir almıştır. Şimdi ise vakit, bu fitnenin Hz. İsa (as) ve Hz. Mehdi (as) vesilesiyle son bulması vaktidir.

MEHMET ALİ KAYA'NIN, "HZ. MEHDİ (AS) 1920'LERDE FAALİYETE BAŞLAMIŞ, HZ. İSA (AS)'IN NEFESİ 1950'DE ONA KATILMIŞ, 1960'DAN SONRA HZ. İSA (AS)'I TEMSİL EDENLER GÖREVE DEVAM ETMİŞTİR" İDDİASININ YANLIŞLIĞI

1920'de Mehdi efkariyle ve iman hakikatleriyle karşı mücadeleye başladı. 30 YIL SONRA HZ. İSA (AS)'IN NEFESİ OLAN DEMOKRASİ, 1950'DE İMDADA GELDİ. 1960'ta, 40 yıllık bir mücadeleden sonra Hz. Mehdi vefat etti. HZ. İSA'NIN EFKARINI TEMSİL EDENLER İSE 35 YIL DAHA MÜCADELEYE AHRARLAR- DEMOKRATLAR OLARAK, NUR TALEBELERİYLE BERABER DEVAM ETTİLER. 1995'TEN SONRA İSE, ARTIK GALİP DURUMA GELDİLER. (*Asırların Rehberleri Mücedditler, Sf. 291*)

CEVAP 1. HZ. MEHDİ (AS)'IN İLMİ MÜCADELEYE BAŞLA- DIĞI TARİH 1920 DEĞİL, HİCRİ 1400 YANI 1979'DUR

Bediüzzaman Hazretleri Risale-i Nur'da yüzlerce sayfa Mehdiyeti anlatmış, ancak tek bir satırında dahi Hz. Mehdi (as)'ın kendisi olduğunu veya kendi yaşadığı dönemde Mehdi (as)'ın faaliyette olduğunu söylememiştir. Bu kanaatte olan kişileri, "**bu bir sehiv ve iltibas**" yani hata ve yanılmadır diye uyarmıştır:

Risale-i Nur'un şahs-ı manevisini haklı olarak **HZ. MEHDİ TELAKKİ EDİYORLAR** (şahsi bir görüş olarak kabul ediyorlar). O şahs-ı manevinin de bir mümessili (temsilcisi), Nur şakirdlerinin (talebelerinin) tesanüdünden (dayanışmasından) gelen bir şahs-ı manevisi ve o şahs-ı maneviden bir nevi mümessili (temsilcisi) olan **BİÇARE TERCÜMANINI ZANNETTİKLERİNDEN, BAZEN O İSMİ (Hz. Mehdi ismini) ONA VERİYORLAR**. Gerçi bu, **BİR İLTİBAS** (karıştırma) **BİR SEHİVDİR** (hatadır, yanılmadır)... (*Emirdağ Lahikası*, s. 266)

Son derece kapsamlı olarak da Hz. Mehdi (as)'ın Hicri 1400'de göreve başlayacağını açıklamıştır:

1. İstikbal-i dünyeviyede **1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ (Hz. Mehdi (as)'ı)** asırlarında karib (yakın) zannetmişler. (*Sözler*, s. 318)

2. Hakiki beklenen ve **BİR ASIR SONRA** gelecek o zat (**Hz. Mehdi (as)**) dahi bu zamanda gelse... (*Kastamonu Lahikası*, s. 61-62)

3. Şimdi hatıra geldi ki, eğer şeddeli "lâmlar" ve "mim" ikişer sayılsa, **BUNDAN BİR ASIR SONRA** zulümatı dağıtacak zâtlar ise, Hazreti Mehdi'nin şakirdleri olabilir. (*Sikke-i Tasdik-i Gaybi*, s.132)

Bediüzzaman Hazretleri Birinci Şua'da yer alan bu açıklamasında Tevbe Suresi'nin 32. ayetinin ebced hesabının, şeddeli lamlar ve mim ikişer sayılarak yapılmasından bahsetmektedir. Ayetin, "Allah'ın nurunu üflemeyle söndürmek isterler. Allah nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor" cümlesinde yer alan şeddeli lamlar ve mim ikişer sayıldığında ayetin ebced değeri 1910 yapmaktadır. Yani, Üstadımız bundan bir asır sonra ifadesiyle **MİLADİ 1910'DAN BİR ASIR SONRA** demektedir. **1910'dan bir asır yani 100 yıl sonrası ise 2010'dur.**

4. Yetmiş birde (hicri 1371'de – miladi 1952) fecr-i sâdıkı başladı veya başlayacak. Eğer bu fecr-i kâzip de olsa, **OTUZ-KIRK SENE (Hicri 1401/H. 1411 – Miladi 1981/M. 1991) SONRA FECR-İ SÂDİK ÇIKACAK.** (*Hutbeyi Şamiye*, Sf. 27)

Üstadımız, Hicri 1371'de Fecri Kazibin, yani İslam aleminin aydınlanmasının başladığını söylüyor. Hicri 1371'den 30 ve 40 sene sonra, yani Hicri 1401 ve Hicri 1411'de asıl aydınlanmanın güç kazanacağını bildiriyor. Burada Üstadımız açık ve net tarihler veriyor, Hz. Mehdi (as)'ın Hicri 1400'lerde faaliyette olduğunu söylüyor.

$$1371 + 30 = 1401 = 1981$$

$$1371 + 40 = 1411 = 1991$$

5. Evet şimdi olmasa da (Hicri 1371'DEN) **30-40 SENE SONRA** fen ve hakiki marifet (hüner, sanat , ilim ve fenlerle öğrenilen bilgi) ve medeniyetin mehasini (iyi ve faydalı yönlerini) o üç kuvveti tam teçhiz edip, cihazatını verip (gerekli ihtiyacını karşılayıp) o dokuz manileri mağlup edip dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını (gerçekleri araştırma eğilimi) ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi (insan sevgisini) o dokuz düşman taifesinin cephesine göndermiş, inşaAllah **YARIM ASIR SONRA** onları darmadağın edecek. (*Hutbeyi Şamiye, Sf. 30*)

Üstadımız, Hicri 1371'den hem 30-40 sene sonra hem de yarım asır sonra yani 50 yıl sonra diyerek Hz. Mehdi (as)'ın hangi tarihte görev başında olacağını söylüyor? Hicri 1400'lerde.

$$1371 + 30 = 1401 = 1981$$

$$1371 + 40 = 1411 = 1991$$

$$1371 + 50 = 1421 = 2001$$

6. Bediüzzaman Hazretleri Emirdağ Lahikası'nı 1949 yılında kaleme almış ve kendisinden 100 sene yani **BİR ASIR SONRA** gelecek olan Hz. Mehdi (as), talebeleri ve o dönemdeki insanlara şöyle seslenmiştir:

O vakit ona karşı matbu kitapta böyle cevap vermiş:

Herkese dünya terakkî dünyası olsun; yalnız bizim için mi tedennî dünyasıdır? Öyle mi? İşte, ben de sizinle konuşmayacağım. Şu tarafa dönüyorum; müstakbeldeki insanlarla konuşacağım:

EY YÜZDEN tâ üç yüz seneden SONRAKİ YÜKSEK ASRIN ARKASINDA GİZLENMİŞ, SÂKİTÂNE BENİM SÖZÜMÜ DİNLEYEN VE BİR NAZAR-I HAFİYY-İ GAYBÎ (gizli bir bakış ile gayba bakarak) İLE BENİ TEMÂŞÂ (seyreden) EDEN SAİD, HAMZA, ÖMER, OSMAN, YUSUF, AHMED, V.S. SİZE HİTAP EDİYORUM. TARİH DENİLEN MÂZİ DERELERİNDEN SİZİN YÜKSEK İSTİKBALİNİZE (geleceğinize) UZANAN TELSİZ TELGRAFLA SİZİNLE KONUŞUYORUM. NE YAPAYIM, ACELE ETTİM, KIŞTA GELDİM. SİZ İNŞAALLAH CENNET-ÂSÂ (cennet gibi) BİR BAHARDA GELİRSİNİZ. ŞİMDİ EKİLEN NUR TOHUMLARI ZEMİNİNİZDE ÇİÇEK AÇACAKLAR. Sizden şunu rica ederim ki, mâzi kıt'asına geçmek için geldiğiniz vakit mezarıma uğrayınız. O çiçeklerin birkaç tanesini, mezartaşı denilen, kemiklerimi misafir eden toprağın kapıcısının başına takınız. "EY YÜZ SENE SONRA GELENLER! 'ŞU KALENİN BAŞINDA BİR MEDRESE-İ NURİYE ÇİÇEĞİNİ YAPINIZ. CİSMEN DİRİLMEMİŞ, FAKAT RUHEN BÂKİ VE GENİŞ BİR HEYETTE YAŞAYAN MEDRESE-TÜ'Z-ZEHRAYI CİSMANÎ BİR SURETTE BİNA EDİNİZ" DEMEKTİR. Zaten Eski Said ekser hayatı o medresenin hayaliyle gitmiş ve o matbu risalenin 147'nci sayfadan tâ 157'nci sayfaya kadar medrese-tü'z-zehranın tesisine ve faydalarına dair ehemmiyetli hakikatleri yazmış. (*Emirdağ Lahikası, Sayfa 343, 344*)

7. **FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİB ŞAHSIN** bir hizmetkârı ve ona yer hazır edecek bir dümdârı (ordunun geriden gelen emniyet kuvveti) ve o büyük kumandanın pîşdâr (öncü) bir neferi (askeri) olduğumu zannediyorum. (*Barla Lahikası, sf. 162*)

Bu eserinde Üstadımız, **Hz. Mehdi (as)'ın ileride geleceğini** açık bir şekilde ifade etmiştir. Said Nursi Hazretleri "Barla Lahikası'nı 1926 yılında kaleme almıştır, yani bu sözleriyle bu tarihten çok ilerideki bir dönemden, kendisinden sonraki asırdan bahsetmektedir. Kendisinin Hz. Mehdi (as)'ın öncüsü ve ona zemin hazırlayan bir hizmetkârı olduğunu söyleyerek bir diğer yönden de kendisinin ahir zamanın büyük Mehdisi olmadığını, ancak ona zemin hazırlayan, onun zuhurundan önce ona öncülük eden bir yardımcısı olduğunu açıkça söylemektedir.

8. **TÂ AHİR ZAMANDA**, hayatın geniş dairesinde, asıl sahipleri, yani Mehdî ve şakirdleri Cenab-ı Hakkın izniyle gelir, o daireyi genişletir ve o tohumlar sümbülünür. Bizler de kabrimizde seyredip Allah'a şükrederiz. (*Kastamonu Lahikası, Sayfa 72*)

Üstadımız, **Kastamonu Lahikası'nı 1936** yılında hazırlamıştır. Bu eserinde "ta ahir zamanda...." ifadesiyle Risale-i Nur'un asıl sahipleri olarak nitelendirdiği Hz. Mehdi (as) ve talebelerinin kendisinden çok daha sonraki bir vakitte, yani kendisinden sonraki yüzyılda geleceklerini ifade etmiştir.

Görüldüğü gibi, Üstadımız Risale-i Nur'da yüzlerce sayfa Hz. Mehdi (as)'ı anlatmışken, defalarca, ayrı ayrı Hz. Mehdi (as) Hicri 1400'de gelecek demişken, Risale-i Nur'da "Hz. Mehdi (as)'ın gelişi, zamanı belli değildir" demek samimi bir davranış değildir.

Nitekim Hicri 1400'ün başlamasıyla birlikte de Peygamber Efendimiz (sav)'in haber verdiği Hz. Mehdi (as)'ın geliş alametlerin hepsi arka arkaya gerçekleşmiştir. Peygamberimiz (sav), bu alametlerin teşbih tanelerinin ardı ardına gelmesi gibi birbirini takip edeceğini söylemiştir. Şu anda 1432 yılında bulunuyoruz. 1400'den 1432'ye kadar geçen 32 yıl içinde Resulullah (sav)'in haber verdiği yaklaşık 650 alamet birebir çıkmıştır. Bu da bir kez daha Bediüzzaman Hazretleri'nin de söylediği gibi Hz. Mehdi (as)'ın şu an görevde olduğunun delilidir. Peygamberimiz (sav)'in haber verdiği ve birebir gerçekleşen bu yüzlerce alametten bazıları şunlardır:

- Afganistan'ın işgal edilmesi 1979
- Kabe baskını ve Kabe'de kan akıtılması 1979
- İstanbul'da gerçekleşen gemi patlaması 1979
- İran – Irak Savaşı 1980-1988
- Şam ve Mısır meliklerinin öldürülmesi – 1981
- Ramazan ayında, Ay ve Güneş tutulmalarının olması – 1981 ve 1982
- Halley kuyruklu yıldızının geçişi – 1986
- Sistemlerin değişmesi (komünizmin yıkılması) – 1989
- Azerbaycan'ın işgali – 1990
- Tozlu dumanlı bir fitnenin görülmesi – 2001 İkiz Kulelere yapılan saldırı
- Irak'ın işgali – 2003

- Çölde bir ordunun kaybolması- 2003 Irak ordusunun kaybolması
- Bağdat'ın alevlerle yanması – 2003
- Kufe Mescidi'nin bombalanması - 2004
- İki kuyruklu Lulin yıldızının çıkması – 2009
- Arap ülkelerinde değişim hareketlerinin başlaması – 2010
- Haresta'da çatışmalar olması - 2011

(Sayısı 650'yi bulan tüm alametleri görmek için www.hazretimehdi.com sitesini ziyaret ediniz)

CEVAP 2. "1950-1960 ARASINDA HZ. İSA (AS)'IN NEFESİ KURTULUŞA VESİLE OLDU" İDDİASI DOĞRU DEĞİLDİR. ÜSTADIMIZ O YILLARDA DA AĞIR BASKILARA MARUZ KALMIŞTIR

Mehmet Ali Kaya, kitabında 1950'de Hz. İsa (as)'ın nefesinin yardımı geldiğini ve büyük bir kurtuluşun yaşandığını iddia etmektedir. 1950'lerde Türkiye'de Demokrat Parti iktidarıyla birlikte güzel bazı gelişmeler yaşandığı bir gerçektir, ama bu, hadislerde müjdeleyen İslam aleminin ve dünyanın kurtuluşu değildir. Üstelik bu dönemde dahi Bediüzzaman Hazretleri üzerindeki ağır baskılar tüm şiddetiyle devam etmiştir. Dolayısıyla Mehmet Ali Kaya'nın dile getirdiği kurtuluş gerçekçi değildir ve böyle bir olay yaşanmamıştır. Peygamberimiz (sav)'in hadislerde haber verdiği ve Hz. Mehdi (as)'ın vesile olacağı kurtuluş ise dünyanın her bir köşesine bereketi yansıyacak, tüm insanlar tarafından görülecek, tüm insanlara huzur ve güvenlik verecek gerçek bir kurtuluştur.

**ÜSTADIMIZ BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN
1950-1960 YILLARI ARASINDA MARUZ KALDIĞI
BASKILAR**

1. 1926 yılından itibaren sürgün hayatı yaşayan Bediüzzaman Hazretleri'nin 1950 ve 1960 yılları arasında da (vefatına kadar) sürgün hayatı devam etmiştir. Bu yıllar arasında sürgün cezası kaldırılmamıştır.
2. Bediüzzaman Hazretleri'ne 1951'de Emirdağ'da, bundan hemen bir yıl sonra da İstanbul'da, Gençlik Rehberi adlı kitabı nedeniyle birer dava daha açılmıştır.
3. 23 Ağustos 1953 tarihinde bir dava daha açılmıştır.
4. 1951'de Şapka Kanununa muhalefet gerekçesiyle Emirdağ'da mahkemeye verildi.
5. 1952'de Afyon Mahkemesi'nde davası devam ediyordu.
6. 1952'de Samsun'da Büyük Cihad gazetesinin yayını sebebiyle dava açıldı.
7. 1953'de Isparta'da hakkında yeni bir dava açıldı ve Isparta'ya gitti.
8. Ocak 1960'ta Ankara'ya girmesi polis tarafından engellenmiş ve Bediüzzaman Hazretleri buradan Isparta'ya gitmiştir.
9. 6 Ocak 1960 günü saat 10:30 sularında Konya'ya gitmek üzere hareket etti. Konya'da giriş çıkışlar kapatıldı ve polisler tarafından takip edildi. Kardeşinin ve Mevlana'nın tür-

besini ziyaret ettikten sonra Konya'dan ayrıldı.

10. Bu dönemde ağır hasta olan 83 yaşındaki Said Nursi Hazretleri, daha sonra talebeleriyle birlikte Urfa'ya gitmiştir. Burada, yürüyemeyecek kadar rahatsız olan Üstadımız'ın yerleştiği otele gelen polisler, dönemin İçişleri Bakanı'nun emriyle Bediüzzaman'ı Isparta'ya geri götürmeye çalışmışlardır. Vefat ettiğinde dahi dönemin İç İşleri Bakanı Namık Gedik – haşa- çöp arabasıyla taşınmasını emretmiştir

BEDÜZZAMAN HAZRETLERİ,
HZ. MEHDİ (AS) İÇİN "ZAT" DEDIĞİNDE BİR
ŞAHİSTAN BAHSETMEKTEDİR,
ŞAHSI MANEVİDEN DEĞİL

**MEHMET ALİ KAYA'NIN "BEDÜZZAMAN HAZRET-
LERİ 'O ZAT' DEDIĞİNDE, ŞAHSI MANEVİDEN BAH-
SEDER" YANILGISI**

"O zat" denilen, "Mehdi-i Al-i Resul'un temsil ettiği kutsi cemaatin şahsı manevisidir. (*Asırların Rehberleri ve Mücedditler ve Kıyamet Alametleri, Deccal- Mehdi, sf. 227*)

Bediüzzaman Hazretleri eserlerinde yüzlerce sayfa boyunca Hz. Mehdi (as)'ın sahip olacağı özellikler hakkında bilgi vermiş, kendisine Mehdiyet konusunda hüsn-ü zan ile yaklaşan kimselere ise, kendisinin Hz. Mehdi (as)'da olması gereken özellikleri taşımadığını belirterek cevap vermiştir. Ancak Bediüzzaman Hazretleri'ne bu yönde hüsn-ü zan besleyen bazı kişiler, Bediüzzaman Hazretleri'nin

bu sözlerinin aslında gerçekleri yansıtmadığını; Üstadımız'ın kanaatinin bunun tam tersi yönünde olduğunu ve bu sözde gizli kanaati de kendilerinin çok iyi bildiklerini ve açıkladıklarını iddia etmektedirler. Bu amaçla Üstadımız'ın açık ve net beyanlarını değil, kendilerinin yaptıkları yorumları ve tevilleri esas almaktadırlar. İşte Mehmet Ali Kaya'nın yukarıda yer alan gerçek dışı iddiası da bu mantığın bir ürünüdür.

Mehmet Ali Kaya, Üstadımız'ın Hz. Mehdi (as) için Risale-i Nur'da O ZAT dediğinde, yani 68 ayrı yerde, hep ŞAHSI MANEVİ'DEN BAHSETTİĞİNİ İDDİA ETMEKTEDİR. Yani, Mehmet Ali Kaya'ya göre, Üstadımız "bir", "o", "zat" kelimelerini şahsı ifade etmek için değil şahsı maneviye ifade etmek için kullanmaktadır. **ŞÜPHE SİZ BU, ÜSTADIMIZ'IN AÇIK VE NET SÖZLERİNİN YANLIŞ BİR TEFSİRİ, SAMİMİ OLMAYAN BİR TEVİLİDİR!**

Her şeyden önce bu mantık, Bediüzzaman Hazretleri'ne duyduğumuz saygıya ve hürmete yakışmamaktadır. Bediüzzaman Hazretleri, zengin kelime hazinesi, çarpıcı ve hikmetli anlatımıyla ifade etmek istediğini dürüst, samimi, açık ve net anlatan bir alimdir. Doğru bildiği değerleri savunmak için tüm hayatını çile içinde geçirmiş, hiçbir zorluktan asla yılmamış, çok cesur ve dürüst bir insandır. Risale-i Nur'da da her konuyu açık ve net olarak anlatmıştır. Nitekim, hiçbir tefsir ve yoruma gerek olmadan, herkes tarafından kolaylıkla anlaşılabilmesi Risale-i Nur'un en önemli özelliklerindedir:

... Risale-i Nur'u kadın, erkek, memur ve esnaf, alim ve feylesof gibi her türlü halk tabakası okuyup anlayabiliyor. Kendi istidadları nisbetinde gördükleri istifadeler karşısında ona bir kat daha sarılıyorlar. Liseliler, üniversiteliler, profesörler, doçentler, feylesoflar okuyorlar. Bu münevver sınıflar fevkalade istifade ettikleri gibi; Risale-i Nur'un harikuladeliğini ve te'lif (yazım) san'atındaki üstünlüğünü tasdik edip hayretler içerisinde bütün külliyyatı okumak iştiyakına (arzusuna) sahib oluyorlar. (*Şualar, sf.549*)

... bütün bu risalelerde, bütün derin hakaik (haki- kat), temsilat (örnekler) vasıtasıyla, en ami (cahil) ve ümmi (tahsilsiz) olanlara kadar ders veriliyor. Halbuki o hakaikin (hakikatlerin) çoğunu büyük alimler "tefhim edilmez" (anlatılamaz) deyip, değil avama, belki havassa da (ilim sahibi kimselere de) bildiremiyorlar. (*Mektubat, sf.373*)

Kendisi de bir tefsir olan Risale-i Nur'u yeniden tefsir etmenin bir manası yoktur. "Üstadımız o zat diyor ama şahsı manevi demek istiyor" diye bir tevil yapmak, her şeyden önce Üstadımız'a saygıya hiç uygun değildir. Bediüzzaman Hazretleri gibi dürüst ve mert bir insanı, "böyle diyor ama siz ona bakmayın, böyle demek istiyor" diye tanıtmak samimi bir Nur talebesine asla yakışmaz.

FETHULLAH GÜLEN
HOCAEFENDİ'NİN "MEHDİ'NİN ŞAHİS
MI YOKSA ŞAHİSİ MANEVİ Mİ OLDUĞU
ŞÜPHELİDİR" ŞEKLİNDEKİ YANLIŞ YORUMU

Mehdî'nin şahıs mı yoksa şahs-ı manevî mi olduğu da şüphelidir... (24 Eylül 2012 tarihli sohbeti, <http://tr.fgulen.com/content/view/21198/17>)

Sayın Fethullah Gülen Hocaefendi, ömrü boyunca İslam ahlakının hakimiyeti için gayret etmiş, yıllarca aşkla ve sevgile Mehdi (as)'ın şahsının gelişini müjdelemiş, Müslümanlara Mehdiyet aşkı aşılamaş kıymetli bir zattır. Ancak şu an içinde bulunduğu mevcut koşullar, çok değerli Hocamız'ın samimi görüşlerini açıkça beyan etmesini zorlaştırmakta, çoğu zaman başka kimseler kendisini adına farklı açıklamalar yapabilmektedir. Nitekim Hocaefendi'nin eski sohbetlerine ve yazılarına bakıldığında da bu durum açıkça görülecektir.

**HZ. MEHDİ (AS)'IN ŞAHİS OLARAK GELİP
GELMEYECEĞİ ASLA ŞÜPHELİ DEĞİLDİR.
BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ 68 AYRI
YERDE HZ. MEHDİ (AS)'IN ŞAHİS OLARAK
GELECEĞİNİ SÖYLEMİŞTİR**

Birisi: Nifak perdesi altında risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr edecek, Süfyan namında müthiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, şariat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. ONA KARŞI ÂL-İ BEYT-İ NEBEVÎNİN SİLSİLE-İ NURANÎSİNE BAĞLANAN, EHL-İ VELAYET VE EHL-İ KEMALİN BAŞINA GEÇECEK ÂL-İ BEYTTEN MUHAMMED MEHDÎ (1. İFADE) İSMİNDE BİR ZÂT-I NURANÎ (2. TEKRAR), o Süfyan'ın şahs-ı manevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi (münafıklık akımını) (manen) öldürüp dağıtacaktır. (*Mektubat, sf. 59-61*)

Hallini isteriz" diye sormaları sebebiyle, onlara cevap olmak üzere, **BUNDAN SONRA GELECEK MEHDÎ-İ RESULÜN (3. TEKRAR)**, temsil ettiği kudsî cemaatin şahs-ı mânevîsinin üç vazifesi olduğu, bunların imanı kurtarmak, hilâfet-i Muhammedîye (a.s.m.) ünvanıyla şeâir-i İslâmiyeyi ihyâ etmek ve inkılâbât-ı zamaniye ile çok ahkâm-ı Kur'âniyenin ve şeriat-ı Muhammediyenin (a.s.m.) kanunlarının bir derece tâdile uğramasıyla **O ZÂT (4. TEKRAR)**, bu vazife-i uzmâyı yapmaya çalışır...

Gerçi her asırda hidayet edici bir nevi mehdî ve müceddid geliyor ve gelmiş. Fakat herbiri üç vazifeden birisini bir cihette yapması itibarıyla, **ÂHİR-ZAMANIN BÜYÜK MEHDÎSİ (5. TEKRAR)**, ünvanını almamışlar.

İkincisi: **ÂHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI (6. TEKRAR)**, **ÂL-İ BEYT'TEN OLACAK...** (Şualar, sf. 381, 382)

Birincisi : Fen ve felsefenin tasallutuyla ve maddiyun ve tabiiyyun taunu, beşer içine intişar etmesiyle, herşeyden evvel felsefeyi ve maddiyun fikrini tam sus-turacak bir tarzda imanı kurtarmaktır. Ehl-i imanı dalaletten muhafaza etmek ve bu vazife hem dünya, hem herşeyi bırakmakla, çok zaman tedkikat ile meş-guliyeti iktiza ettiğinden, **HAZRET-İ MEHDİNİN (7. TEKRAR)**, o vazifesini bizzat kendisi görmeye vakit ve hal müsaade edemez. Çünkü hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) cihetindeki saltanatı, onunla iştigale vakit bırakmıyor. Herhalde o vazifeyi ondan evvel bir taife bir cihette görecek.

O ZÂT (8. TEKRAR), o taifenin uzun tedkikatı (o topluluğun uzun araştırmaları, incelemeleri) ile yaz-dıkları eseri **KENDİNE (9. TEKRAR)** hazır bir prog-ram yapacak, onun ile o birinci vazifeyi tam yapmış olacak. Bu vazifenin istinad ettiği (dayandığı) kuv-vet ve manevî ordusu, yalnız ihlas ve sadakat ve tesanüd (dayanışma) sıfatlarına tam sahip olan bir kısım şakirdlerdir (öğrencilerdir). Ne kadar da az da olsalar, manen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar. (*Emirdağ Lâhikası-1, sf. 266-267*)

Ben de onlara demiştim: "**BEN, KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM. BU ZAMANDA NESİLLER BİLİNMİYOR. HALBUKİ AHİRZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI (10. TEKRAR), ÂL-İ BEYTTEN (11. TEKRAR) OLACAKTIR.** (Emirdağ Lâhikası, sf. 232)

Senin şu âciz ve fakir ve hiç ender hiç olan kardeşin, bin derece haddimin fevkinde olarak, kendimi **O GELECEK ŞAHIS (12. TEKRAR)** olduğumu iddia edemem, hiçbir cihette liyakatim yoktur. **FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİP ŞAHSIN (13. TEKRAR) BİR HİZMETKÂRI VE ONA (14. TEKRAR) YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDÂRI VE O BÜYÜK KUMANDANIN (15. TEKRAR) PÎŞDÂR BİR NEFERİ OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM.** Ve ondadır ki, sen de yazılan şeylerden o acip kokusunu aldın. (Barla Lahikası, sf. 162)

**AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANIN-
DA, ELBETTE EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD (16.
TEKRAR), HEM EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD (17.
TEKRAR), HEM HAKİM (18. TEKRAR), HEM
MEHDİ (19. TEKRAR), HEM MÜRŞİD (20. TEK-
RAR), HEM KUTB-U AZAM (21. TEKRAR) OLA-
RAK BİR ZAT-İ NURANİYİ (22. TEKRAR) GÖN-
DERECEK VE O ZAT (23. TEKRAR) DA, EHL-İ
BEYT-İ NEBEVİDEN OLACAKTIR.** Cenab-ı Hakk,
bir dakika zarfında beyn-es-sema vel-arz alemini
bulutlarla doldurup boşalttığı gibi, bir saniyede deni-
zin firtınalarını teskin eder ve **BAHAR İÇİNDE BİR
SAATTE YAZ MEVSİMİNİN NÜMUNESİNİ VE
YAZDA BİR SAATTE KIŞ FIRTINASINI İCAD
EDEN KADİR-İ ZÜLCELAL; MEHDİ (24. TEKRAR)
İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN ZULÜMATINI DAĞI-
TABİLİR.** Ve va'detmiştir, va'dini elbette yapacaktır.
Kudret-i İlahiye noktasında bakılsa, gayet kolaydır.
Eğer daire-i esbab ve hikmet-i Rabbaniye noktasında
düşünülse, yine o kadar makul ve vukua layıktır ki;
'Eğer muhbir-i Sadık'tan rivayet olmazsa dahi, her-
halde öyle olmak lazım gelir. Ve olacaktır' diye ehl-i
tefekür hükmeder...

Eğer maddî şekle girse ve bir tesanütle bir fırka vaziyetini alsalar, İSLÂMİYET DİNİNİ MİLLİYET-İ MUKADDESE HÜKMÜNDE RABITA-İ İTTİFAK VE İNTİBAH YAPSALAR, HİÇBİR MİLLETİN ORDUSU ONLARA KARŞI DAYANAMAZ. İŞTE, O PEK KESRETLİ O MUKTEDİR ORDU, ÂL-İ MUHAMMED ALEYHİSSALÂTÜ VESSELÂMDIR VE HAZRET-İ MEHDÎNİN (25. TEKRAR) EN HAS ORDUSUDUR...

ELBETTE O KUVVET-İ AZÎMEDEKİ BİR HAMİYET-İ ÂLİYE FEVERAN EDECEK VE HAZRET-İ MEHDÎ (26. TEKRAR) BAŞINA GEÇİP TARİK-İ HAK VE HAKİKATE SEVK EDECEK. BÖYLE OLMAK VE BÖYLE OLMASINI, BU KIŞTAN SONRA BAHARIN GELMESİ GİBİ, ÂDETULLAHTAN VE RAHMET-İ İLÂHİYEDEN BEKLERİZ VE BEKLEMekte HAKLIYIZ. (Mektubat, 425-426)

Bediüzzamanın bu sözünde kullandığı yukarıdaki vasıflar, anlamlarından da anlaşılacağı gibi tek kişiye ait olacak özelliklerdir.

- 1- ... bir müçtehid
- 2- ... bir müceddid
- 3- ... hâkim
- 4- ... Hz. Mehdi
- 5- ... mürşid
- 6- ... kutb-u a'zam
- 7-... bir zât-ı nuranî

TÂ AHİR ZAMANDA, HAYATIN GENİŞ DAİRE-SİNDE, ASIL SAHİPLERİ, YANİ MEHDÎ (27. TEKRAR) VE ŞAKİRTLERİ CENAB-I HAKKIN İZNİYLE GELİR, O DAİREYİ GENİŞLETTİRİR VE O TOHURLAR SÜMBÜLENİR. BİZLER DE KABRİMİZDE SEYREDİP ALLAH'A ŞÜKREDERİZ. *(Kastamonu Lahikası, Sayfa 72)*

ÂHİRZAMANDA, ÂL-İ BEYT-İ NEBEVİNİN (A.S.M.) CEMAAT-İ NURANİYESİNİ TEMSİL EDEN HAZRET-İ MEHDÎDE (28. TEKRAR) VE CEMAATİNDEKİ ŞAHS-I MANEVİDE ANCAK İÇTİMA EDEBİLİR. *(Kastamonu Lahikası, sf. 146)*

MEHDÎ'NİN (29. TEKRAR) ÜÇ VAZİFESİ, nurun ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şakirdi, çokların namına benden sordu ki: "Nurun halis ve ehemmiyetli bir kısım şakirdleri, pek musırrane olarak ahir zamanda gelen **AL-İ BEYT'İN BÜYÜK BİR MÜRŞİDİ (30. TEKRAR)** seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar.

Sen de bu kadar musırrane onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir hakikat ve kat'î bir hüccet var ve sen de bir hikmet ve hakikata binaen onlara muvafakat etmiyorsun. Bu ise bir tezattır, her halde hallini istiyoruz.

..."

Ben de bu zatın temsil ettiği çok mesailere cevaben derim ki: O has Nurcuların ellerinde bir hakikat var. Fakat iki cihette bir tabir ve te'vil lazım.

Birincisi: **ÇOK DEFA MEKTUPLARIMDA İŞARET ETTİĞİM GİBİ, MEHDÎ AL-İ RESÛLÜN (31. TEKRAR) TEMSİL ETTİĞİ KUDSÎ CEMAATİNİN ŞAHS-I MANEVÎSİNİN ÜC VAZİFESİ VAR. EĞER ÇABUK KIYAMET KOPMAZSA VE BEŞER BÛTÜN BÛTÜN YOLDAN ÇIKMAZSA, O VAZİFELERİ ONUN (32. TEKRAR) CEMİYETİ VE SEYYİDLER CEMAATİ YAPACAĞINI RAHMET-İ İLAHİYEDEN BEKLİYORUZ. VE ONUN (33. TEKRAR) ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK:**

Birincisi: Fen ve felsefenin tasallutiyle ve maddiyyun ve tabiiyyun taunu beşer içine intişar etmesiyle, her şeyden evvel felsefeyi ve maddiyyûn fikrini tam susturacak bir tarzda îmanı kurtarmaktır. Ehl-i îmanı dalaletten muhafaza etmek ve bu vazife hem dünya, hem herşeyi bırakmakla, çok zaman tetkikat ile meşguliyeti iktiza ettiğinden, **HAZRET-İ MEHDÎ'NİN (34. TEKRAR), O VAZİFESİNİ BİZZAT KENDİSİ (35. TEKRAR) GÖRMeye VAKİT VE HAL MÛSAADE EDEMEZ. ÇÛNKÛ HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) CİHETİNDEKİ SALTANATI (36. TEKRAR), onun ile iştigale vakit bırakmıyor. HERHALDE O VAZİFEYİ ONDAN EVVEL (37. TEKRAR) BİR TAİFE BİR CİHETTE GÖRECEK. O ZAT (38. TEKRAR), O TAİFENİN UZUN TETKİKATI İLE YAZDIKLARI ESERİ KENDİNE (39. TEKRAR) HAZIR BİR PROĞRAM YAPACAK, ONUN İLE O BİRİNCİ VAZİFEYİ TAM YAPMIŞ OLACAK.** Bu vazifenin istinad ettiği kuvvet ve manevî ordusu, yalnız ihlas ve sadakat ve tesanüd sıfatlarına tam sahip olan bir kısım şakirdlerdir. Ne kadar da az olsalar, manen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar.

İkinci vazifesi: **HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) ÜNVANI (40. TEKRAR)** ile şair-i İslamiyeyi ihya etmektedir. Alem-i İslam'ın vahdetini nokta-i istinad edip, beşeriyeti maddî ve manevî tehlikelerden ve gadab-ı İlahî'den kurtarmaktır. Bu vazifenin, nokta-i istinadı ve hadimleri, milyonlarla efradı bulunan ordular lazımdır.

Üçüncü vazifesi: **İNKILABAT-I ZAMANİYE İLE ÇOK AHKAM-I KUR'ANİYENİN ZEDELENMESİYLE VE ŞERİAT-I MUHAMMEDİYENİN (A.S.M.) KANUNLARI BİR DERECE TATİLE UĞRAMASIYLA O ZAT (41. TEKRAR)**, bütün ehl-i îmanın manevî yardımlarıyla ve İttihad-ı İslam'ın muavenetiyle ve bütün ulema ve evliyanın ve bilhassa al-i beytin neslinden her asırda kuvvetli ve kesretli bulunan milyonlar fedakar seyyidlerin iltihaklarıyla o vazife-i uzmayı yapmaya çalışır...

... GERÇİ HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ BİR NEVİ MEHDÎ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ, FAKAT HERBİRİ ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE YAPMASI İTİBARIYLA, **AHİRZAMANIN BÜYÜK MEHDÎ (42. TEKRAR) ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.**

Hem mahkemede Denizli ehl-i vukufu, bazı şakirtlerin bu itikadlarına göre, bana karşı demişler ki: "Eğer Mehdilik dava etse, bütün şakirdleri kabul edecekler." Ben de onlara demiştim: "**BEN, KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM. BU ZAMANDA NESİLLER BİLİNMIYOR. HALBUKİ AHİRZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI (43. TEKRAR), ÂL-İ BEYTEN OLACAKTIR.** (Emirdağ Lahikası-1, ss. 231-233)

ÜMMETİN BEKLEDİĞİ, AHİR ZAMANDA GELECEK ZATIN (44. TEKRAR) ÜÇ VAZİFESİN-DEN EN MÜHİMMİ VE EN BÜYÜĞÜ VE EN KIY-METDARI OLAN İMAN-I TAHKİKİYİ NEŞR VE EHL-İ İMANI DALALETTEN KURTARMAK CİHETİYLE YÖNÜYLE, o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemâmihâ Risâle-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı âzam ve Osman-ı Hâlidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risâle-i Nur'un şahs-ı mânevîsinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdime vermişler, o hâdime mültefitane bakmışlar. BU HAKİKATTEN ANLAŞILYOR Kİ, SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT (45. TEKRAR), RİSÂLE-İ NUR'U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞİR VE TATBİK EDECEK'.

O ZATIN (46. TEKRAR) İKİNCİ VAZİFESİ, şeriati icra ve tatbik etmektedir. Birinci vazife, maddî kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad ve ihlâs ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife gayet büyük maddî bir kuvvet ve hakimiyet lâzım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin.

O ZATIN (47. TEKRAR) ÜÇÜNCÜ VAZİFESİ, hilâfet-i İslâmiyeyi ittihad-ı İslâma bina ederek, İsevî ruhanîleriyle ittifak edip din-i İslâma hizmet etmektir...

... Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakârlarla tatbik edilebilir. Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymettardır. Fakat o ikinci, üçüncü vazifeler pek parlak ve çok geniş bir dairede ve şaşaalı bir tarzda olduğundan, umumun ve avâmın nazarında daha ehemmiyetli görünüyorlar. İşte o has Nurcular ve bir kısmı evliya olan o kardeşlerimizin tâbire ve teville muhtaç fikirlerini ortaya atmak, ehl-i dünyayı ve ehl-i siyaseti telâşe verir ve vermiş; hücumlarına vesile olur. Çünkü, birinci vazifenin hakikatini ve kıymetini göremiyorlar; öteki cihetlere hamlederler.

Kardeşlerimin ikinci iltibası:

Fâni ve çürütülebilir bir şahsiyeti, bazı cihetlerle birinci vazifede pişdarlık eden Nur şakirtlerinin şahs-ı mânevîsini temsil eden o âciz kardeşine veriyorlar. Halbuki bu iki iltibas da Risale-i Nur'un hakikî ihlâsına ve hiçbir şeye, hattâ mânevî ve uhrevî makamata dahi âlet olmamasına bir cihette zarar verdiği gibi, ehl-i siyaseti de evhama düşürüp Risale-i Nur'un neşrine zarar gelir. Bu zaman, şahs-ı mânevî zamanı olduğu için, böyle büyük ve bâkî hakikatler, fâni ve âciz ve sukut edebilir şahsiyetlere bina edilmez.

Elhasıl: O GELECEK ZATIN (48. TEKRAR) İSMİNİ VERMEK, üç vazifesi birden hatıra geliyor; yanlış olur. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9-11)

BU ZAMANDA ÖYLE FEVKALÂDE HÂKİM CEREBANLAR VAR Kİ, HERŞEYİ KENDİ HESABINA ALDIĞI İÇİN, FARAZA HAKİKİ BEKLENİLEN VE **BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT (49. TEKRAR)** dahi bu zamanda gelse, harekâtını o cerebanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten feragat edecek ve hedefini değiştirecek diye tahmin ediyorum.

Hem üç mes'ele var: Biri hayat, biri şeriat, biri imandır. Hakikat noktasında en mühimmi ve en a'zamı, iman mes'elesidir. **FAKAT ŞİMDİKİ UMUMUN NAZARINDA VE HAL-İ ÂLEM İLCAATINDA EN MÜHİM MES'ELE, HAYAT VE ŞERİAT GÖRÜNDÜĞÜNDEN O ZÂT (50. TEKRAR) ŞİMDİ OLSADA**, üç mes'eleyi birden umum rûy-i zeminde vaziyetlerini değiştirmek nev'-i beşerdeki cârî olan Adetullaha muvafık gelmediğinden, her halde en a'zam mes'eleyi esas yapıp, öteki mes'eleleri esas yapmayacak. Tâ ki iman hizmeti safvetini umumun nazarında bozmasın ve avamın çabuk iğfal olunabilen akıllarında, o hizmet başka maksadlara âlet olmadığı tahakkuk etsin. (*Kastamonu Lahikası*, s. 61-62)

ÂL-İ BEYT-İ NEBEVÎDEN HAZRET-İ MEHDÎNİN (RADIYALLAHU ANH) (51. TEKRAR) hakkında ayrı ayrı haberler var. Hattâ bir kısım ehl-i ilim ve ehl-i velâyet, eskide onun çıkmasına hükmetmişler.

Allahu a'lem bissavab, bu ayrı ayrı rivayetlerin bir tevili şudur ki: **BÜYÜK MEHDÎNİN (52. TEKRAR) ÇOK VAZİFELERİ VAR. VE SİYASET ÂLEMİNDE, DİYANET ÂLEMİNDE, SALTANAT ÂLEMİNDE, CİHAD ÂLEMİNDEKİ ÇOK DÂİRELERDE İCRAATLARI OLDUĞU GİBİ**, her bir asır, me'yusiyet vaktinde kuvve-i maneviyesini teyid edecek bir nevi Mehdîye veyahut Mehdînin onların imdadına o vakitte gelmek ihtimaline muhtaç olduğundan, rahmet-i İlâhiye ile her devirde, belki her asırda bir nevi Mehdî âl-i Beytten çıkmış, ceddinin şeriatını muhafaza ve sünnetini ihya etmiş. Meselâ, siyaset âleminde Mehdî-i Abbâsî ve diyanet âleminde **GAVS-I ÂZAM VE ŞÂH-I NAKŞİBEND VE AKTÂB-I ERBAA VE ON İKİ İMAM GİBİ BÜYÜK MEHDÎNİN (53. TEKRAR) BİR KISIM VAZİFELE RİNİ İCRA EDEN ZATLAR** dahi, Mehdî hakkında gelen rivâyetlerde, medâr-ı nazar Muhammed Aley-hissalâtü Vesselâm olduğundan, rivayetler ihtilâf ederek, bir kısım ehl-i hakikat demiş:...

... "Eskide çıkmış." Her ne ise... Bu mesele Risale-i Nur'da beyan edildiğinden, onu ona havale ile burada bu kadar deriz ki: Dünyada mütesanit hiçbir hanedan ve mütevafık hiçbir kabile ve münevver hiçbir cemiyet ve cemaat yoktur ki, **ÂL-İ BEYTİN HANEDANINA VE KABİLESİNE VE CEMİYETİNE VE CEMAATİNE YETİŞEBİLSİN.**

EVET, YÜZER KUDSÎ KAHRAMANLARI YETİŞTİREN VE BİNLER MÂNEVÎ KUMANDANLARI ÜMMETİN BAŞINA GEÇİREN VE HAKİKAT-İ KUR'ÂNİYENİN MAYASIYLA VE İMANIN NURUYLA VE İSLÂMİYETİN ŞEREFİYLE BESLENEN, TEKEMMÜL EDEN ÂL-İ BEYT, ELBETTE ÂHİR ZAMANDA, ŞERİAT-I MUHAMMEDİYEYİ VE HAKİKAT-I FURKANİYEYİ VE SÜNNET-İ AHMEDİYEYİ (A.S.M.) İHYA İLE, İLÂN İLE, İCRA İLE, BAŞKUMANDANLARI OLAN **BÜYÜK MEHDÎNİN (54. TEKRAR) KEMÂL-İ ADALETİNİ VE HAKKANİYETİNİ DÜNYAYA GÖSTERMELERİ GAYET MÂKUL OLMAKLA BERABER, GAYET LÂZİM VE ZARURÎ VE HAYAT-I İÇTİMAİYE-İ İNSANİYEDEKİ DÜSTURLARIN MUKTEZASIDIR. (Şualar, 509, 510)**

Hem Mehdilik isnadını hiç kabul etmediğime bütün kardeşlerim şahadet ederler. Hattâ Denizli'deki ehl-i vukuf, "eğer Said Mehdiliğini ortaya atsa bütün şakirdleri kabul edecek" dediklerine mukabil, Said itiraznamesinde demiş ki: "**BEN SEYYİD DEĞİLİM. MEHDİ (55. TEKRAR) SEYYİD OLACAK.**" DİYE ONLARI REDDETİMİŞ. (Şualar, 14. Şua, sf. 355)

Beşinci Sebep: Çok zaman evvel bir ehl-i velâyetten işittim ki: O zat, eski velîlerin gaybî işaretlerinden istihraç etmiş ve kanaati gelmiş ki, "**Şark tarafından bir nur zuhur edecek, bid'alar zulümâtını dağıtacak.**" Ben böyle bir nurun zuhuruna çok intizar ettim ve ediyorum. **FAKAT ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR. ÖYLE KUDSÎ ÇİÇEKLERE ZEMİN HAZIR ETMEK LÂZİM GELİR. VE ANLADIK Kİ, BU HİZMETİMİZLE O NURANÎ ZATLARA (56. TEKRAR) ZEMİN İHZAR EDİYORUZ.** Madem kendimize ait değil; elbette, Sözler namındaki nurlara ait olan inâyât-ı İlâhiyeyi beyan etmekte medar-i fahir ve gurur olamaz; belki medar-ı hamd ve şükür ve tahdis-i nimet olur. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 189) (Barla Lahikası, 28. Mektuptan 7. Risale Olan 7. Mesele)

...Şimdi hatıra geldi ki, eğer şeddeli **ج** 'lar ve **م** ikişer sayılsa, **BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK ZATLAR ise, HAZRET-İ MEHDÎ'NİN (57. TEKRAR)** şakirdleri olabilir." (*Şualar, sf. 605*)

İkinci İşaret, yani: Altıncı İşaret

HAZRET-İ MEHDÎ'NİN (58. TEKRAR) cemiyet-i nuraniyesi, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akârânesini tamir edecek, Sünnet-i Seniyyeyi ihyâ edecek, yani Âlem-i İslâmiyette risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr niyetiyle şeriat-ı Ahmediyeyi (a.s.m.) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdî cemiyetinin mucizekâr mânevî kılıcıyla (manen) öldürülecek ve dağıtılacak. (*Mektubat, 426*)

HEM İKİ DECCALIN SIFATLARI VE HALLERİ AYRI AYRI OLDUĞU HALDE, MUTLAK GELEN RİVAYETLERDE İLTİBAS OLUYOR; BİRİ, ÖTEKİ ZANNEDİLİR. HEM BÜYÜK MEHDÎ'NİN (59. TEKRAR) HALLERİ SÂBIK MEHDÎLERE İŞARET EDEN RİVAYETLERE MUTABİK ÇIKMIYOR, hadîs-i müteşabih hükmüne geçer. İmam-ı Ali (r.a.) yalnız İslâm Deccalından bahseder. (*Şualar, sf. 500-501*)

İSTİKBAL-İ DÜNYEVİYEDE 1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ (60. TEKRAR) ASIRLARINDA KARİB ZANNETMİŞLER....

Hem şu sırdandır ki; **HZ. MEHDİ (A.S.) (61. TEKRAR)**, SÜFYAN GİBİ ÂHİRZAMANDA GELECEK **EŞHASLARI (62. TEKRAR)** çok zaman evvel, hattâ Tâbiîn zamanında onları beklemişler, yetişmek emelinde bulunmuşlar. Hattâ bazı ehl-i velayet "Onlar geçmiş" demişler. İşte bu da, kıyamet gibi, hikmet-i İlahiye iktiza eder ki; vakitleri taayyün etmesin. Çünkü her zaman, her asır, kuvve-i maneviyenin takviyesine medar olacak ve yeisten kurtaracak "Mehdi" manasına muhtaçtır. Bu manada, her asrın bir hissesi bulunmak lâzımdır. Hem gaflet içinde fenalara uymamak ve lâkaydlıkta nefsin dizginini bırakmamak için, nifakın başına geçecek müdhiş şahıslardan her asır çekinmeli ve korkmalı. Eğer tayin edilseydi, maslahat-ı irşad-ı umumî zayi' olurdu. (Sözler, Sf. 318)

Şimdi **MEHDİ GİBİ EŞHASIN (63. TEKRAR)** hakkındaki rivayatin ihtilafatı ve sırrı şudur ki: Ehadîsi tefsir edenler, metn-i ehadîsi tefsirlerine ve istinbatlarına tatbik etmişler. Meselâ: Merkez-i saltanat o vakit Şam'da veya Medine'de olduğundan, vukuat-ı Mehdiye veya Süfyaniyeyi Hz. merkez-i saltanat civarında olan Basra, Kûfe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek öyle tefsir etmişler. Hem de o eşhasın şahs-ı manevîsine veya temsil ettikleri cemaate ait âsâr-ı azîmeyi o eşhasın zâtlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki, **O EŞHAS-I HÂRİKA (64. TEKRAR)** çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler. Halbuki demiştik: Bu dünya tecrübe meydanıdır. Akla kapı açılır, fakat ihtiyarı elinden alınmaz. **ÖYLE İSE O EŞHAS (65. TEKRAR)**, hattâ o müdhiş Deccal dahi çıktığı zaman çocukları, hattâ kendisi de bidayeten Deccal olduğunu bilmez. Belki nur-u imanın dikkatiyle, **O EŞHAS-I (66. TEKRAR) ÂHİRZAMAN TANINABİLİR.** (Sözler, s. 318)

BEŞİNCİ VE ALTINCI İŞARETLER, ISLAH-I ÂLE-
MİN BİZZAT HAZRET-İ MEHDİNİN (67. TEK-
RAR) ZUHURUNA VÂBESTE OLDUĞUNA
KANAAT EDEN ZÜMREDEN, BU ZÂT-I ÂLÎŞÂ-
NİN (68. TEKRAR) DAHİ BU EMİRDE MUKTE-
DİR OLMASINDA ŞÜPHE DUYANLARIN, BU
VEHİMLERİNİ BERTARAF EDECEK, İTİMATLA-
RINI TEMİN EDECEK, GAYET KUVVETLİ
GÜNEŞ GİBİ BİR HAKİKAT;

Yedinci İşaret, bu asrın en mâkul mücahedesinin
nasıl yapılmak iktiza ettiğine delâlet eden, mahz-ı
hikmet gibi hâssaları câmidir. (Mektubat, s. 174)

FETHULLAH GÜLEN HOCAEFENDİ'NİN HZ. MEHDİ (AS)'IN ŞAHİS OLARAK GELECEĞİNİ ANLATTIĞI SOHBETLERİ

"HAKİM'İN MÜSTEDREKİ'Nİ, BEYHAKİ'NİN SÜNEN-İ KÜBRA'SINI KARIŞTIRDIĞIMIZ ZAMAN MUHAMMED'İ İLE MEHDİ'Sİ İLE AHİR ZAMANDA ZUHUR EDECEK ZATLA YÜZ YÜZE GELİVERİRİZ."

"Aşağı yukarı yirmi küsür sahabi bunu anlatmaktadır. Belki ahkama dair çok meseleler bu kadar sahabe tarafında nakledilmemektedir. Yirmi küsür sahabinin bunu naklettiğini ve buna ait vakaların nev'an (çeşitçe) mütevatir olduğun Kettani mütevatir hadisleri topladığı bir hadis kitabında; mütevatir hadisler hakkında fikir verdiği bir kitapta ifade etmektedir.

Ayrıca biz arzettiğim kitapları Hakim'in Müstedrek'ini, Beyhaki'nin Sünen-i Kübra'sını karıştırdığımız zaman **Muhammed'i ile Mehdi'si ile ahir zamanda ZUHUR EDECEK ZAT'LA YÜZ YÜZE GELİVERİRİZ.**

Mehdi insanların hidayetine vesile OLAN ZAT demektir. Öteden beri müceddid ve aktab durumu içinde çok Mehdiler gelmiştir. Ümmeti Muhammed (aleyhissalatu vesselam)'ın hidayetine vesile olmuş, vazife yapmış, gitmişlerdir. Cenab-ı hak makamlarını cennet eylesin.

"FİTNE, FESADIN, FISK-I FÜCURUN KÖRÜKLEYİCİSİ BİR ŞAHİSİ MANEVİNİN, BİR SİSTEMİN, DEJENERASYON BİR CEMAATİN KARŞISINDA BİR ZATTIR MEHDİ."

Tabi ki ahir zamanda hadiseler böyle karışık ve girift olunca daha büyük ZATLARIN zuhur etmesi gerekiyor, Allah'ın lütfunun

ifadesi olarak. Efendimiz (sav)'in davasını temsil edecek yani Muhammedilikle zuhur edecek. **Muhammed Mehdi esasen bir şahsı maneviye temsil edecek, BİR ŞAHSI MANEVİNİN BAŞINA GEÇECEK,** bu şahsı manevinin misyonları olacak. Bu misyonlar İslamiyet'e hizmet tekeffül etmiş (üstlenmiş) bulunacak. Evvela zuhur ettiği yerde, sonra cihanın her parçasında hakikat-i Ahmedî (aleyhissalatu vesselam)'ın şehbal (kanat) açmasına vesile olacak.

İşte dua ediyoruz, Allah'ın lütfunu bekliyoruz, tecessüm etmiş (göz önüne gelmiş, görünen) **bir lütf-u ilahi olan Mehdi'den lütfedeceğini intizar ediyoruz (ümit ederek bekliyoruz).**

Mehdi esasen hidayet kökünden gelen bir kelimedir. **İnsanların hidayetine vesile olan insan demektir.** Umumi manasıyla pek çok müridlere Mehdi denebilir. Mesela mehdilerin başında Resulü Ekrem (aleyhissalatu vesselam) gelir.

Sahab-i Kiram'ın hepsini Mehdi görebiliriz biz. Umumi manada bütün müridler, müceddidler Mehdidir, umumi manada. Hususi manada ahir zamanda Resulü Ekrem'in matmah-ı nazarı **OLAN BİR İNSAN MEHDİ.** Hadislerde Mehdi'ye dair çok rivayetler var.

Ahir zamanda din selim aklını kaybedince, düşüncede kanaatte değişmeye uğrayınca –haşa din zatında deforme olmaz, insanların duygu ve düşüncesinde feragatini (tok gözlülüğünü), şebabetini (gençliğini) kaybedince insanların duygu ve düşüncelerinde bunu yeniden canlandırmak için kimseye veya **BÜYÜK ZATA MEHDİ DİYORUZ.**

İNTİZAR EDİLEN (ÜMİTLE BEKLENEN) ZAT DA BUDUR. Mehdi deccalın karşısında bir zattır. Fitne, fesadın, fık-ı fücurun körükleyicisi bir şahsı manevinin, bir sistemin, dejenerasyon bir cemaatin karşısında **BİR ZATTIR MEHDİ.** Mehdi esasen deccaliyet rejimine karşı bir hareketi **TEMSİL EDEN ZATTIR.** Bu bir beyin

gibidir. Fakat aynı zamanda Ümmeti Muhammed bu beynin vücududur.

Bu zamanda Hristiyanlar içinde zuhur eden Troçki gibi, Lenin gibi, Mao gibi deccaları görüyoruz ki, bunlar Allah'ı inkar ediyorlar. Hristiyanlık aleminde zuhur eden bu korkunç deccallerin radyoaktif tesiri İslam alemini züccam yapmıştır. Onlar da nezle olmuşlardır. Mehdi bu radyoaktif tesirin insanların üzerinde, müminlerin üzerindeki tesirini izaleye çalışacak.

O zat kelimesinin anlamı açıktır. "O" tekillik ifade eder, "zat" şahıs demektir. O zat denildiğinde, o şahıs, o insan anlamına gelir, yani bir kişiden, bir insandan bahsedilmektedir. Dolayısıyla Üstadımız, "O ZAT" dediğinde anlatmak istediğini bir ilkokul çocuğunun dahi anlayacağı açıklıkla beyan etmekte, **BİR ŞAHISTAN bahsetmektedir.** Herhangi bir şekilde Mehdi (as)'ın şahsı maneviden ibaret olacağını söylememektedir.

Üstadımız'ın hiç böyle bir beyanı olmadığı halde, Hz. Mehdi (as)'ın şahsı manevi olacağını iddia eden Nur talebesi kardeşlerimiz, şahsı manevi kavramı sanki sadece bu yüzyıla aitmiş gibi davranarak da büyük bir yanılığa düşmektedirler. Her Peygamber döneminde, Peygamberlerle birlikte, her devirde mücedditlerle birlikte cemaatleri ve bundan meydana gelen şahsı manevisi bulunmuştur. Hz. İbrahim'in de, Hz. Musa'nın da, İmam Rabbani Hazretlerinin de, Abdülkadir Geylani Hazretlerinin de cemaati ve şahsı manevisi olmuştur. Örneğin, Peygamberimiz (sav)'in ashabı onun şahsı manevisini oluşturmuştur. Fakat bu, Peygamber Efendimiz (sav)'in varlığı şartı ile oluşmuştur. Dolayısıyla, ahir zamanda da Hz. Mehdi (as)'ın cemaati ve şahsı manevisi olacak, ama **HZ. MEHDİ (AS) DA BİZZAT CEMAATİNİN VE ŞAHSI MANEVİSİNİN BAŞINDA BULUNACAKTIR.**

MEHMET ALİ KAYA'NIN BİR DİĞER YANLIŞ YORUMU:

Mehmet Ali Kaya, Üstadımız'ın kullandığı "zat-ı nurani" ifade-
siyle kendisini kast ettiğini söyleyerek de ciddi bir hata yapmaktadır:

Bediüzzaman Said Nursi bir şahıstır ve hayatını oku-
yanlar bilirler ki bu bir zatı nuranidir. Adı Said
Nursi, Nurs'ta Nuriye'de doğmuş ve hocalarından
birisini Seyyid Nur Muhammed'dir. Kuran Tefsirinin
adı Risale-i Nur eserleridir... Bundan daha mükem-
mel ve her yönüyle nurani olan bir zat var mıdır?
(*Asırların Rehberleri ve Mücedditler ve Kıyamet Alamet-
leri, Deccal- Mehdi, sf. 234*)

Üstadımız Hz. Mehdi (as)'dan bahsederken, "O zatı Nurani'nin
ahir zamanın en büyük fesadı zamanında geleceğini ve Peygamberi-
miz (sav)'in soyundan olacağını" özellikle vurgulamıştır:

Ahir zamanın en büyük fesadı zamanında; elbette en
büyük bir müçtehid, hem en büyük bir müceddid,
hem hâkim, hem Mehdi, hem mürşid, hem kutb-u
a'zam olarak **BİR ZÂT-I NURANÎYİ GÖNDERE-
CEK VE O ZÂT DA EHL-İ BEYT-İ NEBEVÎDEN
OLACAKTIR.** (*Mektubat, sf. 411-412*)

Bediüzzaman Hazretleri döneminde küfrün baskısının yoğun
olduğu açıktır. Ancak hadislerde bahsedilen ve Üstadımız'ın dikkat
çektığı, "ahir zamanın en büyük fesadı" Bediüzzaman Hazretle-
ri'nden sonraki dönemde Darwinist materyalist felsefenin iyice güç
kazanmasıyla yaşanmaya başlanmıştır. Üstadımız'dan sonraki

dönemde Darwinizm tüm dünyaya hakim olmuş, dinsizliğin getirdiği belalar dünyayı iyice sarmış, İslam aleminde her gün kan akmaya başlamıştır. Dolayısıyla Hz. Mehdi (as)'ın geliş dönemi Üstadımız'ın yaşadığı dönem değil, içinde bulunduğumuz, ondan sonraki dönemdir.

Üstadımız, ZAT-I NURANİ diyerek Hz. Mehdi (as)'dan bahsederken, Hz. Mehdi (as)'ın seyyid olacağına da özellikle dikkat çekmiş, böylece Mehdiyet konusunda yapılabilecek tevillerin önünü kesmiştir.

**BİR ZÂT-I NURANÎYİ GÖNDERECEK VE O ZÂT
DA EHL-İ BEYT-İ NEBEVÎDEN OLACAKTIR.**

(Mektubat, sf. 411-412)

Üstadımız, kendisi de defalarca beyan ettiği gibi, seyyid değildir:

BEN, KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM. Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki **AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI** (yani Hz. Mehdi (as)) **AL-İ BEYT'TEN** (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) **OLACAKTIR.** *(Emirdağ Lahikası, s. 247-250)*

Ayrıca Üstadımız, Hz. Mehdi (as)'ı ve talebelerini bir Nur olarak anlatırken, Hz. Mehdi (as)'ın kendisinden sonra geleceğini açık ve net olarak da beyan etmiştir:

BEN BÖYLE BİR NURUN ZUHURUNA (Hz. Mehdi (as)'ın ortaya çıkışına) ÇOK İNTİZAR ETTİM VE EDİYORUM. FAKAT ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR. ÖYLE İSE O KUDSİ ÇİÇEKLERE (Hz. Mehdi (as) ve cemaatine) ZEMİN HAZIR ETMEK LAZIM GELİR. VE ANLADIK Kİ, BU HİZMETİMİZLE O NURANİ ZATLARA ZEMİN İZHAR EDİYORUZ. (*Sikke-i Tasdik-i Gaybi*, s. 189)

FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİP ŞAHSIN BİR HİZMETKÂRI VE ONA YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDÂRI (zemin hazırlayacak bir öncüsü) VE O BÜYÜK KUMANDANIN PÎŞDÂR BİR NEFERİ (öncü bir askeri) OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM. (*Barla Lahikası*, 28. Mektup, sf. 162)

Üstadımız, açıkça "ben o nurani zata ve talebelerine zemin hazırlıyorum" derken, "Üstad böyle söylüyor ama bu dediği doğru değil, doğrusu başkadır" demek, samimi bir niyetle de yapılsa, güzel bir davranış değildir. Böyle bir düşünce şekli, her ne kadar iyi niyetle ortaya atılsa bile, hiç kuşkusuz ki Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'ne karşı çok büyük bir zulüm ve iftira olur. Ve bundan tüm Nur talebelerinin şiddetle kaçınması gerekir.

HZ. MEHDİ (AS), ALLAH'A TESLİM OLMUŞ SALİH BİR KUL OLARAK İSLAM AHLAKININ DÜNYA HAKİMİYETİNE VESİLE OLACAKTIR

Hangi şekliyle olursa olsun kulluk, insanın şerefinin rengi ve ona bahşedilmiş en büyük pâyedir... Mehdî'nin şahıs mı yoksa şahs-ı manevî mi olduğu da şüphelidir. Dolayısıyla, mehdîyet, arkasına düşülüp aranılacak, bulununca da herkese ilan edilecek bir paye değildir. Heyhat ki, bugün bazı insanlar o meseleye kafalarını takmışlar; büyük iddialara girişiyorlar. (*Fethullah Gülen Hocaefendi'nin 24 Eylül 2012 tarihli sohbeti, <http://tr.fgulen.com/content/view/21198/17>*)

Bazı Nur talebelerinin Mehdîyet konusundaki yanlış yorumlarından biri de, Mehdîyeti sadece bir makam olarak düşünmeleridir. Oysa Mehdîyet, Allah'ın kader takdir ettiği mübarek bir sorumluluk

ve manevi bir makamdır. **Hz. Mehdi (as), Allah'tan çok korkan, Allah'a çok itaatli salih bir kuldur, ama Allah'ın ona kaderde tayin ettiği sorumlulukları da yerine getirmekle yükümlüdür.**

Bir insanın ortaya çıkıp Mehdilik iddiasında bulunması, Kuran'a göre haramdır. Hiç bir mümin, "ben Mehdiyim, ben cennetliğim" diye kendisine göre bir yorumla, bir makamla ortaya çıkıp böyle bir şeyi ilan edemez. Bu Kuran'a göre haramdır ve bunu yapan kişi dinden çıkmış olur. Ama Allah'ın kullarından dilediğini seçmesi, seçtiği bu kişiye İslam ahlakının hakimiyetini nasip etmesi ve bu zatın Müslümanların başında manevi liderleri olarak, Hz. Mehdi (as) olarak, bulunması onun kendisine bir makam atfetmesi anlamına gelmez. Allah'ın o insanı seçmesi anlamına gelir.

Elbette her Müslümanın dünyadaki varlık amacı Allah'a kulluktur. Allah insanları ve cinleri sadece Kendisi'ne kulluk etmeleri için, dünyayı da hangisinin daha iyi kulluk yapacağını denemek için yarattığını bildirmiştir:

Ben, cinleri ve insanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım. (Zariyat Suresi, 56)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. (Hud Suresi, 6)

Peygamberler de, Allah'ın gönderdiği elçiler de Allah'ın kullarıdır. Bir insanın peygamber olması onun Allah'a kul olmasını engellemez. Tam tersine, peygamberler de Allah'a kul oldukları için peygamberlik görevini yerine getirirler. Yani peygamberlik, Allah'ın bu mübarek kullarına verdiği bir vasıftır. Allah emrettiği için, Allah'a en güzel şekilde kulluk etmek için bu görevi yerine getirirler. Ve Peygamberlik makamlarıyla birlikte Allah'tan çok korkarlar, umut ve korku arasındadırlar.

Hz. Mehdi (as) da Allah'ın izniyle İslam ahlakını dünyaya hakim kılarken Allah'ın kulu olarak bu görevi yerine getirecektir. Hz İsa (as) da yine yeniden yeryüzüne geldiğinde, Kuran'a tabi olan bir Müslüman olarak gelecek ve yine Allah'ın kulu olacak.

Allah ayetinde şöyle bildirir:

"Andolsun biz senden önce elçiler gönderdik. Onlardan kimini sana aktarıp anlattık ve kimini anlatmadık." (Mümin Suresi, 78)

"Ve onların içinden sabrettikleri zaman emrimizle doğru yola iletip yöneltti önderler kıldık." (Secde Suresi, 24)

Ayetlerde açıkça bildirildiği üzere Allah toplumlara peygamberler ve elçiler göndermektedir. Müslüman topluluklarının içinden Allah önderler çıkarmakta, ama bu önderler Allah'a kulluk vazifelerini hiç bir zaman bırakmamakta, zaten Allah kul oldukları için ve Allah'tan korktukları için, Allah'a aşkla, sevgiyle bağlı oldukları için, Allah'ın emirlerini yerine getirdikleri için bu görevi üstlenmektedirler. Hayırlarda yarışmakta, "**Bizi takva sahiplerine önderler kıl**" diye dua etmektedirler. Dolayısıyla Mehdiyeti –haşa- Allah'a kulluk vasfını etkileyen bir makam gibi göstermek samimi bir davranış değildir. Allah'ın dilemesiyle, Allah'ın kaderde seçtiği kişi İslam ahlakını Hz. İsa (as) ile birlikte hakim kılacaktır inşaAllah.

HZ. MEHDİ (AS)'I ARAMAK, MEHDİYETİ MÜJDELEMEK PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN EMRİDİR. HER MÜSLÜMAN BU EMRİ YERİNE GETİRMEKLE SORUMLUDUR.

Peygamberimiz (sav), "Mehdi ile müjdelenin" buyurmuş ve Müslümanlara en zor koşullar altında dahi olsalar, "karda sürünerek

dahi olsa" Mehdi (as)'ı arayıp bulmayı emretmiştir. Her Müslüman Resulullah (sav)'in bu emrine uymakla yükümlüdür.

1- HZ. MEHDİ (AS)'IN GELİŞİ TÜM İNSANLAR İÇİN BİR MÜJDEDİR.

"HZ. MEHDİ İLE MÜJDELENİN. O Kureyş'ten ve Ehl-i Beyt'imden bir kişidir. O, insanların ihtilaf ve sosyal sarsıntılar içinde buldukları bir sırada çıkar. O (Hz. Mehdi (a.s.)) yeryüzünü, kendinden önce zulüm ve baskı ile doldurulduğu gibi, adalet ve insanf ile (merhametle) doldurur. (Hz. Ebu Said el Hudri r.a. / Ramuz El-Ehadis 1. cilt, Sayfa 7, No 7; Kitab-ül Burhan fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 13)

EY İNSANLAR, MEHDİ'NİN ÇIKIŞI İLE MÜJDELENİN. Çünkü Allah'ın vaadi gerçektir, boşa çıkmaz. O'nun hükmü geri çevrilmez. O, her şeyi hikmet üzere yapar ve her şeyi bilir. Allah'ın fethi yakındır. (Yenabiu'l-Mevedde, sf. 440)

İnsanlar, şiddetli bir korku üzerinde olmadıkça, Hz. Mehdi (as) zuhur etmez. Ondan önce zelzeleler, fitneler, insanların başına gelen belalar ve taun (veba) hastalığı zuhur edecektir... İşte o vakit (Hz. Mehdi (as)) zuhur edecektir. **ONA (HZ. MEHDİ (A.S.)'A) YETİŞENE VE ONUN YARDIMCILARINDAN OLANLARA MÜJDELER OLSUN.** Ona (Hz. Mehdi (as)'a) muhalefet edenlere ve emrine karşı gelenlere yazıklar olsun. (Fera idu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam el-Mehdi el-Muhtazar)

2- PEYGAMBERİMİZ (SAV) ÜMMETİNE, "HER NE OLURSA OLSUN, HZ. MEHDİ (AS)'I BULUP ONA TABİ OLMALARINI" BİLDİRMİŞTİR.

Ebi Şeybe ve Naim b. Hammad Fiten isimli eserde, İbni Mace ve Ebu Naim ise İbni Mes'ud'dan tahrir ettiler. O dedi ki:

"O (Hz. Mehdi (a.s.)) arza sahip olur ve kendisinden önce baskı ve zulümle dolu olan arzı adaletle doldurur. **SİZDEN O'NA KİM YETİŞİRSE, KAR ÜZERİNDE SÜRÜNEREK DAHİ OLSA GELSİN, O'NA KATILSIN. ZİRA O HZ. MEHDİ (A.S.)'DİR.**" (*Ahir zaman Mehdisinin Alametleri, Celalettin Suyuti, s. 14*)

Sizden veya sonra gelenlerden birisi **ONA (HZ. MEHDİ (A.S.)'A) YETİŞİRSE, KAR ÜZERİNDE SÜRÜNEREK DAHİ OLSA GELSİN ONA KATILSIN.** Muhakkak ki onlar hidayet sancaklarıdır. (*Ramuz El Ehadis, 1. cilt, s. 298, no:2*)

Sizden ona kim yetişirse, **KAR ÜZERİNDE SÜRÜNEREK DAHİ OLSA ONA GELSİN. ONA KATILSIN.** Zira o, Mehdi'dir. (*İbn Mace, Fiten, B 34, H 4082; İbn Ebi Şeybe, c. VII, sf. 527; Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 14*)

Sonra Hz. Mehdi aleyhisselam'ın sıfatlarını sayarak buyurdu ki: "**İÇİNİZDEKİ EN GENİŞ SİĞİNAKTIR, İÇİNİZDE İLMİ EN ÇOK OLANDIR, VE DOSTLARINI, SEVDİKLERİNİ EN FAZLA ARAYIP SORANDIR.** Allah'ım! Onun zuhuru, hüznlerin giderilmesine vesile kıl ve ümmetin dağınıklığını onunla topla! Eğer Allah seni muvaffak kılarSA **ONUN BİATINA KOŞ (ONA TABİ OL) VE ONDAN**

ASLA VAZGEÇME. EĞER MUVAFFAK OLUR DA, ONA ULAŞIR VE HİDAYET OLURSAN ONDAN ASLA VAZGEÇME. "Âh – ve eliyele göğsünü göstererek – onu ne de çok görmek isterdim." (*Şeyh Muhammed b. İbrahim-i Numani, Gaybet-i Numani, s. 252*)

Peygamberin (sav) şöyle dediği nakledilmiştir. Bizden olan hak üzere Kaim (Hz. Mehdi (a.s.)) kıyam etmedikçe asla kıyamet kopmaz. Bu da Allah'ın izin verdiği bir zamanda olacaktır. Ona uyan kurtulur, ondan geri kalan ise helak olur. Ey Allah'ın kulları Allah'tan korkun: **HZ. MEHDİ ZUHUR EDİNCE HERŞEYİ BIRAKIP MÜMKÜN OLAN HER VESİLEYLE ONA DOĞRU KOŞUNUZ.** Çünkü o Allah'ın halifesi (Müslümanların manevi lideri) ve benim vasimdir. (*Bihar-ul Envar, c. 51, s. 65; İsbat-ul Hudat, c. 6, s. 382*)

SAHTE MEHDİLERİN ÇIKMASI DA HZ. MEHDİ (AS)'IN ÇIKIŞ ALAMETİDİR

Bazı Nur talebeleri de sahte Mehdilerin çıkacağı endişesi taşımaktadırlar. Bu endişe onları Hz. Mehdi (as)'ın bir manevi şahıs olduğu yanlışlığına sürüklemektedir. Bu endişe çok yersizdir, çünkü ahir zamanda sahte Mehdilerin, sahte Mesihlerin, sahte peygamberlerin çıkacağını Resulullah Efendimiz (sav) zaten bildirmişdir.

Her biri Allah'ın Resülü olduğunu iddia eden otuza yakın yalancı gönderilmedikçe kıyamet kopmayacaktır. (*Tirmizi, Fiten 43; Ebu Davud, Melahim 16*)

Her birisi kendisinin Tek Mabud olan Allah'tan resul olarak gönderildiğini iddia eden altmış yalancının çıkması. (Ali Bin Hüsameddin El Muttaki, Celaleddin Suyuti'nin Tasni-finden Hadisler – Ahir Zaman Mehdisinin Alametleri, sf. 36)

Hz. Mehdi (as) Hizmetinden Anlaşılır

Sahte Mehdi olarak ortaya çıkan kişilerin Hz. Mehdi (as) olmadığı hemen anlaşılır. Çünkü öncelikle gerçek Mehdi, "ben Mehdi'yim" diye ortaya çıkmaz, Mehdilik iddiasında bulunmaz. Bu Hz. Mehdi (as)'ın özelliklerinden biridir. Bu önemli bir kriterdir. Dolayısıyla "ben Mehdi'yim" diye ortaya çıkan birinin gerçek Mehdi olmadığı öncelikle buradan anlaşılır.

Diğer bir açık gösterge de Hz. Mehdi (as)'ın ifa edeceği görevi ancak kendisi yapabilmesidir. Çünkü Allah kaderde o faaliyetleri ancak onun yapmasını takdir etmiştir; bu nedenle o kişi Mehdi olarak vasıflandırılmıştır. Bundan dolayı sahte Mehdi olarak ortaya çıkanların Mehdi faaliyeti anlamında bir şey yapması mümkün değildir. Nitekim Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri, Hz. Mehdi (as)'ın yapacağı faaliyetleri saymış ve bunları ondan başka kimsenin yapmayacağını belirtmiştir.

BÜYÜK MEHDİ'NİN ÇOK VAZİFELERİ VAR. VE SİYASET ALEMİNDE, DİYANET ALEMİNDE, SALTANAT ALEMİNDE, MÜCADELE ALEMİNDE ÇOK DAİRELERDE İCRAATLARI OLDUĞU GİBİ... (Şualar, sf. 590)

Ve ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK. (Emirdağ Lahikası, sf. 259)

Bediüzzaman Hazretleri ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi (as)'ın üç görevi olduğundan ve onun temsil ettiği cemaatiyle birlikte bu üç görevi birden yerine getireceğinden bahsetmiştir. Bu vazifeleri, materyalist ve ateist felsefeleri tamamen susturacak bir şekilde insanların imanlarını kazanmasına vesile olmak, Türk- İslam Birliğini kurmak ve Kuran ahlakının dünyaya hakim olmasına vesile olmaktır. (Emirdağ Lahikası, sf. 259)

Bu üç görevin, onu diğer sabık Mehdilerden ayıran ve onun Büyük Mehdi olduğunu gösteren önemli alametlerinden olduğunu bildirmiştir.

Hem BÜYÜK MEHDİ'nin halleri SABIK MEHDİLERE (önceki Mehdilere) işaret eden rivayetlere mutabık (uygun) çıkmıyor, hadis-i müteşabih (birçok anlama gelebilecek hadis) hükmüne geçer. (*Şualar*, sf. 582)

Allah kaderde Hz. Mehdi (as)'ın İslam ahlakını hakim etmesini takdir etmiştir. Müslümanların da Hz. Mehdi (as)'ın gelişinden veya sahte Mehdilerin çıkmasından endişe etmemeleri gerekir.

**HZ. MEHDİ (AS) 3 GÖREVİ BİRLİKTE
YAPACAKTIR, BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ,
HZ. MEHDİ (AS)'IN 3 GÖREVİNİ BİRDEN
YERİNE GETİRMEMİŞTİR**

MEHMET ALİ KAYA, "BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, HZ.
MEHDİ (AS)'IN ÜÇ VAZİFESİNİ BİRDEN YAPTI" DİYEREK
YANILMAKTADIR:

Mehdi-i ahir zaman hem diyanet sahasında, hem siyaset alanında hem cihat ve hem de saltanat sahasında görevlidir ve bütün bu görevleri tek başına yapar... BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HAZRETLERİ, BÜTÜN BU HİZMETLERİ HAYATINDA YAPMIŞ ve kendisinden sonra devam ettirmek için de Risale-i Nur eserlerinde esaslarını vazederek takipçilerinin tavizsiz şekilde yapmasını sağlamıştır... (*Asırların Rehberleri Mücedditler, sf. 224*)

Mehmet Ali Kaya kitabında açıkça Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin ahir zamanın Büyük Mehdisi olduğunu ve Hz. Mehdi (as)'ın üç büyük görevini hayattayken yerine getirdiğini, vefatından sonra ise Hz. Mehdi (as)'ın şahsı manevisi olarak Nur cemaatinin Hz. Mehdi (as)'ın görevlerini icra ettiğini iddia etmektedir.

Bediüzzaman Hazretleri Risale-i Nur'da, Hz. Mehdi (as)'ı tanımamızı sağlayacak en önemli alametlerden birinin, 3 vazifeyi birden yerine getirmesi olduğunu söylemiştir:

Gerçi HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ BİR NEVİ MEHDÎ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ. Fakat HER BİRİ ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE YAPMASI İTİBARIYLA AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDÎSİ UNVANINI ALMAMIŞLAR. (Emirdağ Lahikası, s. 260)

Yani Hz. Mehdi (as) **3 görevi birden yerine getiren**; hem DÜNYANIN İMANINA VESİLE OLAN hem İTTİHADİ İSLAM'I KURAN hem de İSLAM AHLAKININ DÜNYA HAKİMİYETİNİ SAĞLAYAN KİŞİ OLACAKTIR.

Oysa herkes; özellikle de Nur talebeleri ve Sayın Mehmet Ali Kaya bilmektedir ki, **Bediüzzaman Hazretleri Hz. Mehdi (as)'a ait olan bu görevlerin tamamını birden icra etmemiştir.**

Hız. Mehdi (as)'ın I. Vazifesi Darwinist materyalist felsefelerinin tam anlamıyla susturulmasıdır

"...Fen ve felsefenin tasallutiyle (tesiriyle) ve maddiyyun (maddecilik) ve tabiiyyun (Tabiatçılık inancının) beşer içinde intişar etmesiyle (yayılmısıyla) her şeyden evvel felsefeyi ve maddiyyun fikrini (maddeci düşünceyi) **TAM SUSTURACAK BİR TARZDA İMANI KURTARMAKTIR.**" (*Beyanat ve Tenvirler, Sayfa 304*)

Bediüzzaman Hazretleri'nin kendi döneminde de vefatından sonrasında da **"ta Hicri 1400'lere kadar"** hiçbir sahada materyalist ve Darwinist felsefeyi **tam susturacak** şekilde bir başarı sağlanamadı. Materyalist felsefe gücünü kaybetmedi. Darwinist felsefe gücünü kaybetmedi. Dünya üzerinde Darwinist ve materyalist felsefenin gerçek yüzlerinin görülmesi, Dünya üzerindeki yıkıcı etkilerinin kavranması ve bu felsefelerle ciddi anlamda mücadele edilmeye başlanması Bediüzzaman Hazretleri'nin vefatından sonra, taa Hicri 1400'ler itibariyle gerçekleşti. Üstadımız küfrün belini kırdı, ama küfrü tam anlamıyla etkisiz hale getirmedi. Bu görev Üstadımız'ın açıkça bildirdiği gibi **"kendisinden sonra gelecek o zat yani Hız. Mehdi (as) tarafından"** yerine getirilecektir. Hız. Mehdi (as) kitaplar, yazılar, belgeseller, internet siteleri gibi her türlü ilmi aracı kullanarak, itiraz edilmesi mümkün olmayan bilimsel delilleri ortaya koyarak Darwinist ve materyalist felsefeyi fikren tam olarak yerle bir edecektir. Hız. Mehdi (as) vesilesiyle Darwinizm ve materyalizmin izi dünyadan tam olarak silinecek, bunların sebep olduğu belalar ve fitneler de son bulacaktır.

Hız. Mehdi (as)'ın 2. Vazifesi:
Kuran ahlakının dünyaya hakim olmasıdır

İkinci Vazifesi: Hilafet-i Muhammediye (asm) ünvanı ile seair-i İslamiyeyi (İslam ahlakının esaslarını) ihya etmektir. Alem-i İslam'ın vahdetini (İslam aleminin birliğini) nokta-i istinad edip (dayanak noktası yapıp) beşeriyeti maddi ve manevi tehlikelerden ve gadab-i İlahiden (Allah'ın azabından) kurtarmaktır. Bu vazifenin, nokta-i istinad ve hadimleri, milyonlarla efradı bulunan ordular lazımdır. (Emirdağ Lahikası, 259)

Mehmet Ali Kaya Hocamız'a ve Nur talebesi kardeşlerimize soruyoruz:

Üstadımız döneminde İslam aleml esaretten kurtuldu mu?

Üstadımız döneminde acıları, belalar, fitneler son buldu mu?

Üstadımız döneminde İslam ahlakı tüm dünyaya hakim oldu mu?

Elbette olmadı.

Bediüzzaman Hazretleri, insanların imanına vesile olacak iman hakikatlerini son derece derin ve hikmetli anlatımlarla anlatmış ve dünya çapında birçok insanın Allah'a iman etmesine vesile olmuştur. Ancak Üstadımız'ın vefatına kadar ki zaman içinde İslam ahlakının dünya hakimiyeti, İslam Birliği'nin kurulması, materyalizm ve Darwinizm taunlarının etkisini tamamen yitirmesi gibi bir durum söz konusu olmamıştır. Aksine Üstadımız'ın vefat tarihine kadarki dönemlerde Darwinizm ve materyalizm insanlık üzerindeki şeytani

etkisini artırarak sürdürmüŒ, insanlar geniş kitleler halinde bu inkarcı felsefelerin etkisine girmişlerdir. Darwinizm ve materyalizmin hızla güç kaybetmesi ancak Hz. Mehdi (as)'ın zuhur ettiği Hicri 1400 - Miladi 1980'ler itibariyle söz konusu olmaya başlamıştır.

Hz. Mehdi (as)'ın 3. Vazifesi:
Dağınık haldeki İslam Aleminin bir araya getirilmesi ve
İttihad-ı İslam'ın kurulması

Üçüncü Vazifesi: O zat, bütün ehl-i imanın manevi yardımlarıyla ve ittihad-ı İslam'ın muavenetiyle (desteğiyile) Müslümanların dayanmasıyla ve bütün ulema ve evliyanın ve bilhassa Al-i Beytin neslinden her asırda kuvvetli ve kesretli bulunan milyonlar fedakar seyyidlerin iltihaklarıyla (katılımıyla) o vazife-i uzmayı (büyük görevi) yapmaya çalışır. (Emirdağ Lahikası, 260)

Mehmet Ali Kaya Hocamız'a ve Nur talebesi kardeşlerimize bir kez daha soruyoruz:

Bedüzzaman Hazretleri döneminde, İslam aleminin tamamı güçlü bir birlik oluşturacak şekilde bir araya gelmiş midir?

Üstadımız yaşarken, tüm mezhepler, tüm cemaatler, tüm Müslüman ülkeler bir lider etrafından toplanıp birleşmiş midir?

Üstadımız döneminde İttihad-ı İslam kurulmuş, gerçek İsevilerle Müslümanlar ittifak etmiş, tüm dünyaya sadece İslam ahlakı hakim olmuş mudur?

Elbette, hayır.

Üstadımız döneminde İslam alemi birleşmediği gibi bugün dahi İslam alemi dağınıktır. Son yıllarda ise, adım adım İttihad-ı İslam'ın geldiği, yaklaştığı görülmektedir. Bu da tüm dünyanın şu anda Hz. Mehdi (as)'ın zıl ve gölgesi altında olduğunun delillerinden biridir.

Nur talebesi kardeşlerimiz şunu kabul etmelidir ki; Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri inşaAllah kendi döneminin müçtehid ve mehdisidir. Ancak ahir zamanın büyük Mehdisi değildir. Ahir zamanın Büyük Mehdisi ise, bu üç büyük vazifeyi bir arada ve bizzat kendisi hayattayken, tam anlamıyla yerine getirecektir.

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, "HZ. MEHDİ (AS)'IN KENDİSİNE PROGRAM EDİNECEĞİ BİR ESERDEN" BAHSETMEKTEDİR. EĞER İDDİA EDİLDİĞİ GİBİ ÜSTADIMIZ HZ. MEHDİ (AS) İSE, SÖZ KONUSU BU ESER NEDİR? BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ HANGİ ESERİ KENDİSİNE HAZIR BİR PROGRAM EDİNMIŞTİR?

"O ZÂT , O TAİFENİN (O TOPLULUĞUN) UZUN TEDKİKATI (UZUN ARAŞTIRMALARI, İNCELEMELERİ) İLE YAZDIKLARI ESERİ KENDİNE HAZIR BİR PROGRAM YAPACAK, onun ile o birinci vazifeyi tam yapmış olacak. Bu vazifenin istinad ettiği (dayandığı) kuvvet ve manevî ordusu, yalnız ihlas ve sadakat ve tesanüd (dayanışma) sıfatlarına tam sahip olan bir kısım şakirdlerdir (öğrencilerdir). Ne kadar da az da olsalar, manen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar."

O zât, o taifenin (o topluluğun) uzun tedkikatı (uzun araştırmaları, incelemeleri) ile...

Bediüzzaman Hazretleri burada uzun araştırmalar ve incelemeler yapan bir araştırma grubundan bahsetmiştir. Bediüzzaman'ın UZUN araştırma ve incelemeler demesi, bu çalışmaların oldukça kapsamlı, detaylı, uzun zaman alan araştırmalar olduğu anlamına gelmektedir ki bu bilim insanlarının işidir.

yazdıkları eseri...

Bediüzzaman Hazretleri, bu insanların uzun araştırma ve incelemeler sonucunda elde ettikleri verileri yazılı hale getirdiklerine dikkat çekmektedir. Yani Üstadımız **BİLİMSEL ESERLERDEN** bahsetmektedir.

Ayrıca Üstadımızı, uzun araştırma yapan bir veya birkaç şahıstan değil, bir topluluktan bahsetmektedir. Yani Üstadımız, **ÇOK SAYIDA BİLİM ADAMININ UZUN ARAŞTIRMALAR SONUCU YAZDIKLARI ESERLERDEN BAHSETMEKTEDİR.**

Kendine hazır bir program yapacak....

"Hazır" bir program yapmak, Hz. Mehdi (as)'ın söz konusu olan bu bilimsel eserlerdeki bilgileri **HAZIR OLARAK ALIP KULLANACAĞI**, yani **BİLİMSEL ESERLERDEN ALINTILAR YAPACAĞI** anlamına gelir.

Ayrıca Üstadımız, Hz. Mehdi (as)'ın bu bilgileri kendine bir "PROGRAM" yapacağını da vurgulamaktadır. Bilindiği gibi program, izlenecek yolu belirleme anlamına gelir. Demek ki Hz. Mehdi (as)'ın bilimsel araştırmalara dayalı olarak hazırladığı eserlerinde

anlattığı konu, Hz. MEHDİ (AS)'IN "İZLEDİĞİ YOL" OLACAKTIR. YANİ ÜZERİNDE DURDUĞU, SAVUNDUĞU VE ANLATTIĞI "ANA KONU" OLACAKTIR.

Bu durumda, "Bediüzzaman Hazretleri ahir zamanın Büyük Mehdisi'dir" diyen Nur Talebesi kardeşlerimizin şu soruya cevap vermesi gerekir:

Bediüzzaman Hazretleri, eserlerini hazırlarken HANGİ TOPULUĞUN, HANGİ BİLİM İNSANLARININ ARAŞTIRMALARINI hazır olarak alıp kullanmıştır?

Hangi bilimsel eserlerden olduğu gibi, HAZIR OLARAK ALINTILAR YAPMIŞTIR?

Bediüzzaman Hazretleri, hangi alıntılarla hazırladığı eseri KENDİNE HAZIR BİR PROGRAM HALİNE GETİRMİŞTİR?

Dahası BEDIÜZZAMAN HAZRETLERİ HAZIR BİR PROGRAM UYGULAMIŞ MIDIR?

UYGULAMIŞSA HANGİ PROGRAMI UYGULAMIŞTIR?

Açıktır ki, Bediüzzaman Hazretleri herhangi bir eseri kendisine program yapmamıştır. Bunu yapacak olan Hz. Mehdi (as)'dır.

BEDÜZZAMAN HAZRETLERİ, RİSALE-İ NUR'DA 8 AYRI YERDE, HZ. MEHDİ (AS)'IN ÇIKIŞ TARİHİNİN HİCRİ 1400'LER OLDUĞUNU BİLDİRMİŞTİR

1. İstikbal-i dünyeviyede 1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ (Hz. Mehdi (as)'ı) asırlarında karib (yakın) zannetmişler. (Sözler, s. 318)

2. HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT (Hz. Mehdi (as)) dahi bu zamanda gelse... (Kastamonu Lahikası, s. 61-62)

AHMET ÇOLAK da, Risale-i Nur'da Hz. Mehdi (as)'ın geliş vaktinin bildirilmediğini iddia edenler arasındadır. Ahmet Çolak'ın iddiası şu şekildedir:

"Allah ümmeti ümitsizlikten kurtarmak için MEHDİ'NİN NE ZAMAN GELECEĞİNİ GİZLEMİŞTİR. Mehdi ve süfyanın gelişiyile ilgili PEYGAMBERİMİZ (SAV) BİZE ZAMAN VE İSİM BİLDİRMEMİŞTİR."

3. Şimdi hatıra geldi ki, eğer şeddeli "lâmlar" ve "mim" ikişer sayılsa, BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK

ZÂTLAR İSE, HAZRET-İ MEHDİ'NİN ŞAKİRDLERİ OLABİLİR.

(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s.132)

Bediüzzaman Hazretleri Birinci Şua'da yer alan bu açıklamasında Tevbe Suresi'nin 32. ayetinin ebced hesabının, şeddeli lamlar ve mim ikişer sayılarak yapılmasından bahsetmektedir. Ayetin, "Allah'ın nurunu üflemeyle söndürmek isterler. Allah nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor" cümlesinde yer alan şeddeli lamlar ve mim ikişer sayıldığında ayetin ebced değeri 1910 yapmaktadır. Yani, Üstadımız bundan bir asır sonra ifadesiyle **MİLADİ 1910'DAN BİR ASIR SONRA** demektedir. **1910'dan bir asır yani 100 yıl sonrası ise 2010'dur.**

4. Yetmiş birde (hicri 1371'de – miladi 1952) fecr-i sâdık başladı veya başlayacak. Eğer bu fecr-i kâzip de olsa, **OTUZ-KIRK SENE (Hicri 1401/H. 1411 – Miladi 1981/M. 1991) SONRA FECR-İ SÂDIK ÇIKACAK.** (*Hutbeyi Şamiye, Sf. 27*)

Üstadımız, Hicri 1371'de Fecri Kazibin, yani İslam aleminin aydınlanmasının başladığını söylüyor. Hicri 1371'den 30 ve 40 sene sonra, yani Hicri 1401 ve Hicri 1411'de asıl aydınlanmanın güç kazanacağını bildiriyor. Burada Üstadımız açık ve net tarihler veriyor, Hz. Mehdi (as)'ın Hicri 1400'lerde faaliyette olduğunu söylüyor.

$$1371 + 30 = 1401 = 1981$$

$$1371 + 40 = 1411 = 1991$$

5. Evet şimdi olmasa da (Hicri 1371'DEN) **30-40 SENE SONRA** fen ve hakiki marifet (hüner, sanat , ilim ve fenlerle öğrenilen bilgi) ve medeniyetin mehasini (iyi ve faydalı yönlerini) o üç kuvveti tam teçhiz edip, cihazatını verip (gerekli ihtiyacını karşılayıp) o dokuz manileri mağlup edip dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını (gerçekleri araştırma eğilimi) ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi (insan sevgisini) o dokuz düşman taifesinin cephesine göndermiş,

inşaAllah **YARIM ASIR SONRA** onları darmadağın edecek. (Hutbe-yi Şamiye, Sf. 30)

Üstadımız, Hicri 1371'den hem 30-40 sene sonra hem de yarım asır sonra yani 50 yıl sonra diyerek Hz. Mehdi (as)'ın hangi tarihte görev başında olacağını söylüyor? Hicri 1400'lerde.

$$1371 + 30 = 1401 = 1981$$

$$1371 + 40 = 1411 = 1991$$

$$1371 + 50 = 1421 = 2001$$

6. Bediüzzaman Hazretleri Emirdağ Lahikası'nı 1949 yılında kaleme almış ve kendisinden 100 sene yani **BİR ASIR SONRA** gelecek olan Hz. Mehdi (as), talebeleri ve o dönemdeki insanlara şöyle seslenmiştir:

O vakit ona karşı matbu kitapta böyle cevap vermiş:

Herkese dünya terakkî dünyası olsun; yalnız bizim için mi tedennî dünyasıdır? Öyle mi? İşte, ben de sizinle konuşmayacağım. Şu tarafa dönüyorum; müstakbeldeki insanlarla konuşacağım:

EY YÜZDEN tâ üç yüz seneden **SONRAKİ YÜKSEK ASRIN ARKASINDA GİZLENMİŞ, SÂKİTÂNE BENİM SÖZÜMÜ DİNLEYEN VE BİR NAZAR-I HAFİYY-İ GAYBÎ** (gizli bir bakış ile gayba bakarak) **İLE BENİ TEMÂŞÂ** (seyreden) **EDEN SAİD, HAMZA, ÖMER, OSMAN, YUSUF, AHMED, V.S. SİZE HİTAP EDİYORUM. TARİH DENİLEN MÂZİ DERELERİNDEN SİZİN YÜKSEK İSTİKBALİNİZE** (geleceğinize) **UZANAN TEL-SİZ TELGRAFLA SİZİNLE KONUŞUYORUM. NE YAPAYIM, ACELE ETTİM, KIŞTA GELDİM. SİZ İNŞAALLAH CENNET-ÂSÂ** (cennet gibi) **BİR BAHARDA GELİRSİNİZ. ŞİMDİ EKİLEN NUR TOHUMLARI ZEMİNİNİZDE**

ÇİÇEK AÇACAKLAR. Sizden şunu rica ederim ki, mâzi kıt'asına geçmek için geldiğiniz vakit mezarıma uğrayınız. O çiçeklerin birkaç tanesini, mezartaşı denilen, kemiklerimi misafir eden toprağın kapıcısının başına takınız. **"EY YÜZ SENE SONRA GELENLER! 'ŞU KALENİN BAŞINDA BİR MEDRESE-İ NURİYE ÇİÇEĞİNİ YAPINIZ. CİSMEN DİRİLMEMİŞ, FAKAT RUHEN BÂKİ VE GENİŞ BİR HEYETTE YAŞAYAN MEDRESETÜ'Z-ZEHRAYI CİSMANÎ BİR SURETTE BİNA EDİNİZ" DEMEKTİR.** Zaten Eski Said ekser hayatı o medresenin hayaliyle gitmiş ve o matbu risalenin 147'nci sayfadan tâ 157'nci sayfaya kadar medresetü'z-zehranın tesisine ve faydalarına dair ehemmiyetli hakikatleri yazmış. (*Emirdağ Lahikası, Sayfa 343, 344*)

7. FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİB ŞAHSIN bir hizmetkârı ve ona yer hazır edecek bir dümdârı (ordunun geriden gelen emniyet kuvveti) ve o büyük kumandanın pîşdâr (öncü) bir neferi (askeri) olduğumu zannediyorum. (*Barla Lahikası, sf. 162*)

Bu eserinde Üstadımız, **Hz. Mehdi (as)'ın ileride geleceğini** açık bir şekilde ifade etmiştir. Said Nursi Hazretleri "Barla Lahikası'nı 1926 yılında kaleme almıştır, yani bu sözleriyle bu tarihten çok ilerideki bir dönemden, kendisinden sonraki asırdan bahsetmektedir. Kendisinin Hz. Mehdi (as)'ın öncüsü ve ona zemin hazırlayan bir hizmetkârı olduğunu söyleyerek bir diğer yönden de kendisinin ahir zamanın büyük Mehdisi olmadığını, ancak ona zemin hazırlayan, onun zuhurundan önce ona öncülük eden bir yardımcısı olduğunu açıkça söylemektedir.

8. TÂ AHİR ZAMANDA, hayatın geniş dairesinde, asıl sahipleri, yani Mehdî ve şakirdleri Cenab-ı Hakkın izniyle gelir, o daireyi genişletir ve o tohumlar sümbüllendir. Bizler de kabrimizde seyredip Allah'a şükrederiz. (*Kastamonu Lahikası, Sayfa 72*)

Üstadımız, **Kastamonu Lahikası'nı** 1936 yılında hazırlamıştır. Bu eserinde "ta ahir zamanda...." ifadesiyle Risale-i Nur'un asıl sahipleri olarak nitelendirdiği Hz. Mehdi (as) ve talebelerinin kendisinden çok daha sonraki bir vakitte, yani kendisinden sonraki yüzyılda geleceklerini ifade etmiştir.

Görüldüğü gibi, Üstadımız Risale-i Nur'da yüzlerce sayfa Hz. Mehdi (as)'ı anlatmışken, defalarca, ayrı ayrı Hz. Mehdi (as) Hicri 1400'de gelecek demişken, Risale-i Nur'da "Hz. Mehdi (as)'ın gelişi, zamanı belli değildir" demek samimi bir davranış değildir.

**Göklerin, yerin ve ikisi
arasında bulunanların mülkü
Kendisi'nin olan (Allah) ne
Yücedir. Kıyamet-saatinin ilmi
O'nun Katındadır ve O'na
döndürüleceksiniz.
(Zuhruf Suresi, 85)**

EVİRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 350 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizli-

ğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanlıgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

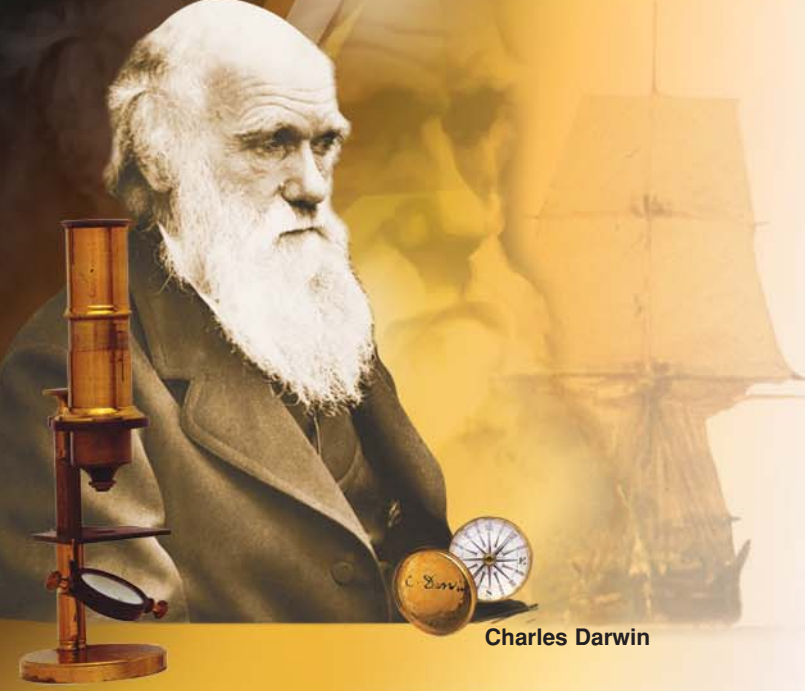
Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

Charles Darwin

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca

kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusunda hiç söz etmemiştir. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşüneydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımından farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda var-

dığı sonucu şöyle özetlemişti: "**Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür.**" (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2.)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücrenin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücrenin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." (Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196.)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü,

Louise Pasteur

Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7.)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, *Earth*, Şubat 1998, s. 40.)

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrincilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmazla girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilmemektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. **Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.**
2. **Tek bir proteinin sentezlenmesi için 100'e yakın proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.**
3. **Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.**
4. **Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.**

Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, *Scientific American*, c. 271, Ekim 1994, s. 78.)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığını anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sü-

rüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "**Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz**" demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.)

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. (B. G. Ranganathan, *Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust*, 1988.)

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

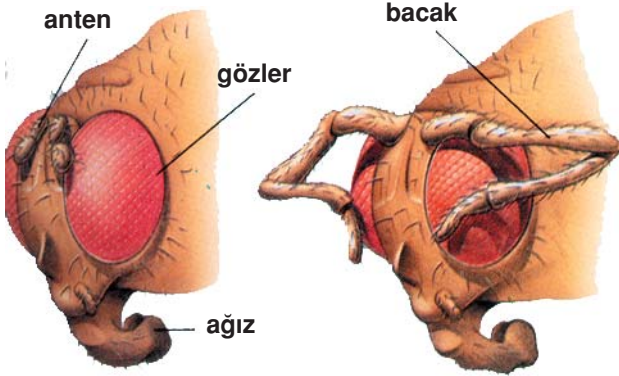
Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına " faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdır. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştiremeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179.)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan ge-

Evrimciler yüzyılın başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak on yıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. En solda, normal bir meyve sineğinin kafası ve sağda mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

netik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler" in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen

canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşıyan, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280.)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280)

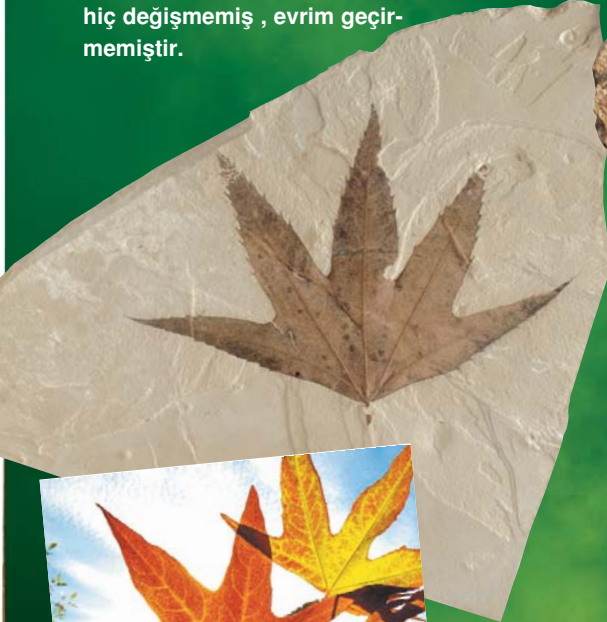
Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birden-

Kretase dönemine ait bu timsah fosili 65 milyon yıllıktır. Günümüzde yaşayan timsahlardan hiçbir farkı yoktur.

Bu 50 milyon yıllık çınar yaprağı fosili ABD çıkarılmıştır. 50 milyon yıldır çınar yaprakları hiç değişmemiş , evrim geçirmemiştir.

İtalya'da çıkarılmış bu mene balığı fosili 54 - 37 milyon yıllıktır.

bire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fossil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fossil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133.)

Yani fossil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197.)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir **biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

- 1- *Australopithecus*
- 2- *Homo habilis*
- 3- *Homo erectus*
- 4- *Homo sapiens*

Evrinciler, insanların sözde ilk maymunu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Charles E. Oxnard, "*The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt*", *Nature*, c. 258, s. 389.)

Evrinciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırır. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrinciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır*" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, "*Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr*", *Scientific American*, Aralık 1992)

Evrinciler "*Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sa-*

İnsanın evrimi masalını destekleyen hiçbir fosil kalıntısı yoktur. Aksine, fosil kayıtları insanlar ile maymunlar arasında aşılabilir bir sınır olduğunu göstermektedir. Bu gerçek karşısında evrimciler, gerçek dışı birtakım çizim ve maketlere umut bağlamışlardır. Fosil kalıntılarının üzerine diledikleri maskeleri geçirir ve hayali yarı maymun yarı insan yüzler oluştururlar.

piens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272.)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (*Time*, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının

geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanimsi) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açık ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30.)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda ka-

bul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19.)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanişaya sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemde geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varil-

Evrimcilerin istedikleri tüm şartlar sağlansa bir canlı oluşabilir mi? Elbette ki hayır. Bunu daha iyi anlamak için şöyle bir deney yapalım. Üstekine benzer bir varile canlıların oluşumu için gerekli olan bütün atomları, enzimleri, hormonları, proteinleri kısacası evrimcilerin istedikleri, gerekli gördükleri tüm elementleri koyalım. Olabilecek her türlü kimyasal ve fiziksel yöntemi kullanarak bu elementleri karıştıralım ve istedikleri kadar bekleyelim. Ne yapılırsa yapılsın, ne kadar beklenirse beklensin bu varilden canlı tek bir varlık bile çıkaramayacaklardır.

lere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler.

Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümüleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücrelerini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar**. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Yüce Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dön-

üstürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlem den sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğ u yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırl pırl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğ unuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğ ünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiğ i en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğ e ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğ unuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğ ü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğ unu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve

bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözü ve kulağı, kamera ve ses kayıt cihazları ile kıyasladığımızda bu organlarımızın söz konusu teknoloji ürünlerinden çok daha kompleks, çok daha başarılı, çok daha kusursuz yapılara sahip olduklarını görürüz.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojiye çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıltılı renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitapla-

rında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, mater-

yalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, *"The Demon-Haunted World"*, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28.)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağın yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitilmiş insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlarıdır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülediklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyüünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyüünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücülerini" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almazsa günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları cahilce adeta yaratıcı güç olarak kabul ederler hatta bu batıl inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücülerini yaptıkları "aldatmacalar"la Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsunü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyüün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve

bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler" in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

**Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."
(Bakara Suresi, 32)**